

கலை

புத்தாண்டு
மலர்

KALKI

12-1-1959

30

நயாபைசா

அவள் எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறாள்...

அவள் உபயோகிப்பது பாண்ட்ஸ்

கீழ்க்கண்ட சருமத்தை மிகுதுவாகவும், வழவழப்பாகவும், அழகாகவும் வைத்துக் கொள்ள பாண்ட்ஸ் வானிலிங் கிரீம் உபயோகிப்பதன்

இருவரான தும் பனிக்ஷட்டிபேரல் மென்மையான துயர் பாண்ட்ஸ் வானிலிங் கிரீம் உபயோகிப்பதில் சருமத்தில் மென்மையான அழகைப் பாதுகாத்து, அதை மிதித்து, போலிவுடனும் இருக்கச்செய்யும். மண்ணெண்ணெய் பண்புகள்களாத இந்த கிரீம் தேய்த்துக்கொண்ட மறு வினாடி வினாபி மனநாது விடுகிறது. படிடர் போட்டிக் கொள்வதற்குமுன் இந்த கிரீமைத் தடவிக்கொண்டால் படிடர் மனிக்கணிக்கெல் படித்திருக்கும்.

சருமத்தை கத்திரிகேக்கும் செந்த கிரீம் தலைந் இரவில் பாண்ட்ஸ் ரோஷர் கிரீம் நுகர்தல் தடவ்கள். அத உபயோகிப்பதான சருமத்தைத் தடவதென்பது அழகைப் பாதுகாக்கும்.

கீழ்க்கண்ட பாண்ட்ஸ் இரவோஷர் கிரீம்
(கொம்புதட்டைப் போதுவளவு அளவு கிரீம் இடக்கூடுபற்றாது)

செவ்வகை துவண்டு மறதானத்தின் தடவெழும்
இந்திய செஞ்சிதாவைச் சந்த
பொருட்காட்சியிலுள்ள
ஸ்ப்டாண்டர்டு மோட்டார்
காட்சி மண்டபத்திற்கு
விஜயம் செய்யுமாறு உங்களை அழைக்கிறோம்
காட்சி மண்டபம் செ. 1 & 2
கடாண்டிடு மோட்டர் மண்டபத்துக்கு இத்தியாகி.
செவ்வகை

புதிதாக
வந்துள்ளது!

சுருகல ரேகிடி
உகல டாபிளட்
டரஜம், ரேகிடி
தரஜம் ரேகிடி
தரஜம் தரஜம்
மடல் 0322.
ரேகிடிதரஜம்
ஒரு உகல
மடல், ரேகிடி.

சுருகல ரேகிடி-மடல் 0322
* ரேகிடி ரேகிடி/மடல்
(இரு மடல், ரேகிடி)
* ரேகிடி மடல் ரூ. 375.00
உகல ரேகிடி மடல்

murphy radio

வீட்டிற்கு உற்சாகமளிக்கிறது!

மடல் ரேகிடி மடல் உகல இத்திரா வீட்., பம்பாய்-13

கலிக்

> பொருளடக்கம் <<

புது வகுப்பு பிரார்த்தனை	...	5
நாட்டின் பேரரசு வேளம்	ராஜாஜி	6
புது வகுப்புக் கதை	சக்தரவந்தி ராஜகோபாலச்சாரியார்	12
ஆசாசிய கலாசிகன் பூழுகம்	...	15
வஞ்சுவர் வரசுகம்	...	17
பக்தி வலம்	...	19
காப்புக் காவல்	...	23
கண்கள் உறங்குவோ?	...	28
கிங்கிட (நிரைப் படம்)	...	41
கங்கையிருதம்	...	44
தனிப்பெருத் தலைவர்	...	49
தென்குடு	...	57
புத்தாண்டுக் கவிதைகள்	...	66
பாண்டிமாநேவி	...	69
நாட்டு கவந்தியம்	...	85
சுட்பர் காலநிலை	...	87
கலையும் கருத்தினியும்	...	99
கடன் கொடுத்துக் கொஞ்சம்பேசும்...	சக்தர ராமசாமி	105

"கலிக்"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
உற்பலிப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் உற்பலியே

புத்தாண்டு மலர்

வேதனைப்பதும் உங்கள் குழந்தை

மீண்டும் புன்முறுவல் செய்ய

**மானேர்ஸ்
கிரைப் மிக்சர்**

கொடுங்கள்

உங்கள் நாட்டின் இந்த சிங்கத்தை உலகமே அறிந்திருக்கிறது

இதன் மூலம் மானேர்ஸ்
தயாரிப்பு

பஹோலா

சூர்னிகேட்டில் சூயில்

கேள் கோளங்கள் ஆரோக்ய
முடையதாகச் சென்று அழகான,
நீண்ட கேதந்த வளர்ச் செய்யும்
ஓர் சத்திவாய்ந்த ஹோமியோபதித்
தயாரிப்பு

சாதா கைஸ் (3 oz) ரூ. 2.25
கூடுதல் உபயோக
கைஸ் (16 oz) ரூ. 8.50

கிடைக்கும் இடம்:

இந்தியன் ஹோமியோபதி
இன்ஸ்டிடியூட்
கும்பகோணம்

சென்னை:

6, ஸ்டீட்ஸ் தெரு. C. T.
மவுண்ட் பார்மலி, மதராஸ் - 2

பெஜவாடா, பெங்களூர், ஹைதரா
பாத், புது டெல்லி, பம்பாய்
மற்றும் இதர இடங்களிலும்
ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் தேவை.

ஆசார்ய ஸ்வாமிகளின் உபத்தியாசங்கள்

இரண்டாம் பகுதி

உ

ஸ்ரீ கஞ்சிகாமகோடி, பீடாதிபதி
களாசிய ஐக்கரு ஸ்ரீ சத்திரசேக
ரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்,
சென்னைக்கு எழுந்தருளி அந்
புதமான உபத்தியாசங்களை
உதவினார்கள். ஸ்வாமிகள் அரு
ணிப்படியே அவை சுருக்கெழுத்
தில் எடுத்துப் புத்தகமாக வெளி
யாகி விருக்கின்றன. ஞானத்
தெளியும் அநுபவச் சிறப்பும்
கருணை மிகுதியும் உடைய
ஸ்வாமிகளின் உபதேசங்கள்
வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி; பல
அரிய சகஸ்பங்களின் கருவூலம்.

இரண்டாம் பகுதி இப்பொழுது
வெளிவாகி விருக்கிறது

உ

விலை ரூ. 2.

தபால் செலவு ரூ. 0-75

உ

கலைமகள்

காரியாலயம்
மயிலாப்பூர் - சென்னை - 4

மார்ச் 18
இதழ் 37

தமிழ்த் திரு காமதாசன்—பெற்ற
தாயென்ற கும்பிடிகு பாய்வு — பாரதிபாதி

கிளப்பி இ
பங்குளி 30

புது வருஷப் பிரார்த்தனை

புது வருஷம் வருகிறது. புது மலர்கள் பூக்கின்றன. புது மணம் வீசுகிறது. நமது சிந்தனைகளும் புதுமை வேண்டும். இதுதான் நமது புது வருஷ வேண்டுகோள். நமது நாட்டைப் பல பிரச்சனைகள் அல்லாடித்துக்கொள்ள. அவற்றைத் தீர்க்கப் பல வழிகளைக் காண்பிக்கும் பார்த்தோம். மேல் நாட்டில் சென்றி மீட்டிய முறைகளை இங்கு அனுஷ்டிக்கும் பார்த்தோம். ஒன்றும் பயன் விளைவிக்கவில்லை. நாம் பத்து வருஷத்தில் கனிவாக முன்னேற முடியாமல் கவிமொள அளவு கூடப் பட்டிப் பல சிக்கல்களில் நெரிமுடையாகவும் மனநாசமாகவும் அயம்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இவற்றிலிருந்து விடுபடப் புது தோக்கு வேண்டும்! புது முறைகளைக் கையாள் வேண்டும்.

நாம் சொல்லும் முறைகள் மிகப் புராதனமான முறைகள் போல் தோன்றலாம்.

காந்தியடையர் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைப் பற்றிக் கூறியபோது, அந்தக் காலத்து மக்களும் "நிம்மமும் அழிம்களும் எதத்தினம் காங்கிக் கொடுத்தோம்! மக்கள் இதில் முழு மனத்தோடு சேருவார்களா?" என்று ஐயம் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நிலைமை அதற்கு நேர்மாறாக உருவெடுத்தது. மக்கள்கள்கில் தோண்டிக் ஒத்துழை யாமைப் போரில் கலந்து கொண்டார்கள்.

அதேபோல் இன்று சாஜாஜியை உடையது. இங்கும் என்ற இது தத்துவம் கவிர் மீதுதான் தேச கேடிமத்தை நினைந்துத் வேண்டும் என்று ஓயாமல் சொல்லி வருகிறார்.

கம்யூனிஸ்தத்தைக் காண்பிக்கும் நாடுகளிலேயே, ஒவ்வொரு நாடு ஒவ்வொரு முறைகள் அனுஷ்டித்து வருகிறது. யுகோஸ்லாவியா ருஷ்ய முறைகளை அனுஷ்டிக்க வில்லை. ருஷ்ய முறைகளுக்கும் சீன முறைகளுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசமுண்டு. போலந்து நாட்டுத் தலைவர் கோமுகா, "யலாதகரக் கூட்டுறவு கிளையம் இனிமேல் கிடையாது" என்று கலித்தில்தான் கற்புறுத்தி, நினைத்த கிளையகளுக்கே சீர்த்துக் கொடுத்தார்.

இப்படி சோஷலிஸ நாடுகள் என்று சொல்லப்படும் நாடுகளிலேயே அங்கு அனுஷ்டிக்கப்படும் முறைகளைப் பற்றி இவ்வளவு குழப்பம் நிலவும்போது, நமது நாட்டில் அம் முறைகளைக் கையாண்டு சமுதாய நிலைமை மாற்றிக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துவார்களா? தர்மத்தில் ஸாறிய பாரத மக்கள் இருக்க, காத்தி மகாவின் சத்திய வேள்வியில் புயம் போட்டு எடுக்கப்பட்ட தலைவர்களான சாஜாஜி, சாஜேந்திர பிரசாத், ஜவாஹர்லால் நேரு, வினோபாஜி, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் போன்றவர்கள் இருக்க, உலகத்துக்கே அறிவாய் விளைவிக்கும் முறையில் புதிய சமுதாயம் உண்டாக்க நமக்கு நல்ல கார்ப்பிடுக் கிறது. இந்த அற்புத காலம்மைய நமது பிரதமர் தேரு கலப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் நமது புது வருஷப் பிரார்த்தனை!

நாட்டின் போக சேஷம்

தேசத்தின் செல்வ

ராஜாஜி

காரை உழைப்பால் உருவாகும் தங்கள் உழைப்பு உத்தி முழு உலகமும் கடுங்கித்தி வேண்டும்

என்ற பெருக்குவதற்கு பெருக்கிய செல்வத்தை யுட்க

னாகிய பரிசுத்தப்படுத்தும் 'உழைப்பதன்' என்ற இரு கொள்கையினால் அரும்பலாம். ஏதாவதான பணம் செலவில் பெரிய அதிகார வர்க்க இயந்திரத்தை ஏற்படுத்தித் தனி நபர்களின் செல்வம் பறித்து உழைப்பில் ஊக்கத்தை தருவதில் பெரும் முயற்சியாக எவ்வளவு வளம் விட்டு, மேலே கூறிய உழைப்பதன் என்ற கொள்கையின் மக்கள் மனத்தில் புகுத்த ஒரு பெரிய இயக்கம் நடத்தவேண்டும். உழைப்பு என்னும்போது ஊதியமில்லாத 'கொள்கை' வேண்டியக் குறிக்கவிடும். உழைப்பதற்குத் தகுந்த ஊதியம் வாரும் பெற்றோவாவினாலும், 'கொள்கை' வேண்டிய நூட்டியல் பெருந்திருக்கை விளைவித்திருக்கின்றன. ஊதியத்துக்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையில்லாதவர்கள், 'தேசத்தை ஆளும் உரிமை' எங்களுக்குத்தான் உண்டு' என்று முன் வந்து ஒருவரை கவனமாகவே அமை மாறி போகியோமாக வேலை செய்கிறார்கள் செல்வத்தைப் பெருக்கும் மக்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறதில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உழைப்பாளியும் அவரவரின் ஊதியத்துக்குத் தகுந்த வேலை செய்கிறார்கள். ஊதியம் கொடுக்காமல் உழைப்பவர் பெரும்பொழுதான், மோசடி ஆகிய வற்றை உழைக்கவும் விளைவிக்கிறது. பெரிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரின் ஊதியம் மானுடனும் சரி, மண் எடுத்து வேலை செய்கும் காவியானுடனும் சரி, எல்லாரும் அவரவராகவே. அவரவர்களுக்குரிய ஊதியத்தைக் கொடுக்கத் தவறக் கூடாது. ஊதியம் இல்லாமல் வேலை செய்வார்களின் பிடிப்பதுதான் அபத்தம். அப்படி வேலை செய்வார்க்கு முழு மனத்தோடு வேலை செய்வ மாட்டார்கள். அப்படி வேலை செய்தால் நிரந்தரமாக இருக்காது. ஒரு நாள் வந்துவிட்டால் எல்லாமாக இருக்காது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது உத்தியோகத்துக்கு வேலைசெய்கிற அமை உலகம். அந்திருக்கை தான் ஊதியம் பெற அவனுக்கு உரிமை உண்டு. வேலையில்லாதவர்களிடம் இருக்கக் கூடாது. போகியோமாக வேலை செய்கு வாரது ஊதியமில்லாதும் சர்க்காரை நான் சர்க்காராகும்.

உழைப்பது உலகம் என்று சொல்லும் போது மனதார, மனதில்லா உழைக்க வேண்டும் என்பதுதான் பொருள். உழைப்பில் மனதில்லாதது கூடாது. வேலை செய்வ தாகப் பாவனையென்று ஒருவருக்குத் தெரியாத பரிசுக்காக கூடாது. எல்லாவிதப் போர் வீரர்கள் தங்கள் முழு மனதில்லாதது உழைப்பதற்குப் போர் செய்கிறார்களோ, அம்

செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நமது தேச வறுமையை வெற்றி கொள்ள முடியும். இப்படி ஒவ்வொருவரும் தேச பக்தி உணர்ச்சியோடு முயல்கின்றவரும் கடுங்கித்தி வேலை செய்பும் போது 'மேற்பார்வை ஆதாரம்' என்ற கூட்டத்துக்கே இடமில்லை. அப்படியிருந்தாலும் அவர்கள், வேலை செய்வார்களுக்குத் தவறாதில் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கும் உதவுவதற்குமுரிய வேலை நிர்வாகத்ததான் இருப்பார்களே தவிர, அதிகாரம் செய்கு வேலைவாங்கும் அதிகாரிகளாக இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே இந்தச் சரிய உழைப்புத் தத்துவத்தை நம் நாட்டு மக்கள் எல்லாரும் தங்கு உணர்ந்து, தங்கள் மனதாட்சியில் ஒரு அம்சமாகக் கொண்டு விட்டார்களானால், தேசத்தின் செல்வம் அபரிமிதமாகப் பெருகிவிடும்.

மிக உயிய வேலை விளக்குதல் மிகத் தாழ்த்த வேலை வரை இது எல்லா வளம் வேலை செய்வார்களுக்குப் பொருத்தம்.

நாங்களாகவே இவ்வள வேலை செய்வ தாகியோ, 'கொள்கை' வேலைசெய்வதாகியோ சொல்லிக் கொண்டு வருவார்கள்தான் ஒருவராகியும் மீது மருமும் புலிநுருக்கை. அவர்களால் நமது தேசிய பிரதிபலிப்புத் தீர்க்க முடியாது. மேல் தளத்திலிருந்து அடித்தளம் வரை போகியோமாக கூலிக்கு வேலை செய்பும் உழைப்பாளிகளே தேவை.

செல்வத்துக்குத் திறமரும் தளையுமே உதவார்களாக இருக்க வேண்டும். செல்வம் மனத்தவர்கள், திறம், தள உணர்ச்சி உள்ளிட உத்தியோக செல்வத்திட வேண்டும். உத்தியோகம் இல்லாமல் அவர்கள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்! 'உள்ளிடம் உள்ள பொருள் உலகமில்லா பொருள். நீ அம் பொருளுக்குத் திறமத்ததானால், அம் வளமே உன் உரிமை'—இதற்குக் கொள்கை ஏதாவட்டால் தேசத்தினுள்ள ஒவ்வொரு வனுமே மனதானது, தெய்வானதும்கூட எழில்பெற்று விளக்க முடியும். குறிப்ப உத்தியோகத்திற்கு இரக்கமாய், நாட்டில் எவ்விதத்தையும் உத்தியோகத்தையும் உண்டாக்க வேண்டுமானால் இது ஒன்று தான் வழி. இதை விட்டு வேறு வழிமிக் கையிப்படுத்தால், ஏதாவதும் ஒன்றை அல்லது இரண்டையுமே நிழந்து விடுவோம். அதாவது தனி மனிதனின் உத்தியோகத்தையும் எவ்விதத்தையும் இரத்த தேச விட்டமும் பெருகாமல் எல்லாம் ஊழியும் ஊழியும் பரவும், உழைப்பு, தளம் என்னே இருக்க தன்னோடுதமக் கையிப்படுத்தோமானால் தனி மனிதனின் உத்தியோகம் நாட்டின் போகியோகமும் இரக்கமே உரிமையுமே.

நந்த வனத்திலார்
ஆண்டி...

.. அவன் நாலாறு மாதமாய்க்
சூயவனை வேண்டி...

.. கொண்டு வந்தான்
ஒரு தோண்டி..

.. அவன் சீடன் அதைக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிய...

போட்டுவைத்தாண்டி

தலாய் லாமா விஜயம்

தலாய் லாமா நேஷனலாக இந்திய எக்சிஸ்டன்ஸ் வந்து விட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்டும், அவருக்கு இந்திய மக்களும் அரசாங்கமும் மகிழ்வுகளையும் புகழிடலும் அளிக்கும் என்பதை செய்தியைக் கேட்டும் உடனடி முயற்சியில் ஈடுபட்டோம். புத்தர் அவதரித்ததும் அவருடையமதம் தோன்றியதும் இந்தியாவில், புத்தரே, மாநிலாதித்யா லாமா என அவதாரம் செய்து என்பது திபெத் மக்களின் நம்பிக்கை. புத்த மதத்தின் சிவ் கொள்கையும் அதுவேதான். ஆகவே, தலாய் லாமா ஒரு காட்டும் அரசியல் தலைவர் மட்டுமேயன்றி வேறொருவரும் ஆவார். அவரது வருகையினால் இந்தியாவிலுள்ள ஸ்டீக்கென்களாக மக்களின் உள்ளம் பரவலடைந்திருக்கும். பெண்கள் மதத்தினால் சேர்த்தவர்களை அடையும் மிழ்ச்சியில் மற்ற மதத்தைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் ஸூழி பக்குவம்.

சீன சர்க்கார், இனியலாமாவுப் பெரிதான லாமாவைத் தங்கனிடம் ஒப்படைத்

தும்படி கோரலாம். ஹங்கேரி காட்டுப் பரட்சியையும் அடைபொட்டி, எடுத்த கிழ்ச்சிகளையும் மனத்தில் வைத்து, தலாய் லாமா விஷயத்தில் இந்திய சர்க்கார் போதிய முன்னுக்கிரகமடையுடன் இருக்க வேண்டும்!

பெண்கள் அவதாரம் என்று மக்கள் கருதும் புத்த மகான் புத்தர் அவதரித்த காட்டுக்கே நிரும்பி வந்திருக்கிறார். இதை காம் பாக்கியமாகக் கொள்ள வேண்டும். மற்றப் பார கிழ்ச்சியிலும் கண்மையும் உடனே இருந்து வரும். இது ஒரு புத்தமை என்பது. புத்தர் சத்திப்பத்தையும் தீமத்தையும் தவறாமையும் புத்தவிரட்டர் தோற்றமீதும் பார்ப்போ தோற்றத்துக்கு இயல்புக்கு அப்படியிருந்து கடும் மனமும் ஆதம் தானடி. பெண்கள் முனிவரும் மக்கள் தலைவருமான ஒருவர் எழை பாத்திரக்காரராக வந்து சேர்ந்த இந்த கண் முகத்தத்தில் புத்தாண்டு, கொண்டாடு கதோடு, உண்மையான புதுப்பித்தல் கொண்டு புண்ணிய வாழ்வு வாழ்வோம்

கலை விருந்து

அருகேதும் அருகேதும்

அருகு பெற்றோர்!

—கவிப்

இப்பத்தாண்டு மலகின் அட்டைகைய அளவளிக்கவும் அந்த அளவளவக் ஒரு மூகை பாகும்கள்!

என்ன அழகு! என்ன அழகு! எவது புரத்தல் சித்பாசனியர்கள் கலை உணர் தில் பிறந்த கலைமது இவன்.

தமிழர்கள் சித்ப சாண்டிரத்தில் சித்ப புத்த விளம்பிய காலத்துக் காலகிரைச் சித்பம்!

இந்த அளவளவு பிறவிடுவெய அழகு! அது போதாதென்று அந்த அழகு என் காம் 'பனி' என்று எடுத்துக் காட்டும் வகையில் ஆபரணங்களை எடுத்து அணித்து கொண்டாம். முழு அவள்களும் ஆனவுடன் தன் அழகைக் கண்ணாடியில் பார்க்குக் கொண்டாம். தலைவின் அணித் திருத்த அந்த ஆபரணங்கள் சற்றுச் சாயத்திருத்தது. அதைச் சீர்ப்படுத்தி விட்டால் தன் காலடியில் கையகமும் வானமும் வந்து புலவனையும் என்ற பெருமீத உணர்ச்சி அவன் முகத்தில் ஏற்படுகிறது. அந்த உணர்ச்சியைப்பி சித்பக் கலைஞன் சேறுகி வைத்தான். அதை மனது ஒலியில் விழு புத்தாண்டு ஒலியக்கலை விருத்தாக வம்குப் பெயர்த்தனக்கிறது.

முகப்படி படம்

புது வருஷத்தின் முதல் பருவம் வலத்தருது என்பார்கள். மன்பதனில் உத்த கைபா வலத்தன், மன்பதனும் தனியும் வலத்தனும் இம் மாதத்தில்

அயுக்கும் கோம்பாளம் இவ்விவவு அயுளவகம்! இவ்விவவு உண்மையான வும் இவன் பெண்ணின் உண்மையான மலகி கலைகளால் பாடாய்ப் படுத்தி விடுவான் மன்பதன்.

வலத்தன் புத்தம் புது மலர்களைத் தோச மேலும் மலர் செய்து மன்பத பாணத்தில் தாக்குண்ட காதலர்களை மனமெழச் செய்யான். அவனு சில சமயத்தில் விரகதாபத்தை அவிக்கைச் செய்தாலும் செய்யான்.

இந்த அளவளவு, துணை மகராஜன் சைபயில் என்ன செய்தான் என்பதைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர் சமையர் காணிக்கிறது.

ஒரு சில துணை முதலக் கைவாயித் திரீ கட்டினிட, சாமன் எழுத்திருத் தான். அதற்கு முன் ஆயிர விவிலு ஒருவர் இவத்தான்! அவன் பார்க்கி மன்பதன்!

துணை மகராஜன் சைபயில் [கடி, விருத்த பெண்கள் சாமன் அழகில் மயங்கி கின்ற காட்சியை மேற்கண்டவாறு சமையர் காணிக்கிறது கவிப்.

அந்த மன்பதனும் தனியும் போர்க் கோலம் புண்டு எழுத்து காட்சியை ஒலிய் சாஜம் அழகாக வலாத்திருக்கிறது.

இவ்வகட்டப் புத்தாண்டு மனதுக்கு இரண்டு அலை ஒலியக்கலை செய்களைக் குக் கலை விருத்தாக அளிக்க முடித்ததைப் பற்றிப் பெருமெழ்ச்சி வடைகிறோம்.

இப்பத்தாளையும் தமிழன், எல்லாத் துறையினரும் முன்னேற்றம் அடையது போல் கலைத்துறையினும் சித்பபுத்த விளம்புவதாம்.

என்ன சேதி?

காய்கறி விவர்பாசனம்

கிரீய்கறி விவர்பாசனம் வேலை திறந்தும் ஒரு வகையில் முடிந்தது பற்றி மயிழ்ச்சியடைகிறோம். பெரிய விவர்பாசனம் வேலை திறத்ததில் மும்முரமாக அடுபட்டிருந்தபோது, சென்னை வசின் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து, வெள்ளலிக்காய், மூங்கலி, கீரை, கத்திரிக்காய், வெண்டைக்காய் முதலியவற்றைக் கூடையில் கொண்டு வந்து தெருவில் விற்றார்கள். அந்தச் சிறு விவர்பாசனமும் அங்காடிகளாரர்களையும் 'விக்கக் கூடாது' என்று பெரிய விவர்பாசனம் தடை செய்பரமல் இருந்ததற்குப் பொது மக்களின் சார்பில் கந்தி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்!

சர்க்கார், கிறிஸ்தவ வசி விசுவலக வேலைகளைக் கமிட்டி ஏற்பாடு செய்து, பிறகு அதன்மேல் தாய்கள் ஒரு மசோதா தயார் செய்து, பிறகு அதைச் செலக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி ஆராயச் செய்து கடைசியில் சட்டமாக்கினார்கள். அதை எதிர்த்து விவர்பாசனம், ஒரு கடை கடைப்பு சிவந்தியதால், சர்க்கார் படிப் படிபாசனப் பணிக்கு கொடுத்து வந்திருக்கிறது. இதன் கமிட்டிகள் ஆரோக்கியச் செய்தெவ்வாய் கிள் பணச் செலவு என்பதைக் காய்கறி பழ விவர்பாசனம் கிறித்தவ விட்டார்கள். சர்க்கார் கடக்கும் கடனாய் இப்படி, சர்க்கார் தாய்கள் செய்யும் காலியங்களில் தங்களுக்கு உறுதியான எம்பிக்கை இயல் என்பதை மீண்டும் காண்பித்துக் கொண்டு விட்டார்கள்.

சென்னைவில் பொம்மை விழா

குழந்தைகள் உள்ள இடத்தில் பொம்மைகளைக் காணலாம். பொம்மைகள் உள்ள இடத்தில் குழந்தைகளைக் காணலாம். இந்த உண்மையைச் சென்னை வாகிகள் இயல்பாய் சித் தெய்வியிருந்து ராஜாஜி மண்டபத்தில் மேல் காணத் தொடங்கி வருகிறார்கள்.

சுமது பரத காட்டுச் சிறுவர் சிறுமிகளின் கலை வளத்திற்காகப் பாட்டு வாழும், டெய்னி "சங்கர்ஸ் கார்ப்பரேஷனல்" கிளவாகும், ராஜாஜி மண்டபத்தில் சென்ற சித் தெய்விய முதல் அகிய பெரிய பொம்மைப் பொருட்காட்சி ஒன்றை ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருவிழாவிலே சுமார் 8000 பொம்மைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 50 காடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப் பட்ட இந்தப் பொம்மைத் திருவிழாவை ராஜ்ய முதல் அமைச்சர் திரு காமராஜ் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதிலே சர்க்கார், இந்தப் பொம்மைத் திருவிழா வைப்பார்க்குமறிந்துவிவகாடத்து இதற்கு டெய்னியில் சித்ததமாத ஒரு பொருட்காட்சிக் கட்டடம் அனுப்பித்தா முன் வந்திருக்கிறதென்றால், இந்தப் பொம்மை விழாவில் சிறப்பை ஒருவாறு காட்டுவதுக் கொள்ளலாம். சென்னையில் காட்டுவதும் இந்தப் பொருட்காட்சிக்குக் குழந்தைகள் தான் செயல் வேண்டுமென்பதில்லை; பொம்மைவைப்ப் பார்க்கும் குழந்தைகள் மயிழ்ச்சி படைவதைக் கண்டு சந்தோஷப்படப் பெரியவர்களும் ஆயிரக் கணக்கில் சென்று வரலாம்.

வைக்க குழந்தைகள் குடிகார்த்த மைபு (1954) திருவாரூர்

திகதி, தியாகராஜர், சாமா சாஸ்திரிகள் ஜனன தின உத்ஸவம் உத்ஸவம் 1954 முதல்க் கொண்டாட்டம்

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்பலகண்டி ... பாட்டு
ஸ்ரீ. ஆ. கே. வெங்கடராம சாஸ்திரி ... பிடி
ஸ்ரீ. த. தாராஜன் ... மிருதங்கம்
உதயபாஸ்கரம் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் ... கம்ப

★

17-4-1959 வெங்கடகிருஷ்ண மாலை 6-30 மணிக்கு

திருவாரூர், மேட்டுத் தெரு

ஸ்ரீ சாமா சாஸ்திரிகள் பிறந்த இல்லத்தின் முன் அமைக்கப்பட்டுள்ள உத்ஸவப் பந்தலில்

திருவாரூர் கமிட்டி

தலைவர்: டாக்டர் கி. திருமங்கலம்
பொருளியோகர்: தி. சந்திரன்
காணியத்தின்கள்: ச. க. ஆ. காலிங்கம்
சு. க. காலிங்கம்

சென்னை கமிட்டி

தலைவர்: தி. சி. சண். தியாகராஜ முதலிய
பொருளியோகர்: தி. சி. சந்திரன்
காணியத்தின்கள்: டாக்டர் கே. ராமன்

கயிறின் கதை

தேங்காய் பறித்தல்

மேற்கூட்டப்பட்டவாறு ஈடு கோளம். தேங்காய் அதிகமாக விநியோகம் யூசி, தென்னை மரமும், அதை வாழ்க்கை வாழிகளுக்கு உபயோககரம் கொண்டு வரவும் 500,000 ரூபாய்களும் இந்தக் கைதவின் கைகளில்.

அறுபது அடிக்கும் அதிகமாக உயர்ந்து, பச்சோலைக் கரங்கள் கீட்டி, பாரிசு கிரிப்புகள் சித்தி, தேங்காய்க் குலைகள் குழங்கு, தென்றலின் சந்திரை தலை அகரத்து நிற்கும் இரத்த தென்னை மரத்தையும் பரிசுங்கள்.

பற்றி ஏறக் கிடைக்க இல்லை. எனவே ஏறிக் காய் பறிப்பது அபாயகரமான வேலை யாகத் தோன்றலாம். தேங்காய் பறிப்பவர் அவ்வாறு கருதுவதில்லை. கால்களில் தலை யூண்டு, கைகளால் அடியவும் அடித்து, இடுப்பிலிருந்து தொங்கும் வீசரிவாள் யின்கொளி சித்திர வேகமாக அவர் தொத்தி ஏறுகிறார். தேங்காய்க் குலைகள் அரி வான் வீசுதோறு கீழே விழுகின்றன. யூயினை அல்ல பக்கமும் சித்திருகின்றன. கோளாட்டுப் பெண்கள் தேங்காய்களைத் திரட்டிக் குவிக்கின்றனர், தேங்காய்கள் உரிப்பதற்குத் தயாராக உள்ளனர்.

இந்தியாவில் விநியோகம் 330 கோடித் தேங்காய்களில், 182 கோடி செந்துளை, 130,000 டன்சன் கவிதும். கவிதில் தயாராகும் பொருள்களும் செய்வதில் கவித்துத் தொழில் உபயோகம் படுத்துகிறது. இந்தத் தொழில் மூலம் காட்டுக்கு 11 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. 500,000 ரூபாய் பங்களுக்கு—பொருள்போதும் பெண்களுக்கு—வேலை கிடைக்கிறது.

காய்ச் போர்டு இந்திய அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது. திட்டமான தயாரிப்பு, பொருள்களின் தன்மை நிர்ணயம், ஒழுங்கான முறையில் விற்க ஏற்பாடு செய்வது ஆகிய சேவைகளை இந்த போர்டுக் கொடுக்கம்.

விநியோகம் மனிதனால் கவித்துப்பாங்கம், செங்குதகம், தளவிரிப்புகள் ஆகியன உய்கள் அனுபவங்கள்களுக்குக் கீடுகளுக்கும் அழகு சேர்க்கின்றன.

கோயர் போர்டு

(கவர்ன்மென்ட் ஆப் இந்தியா) என்னுஞ்ளம்.

தேச-களும்கள் கீ விற்பனை நினையங்கள்:

■ A. அசுப் அரி கோடு. புது டில்லி-போன்: 26988

1/155, கவர்ன்ட் கோடு. மதராஸ்-2-போன்: 85787

1 A. மதராஸ் கரந்தி கோடு. பெங்களூர்

கன்டூர் கிளாஸ், கிளெய் கோடு, பம்பாய்-7-போன்: 74053

5, என்.டி.யம் ஹவுஸ், கன்செட், பம்பாய்.

BP.CB.1

து வருஷக்கதை

கதைக்கு முன்னும் கொஞ்சம் விளக்கம் செய்வ விரும்புகிறேன். தேவன் ஒருவனே சரீரத்தில் தன்மை வேறு, பம்முடைய உடல்களின் தன்மை வேறு. காற்றுக்கும் கடினப் பொருள்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை விட அதிக வித்தியாசம்.

மனித ஜன்மம் இரண்டாகப் பிரித்து ஆன் பென் என்கிற பெயர் அமைக்கிறுக்கிறது. இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிற ஒன்றுதான் சதாமுயல் என்றன. அதாவது பிரமிருதி வேயம். அதாவது காதல். அந்த வேயத்தைத் தரும் மரக்கட்டில் அட்டிச் செதுத்தி உலக வாழ்க்கை நடந்து என்பது உலகம் கட்டின. அந்தக் கட்டினையை மீறினால் தன்மை. அந்தக் கட்டினையை அனுமதிக்க தான் இயல்பம். தன்மத்துக்கு இளைந்த மகிழ்ச்சி.

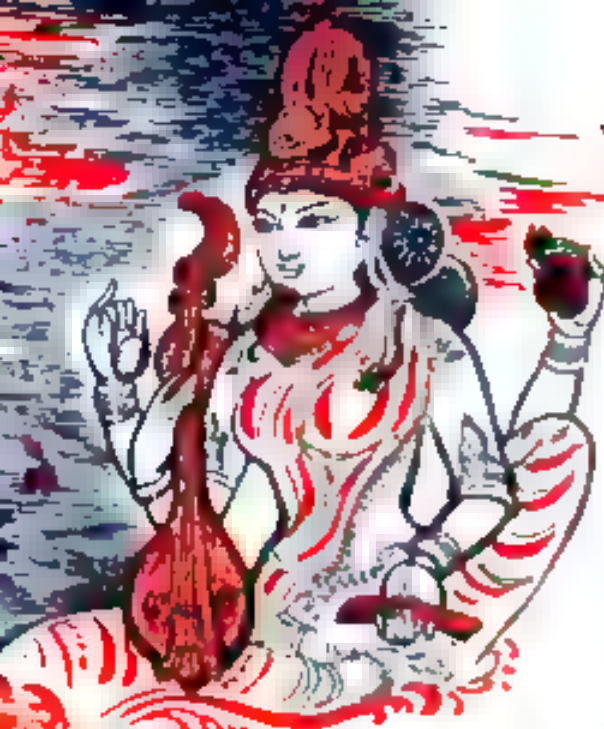
மனித மக்களுடன் அற நெறியில் வாழ்க்கை நடந்து வந்த விட வேறு என்ன மகிழ்ச்சி உண்டு மனிதனுக்கு? உதாரண மாறுடல் தன்மையை இயற்கை விதி இரண்டாகப் பிரித்து ஆன் பென் என்று வகுத்திருக்கிறது. ஒன்றுக்கொன்று பூரணம் தரும் வகையில் எல்லாம் அமைந்திருக்கிறது.

பிரம்மாச்சாரிகள், ஹனுமான் இவர்களும் உடைய உள்ளம் ஆன் தன்மை யின் வீரமும் பழமும் பென் தன்மை யின் சரமும் இரக்கமும் சேர்ந்த உள்ளம். ஆனபடியால் இவர்களுடைய பிரம்மா சரீரப்பூரணப்பான்மை பெற்ற நிலை.

தெய்வங்களும் மாணிக்கமும் மாலிடக்களும் பெயர்வே ஆனும் பெண்ணுடைய அமைந்திருக்கிறதால் பம்முடைய சரீரத்தில்

பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும் லக்ஷ்மியும், சகலமும் பரமமும் பிரபாத புருஷன் ஆன பம்முடைய தெய்வங்களின் பிரம்மா தெய்வங்களின் சரீரம் மம்; பம்முடைய டாத நுண்ணிய அமைக்களை அமைத்து தெய்வங்களாகி விடுவதாக கொள்ளலாம். குருண்டும் உணர்ச்சிகளும் பென் சகவரத் தன்மை சத்தியம் முதலியன சேர்ந்து ஆன்

மனித ஜாதியை எழுதும்பொது உடனமைப்பில் கருத்துச் செலுத்தித் தெதிரம் தோன்ற வேண்டும். தேவஸ்கந்தன் தெதிரத்தில் காட்டும்பொது குணங்கள் முகத்தில் தோன்ற வேண்டும். உடுத்திய உடை முடிபும் முகம்தும் உடலின் அமைப்புகளை எடுத்துக் காட்டுவது தேவ ஜாதிக்ருக் சீராவது. மாணிக்கியுக்கும் தேவஸ்கந்தருக்கும் உள்ள பெரும் இதுவே. தற்பொது ஸம்முடைய தெதிரக் காரர்கள் வளரவதில் அந்த வித்திவாசம் காண்பதில்லை. பொய்ப்புருஷஸ்கந்தம் கையாடிக் கொள்ளும் தலை முடிபும் மற்ற அமைப்புகளும் எல்லாம் தெளிவாகக் காணாததால் அமைத்து வருவதைக் காண்கிறோம். காண்டு அகிருப்பதி அடைகிறோம்.

தற்பொது கைத்தூக்க கொண்டு ஸம்முடைய, கிஷ்டுறு, வெண், சரஸ்வதி, பாசுபதி, பாக்ஷி இந்தத் தேவஸ்கந்தன் தோற்றக் வேண்டும். ஸம்முடைய ஸ்ரீ உடல்களில் அமைக்க குணங்களை சீராகவாசிக்கிறோம். பாக்ஷியின்றது என்று கைத்தூக்க கொண்டு வேண்டும். அறிவுக்கு எட்டாத அமைப்புகளை இயல்வாறுதான் திரை கிட்டுவதில் சிந்தைச் செய்வாறுமுடிபும். முடிபும் பாக்ஷி, சங்கரணிடும் பாக்ஷி கைத்தூக்க கொண்டு போதும். தலை அமைப்புகளை அமைப்புகளிடும் வடிவம் தெளிவாகக் குரம்மாவையும் சரஸ்வதி கைத்தூக்க கொண்டு பாக்ஷி கைத்தூக்க கொண்டு மக்களுக்கும் தேவஸ்கந்தன் போதனை உணர்ந்தே தருகின்றோம். வேலாம், ஸம்முடைய கைத்தூக்க கொண்டு திரைப்பது

தேவஸ்கந்தன் தெதிரிப்பது உடினம். குணங்களை முகத்தில்தான் காண முடிபும். முகத்தில் பவித்திரமும் சாந்தமும் தோன்றத் தெதிரம் வளர பத் தெதிரத் தீர்வதே தேவஸ்கந்தன் எழுத வேண்டும். அதற்கு ஸம்மு பவித்திர வேண்டும். பொத்தனையும் சிப்பனையும் எளிதில் எழுதி விடலாம். சாந்தமும் புனித உள்ளமும் முகத்தில் விளங்கும் தெதிரம் எழுதவதற்கு அதிகப் பவித்திர வேண்டும். ஆண் பெண் இருவரும் கிச்சிரகங்களுக்கும் இது பொது உண்மை. நடராஜ கிச்சிரகங் கன்தும் புத்த கிச்சிரகங் கன்தும் உயிரோடு சாந்த கிச்சிரகங்

உடைய கைப்பத் தெதிரக் கலை இதைத் கைவிக்க வேண்டும்.

சக்கரவர்த்தி
ராஜகோபாலாச்சாரியார்

பும் கண்ணாம். உயிரற்றும் செய்து விடலாகாது. பக வேளமும் இருக்கலாகாது.

சரஸ்வதியும் வக்ஷியும் கூடிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“அக்கா! பூவுலகத்தில் ஸ்திரீகள் இப்போது ரொம்ப மேன்மை அடைந்து விட்டார்கள். எல்லாரும் பள்ளிக்கூடம் போய் படித்து. சகல சாஸ்திரங்களும் வித்தைகளும் கற்றுப் பயிற்சி பெற்று விட்டார்கள். ஆண் களுக்குச் சரிசிகர் சுமாமாடிக் விட்டார்கள். இதைப் பார்க்க எனக்கு மிகுந்த திருப்தியாக இருக்கிறது” என்றாள் சரஸ்வதி தேவி.

“ஆமாம்! சரஸ்வதி. உன்னைப் படித்தது மட்டுமல்ல; கச்சேரியிலும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் பணமும் சம்பாதிக்கிறார்கள். வர்களும் மணந்த புறவுகளும் இதற்குச் சம்பந்தித்து சித்தோடிகள் ஒன்றுக்கு இரண்டாக வருகிறார்கள். சம்பாதித்து வருகிறார்கள். பெருநி வருகிறது. எனக்குப் பிடிக்காத மிகத் திருப்தியாக இருக்கிறது” என்றாள் வக்ஷி.

இதைப் பேசாமல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள் பார்வதிதேவி. தனிபாகக் கொஞ்சம் எட்டி வந்து திருந்தாள். இப்போது சிப்பியைப் பேச ஆரம்பித்தாள்.

“நீங்கள் சித்தோஷ்டியுவிதிகள். எனக்கு இதுவேண்டாம் பிடிக்கவில்லை. இந்த மானிட ஸ்திரீகள் தற்போது செய்து வரும் புது முயற்சிகளும் சம்பாதிப்பதும் என் தலத்துக்கு இடை யூறு உண்டாக்கி வருகின்றன” என்றாள்.

“நீ சொல்லுவது விளக்கவில்லை” என்றாள் பெருந்தேவி.

“ஏன் விளக்கவில்லை? அதோ பார். புதை கிளம்பி மேலே எழுவதைப் பார்” என்றாள்.

மக்கள் செய்யும் பாவங்கள் மேலே கரும் புதைபாகக் கிளம்பி எழுவதை மூலமும் பார்த்தார்கள். அப்போது

அவர்கள் முகங்களில் துக்கம் தோன்றிற்று.

“நீ சொல்வது உண்மை” என்றாள் சரஸ்வதி.

வக்ஷியும் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டாள்.

“படிப்பும் பணமும் தருமத்தோடு கலந்தாலாக இருக்க வேண்டும்” என்றாள் சரஸ்வதி.

“தற்பும் பணமும் அபாயம்” என்றாள் பார்வதி.

“தற்பும் பெண்களுக்குப் படிப்பு முடியுமா?” என்றாள் வக்ஷி.

“தற்பும் வாதும் அறியும் ஞானமும் தற்புதில்லைபா? சம்முதைய படிப்பு தற்பும் வம்முதைய கணவன் தற்பும்” என்றாள் பார்வதி.

“தற்புது போசினயில் ஆழி

யில் பார்வதி சொன்னாள் :

“தற்புது! நீ இவர்களிடம் அறிவு ஊட்ட வேண்டும். தற்புது என்ன செய்ய வேண்டும், தற்புது என்ன செய்ய வேண்டும்” தற்புது போதிக்க வேண்டும்”

“சொம்பிடு நீக்க வேண்டும் தற்புது” என்றாள் வக்ஷி.

“தற்புதும் குழந்தைகளுக்கும் விளையச் சொதுப்பாக இருக்க வேண்டும்” என்றாள் பார்வதி.

“கருணை இருக்க வேண்டும் இரு பானாக்குக்கும்” என்றாள் கண்ணன். திடீரென்று அந்தச் சமயத்தில் வந்து வக்ஷி பக்கத்தில் உட்கார்க்கித்து கொண்டு.

இதைக் கண்ணன் கொன்னதும் பாயப் புதை மறைந்தது. சித்தோஷ்டிய விளா ஆரம்பித்தது. நான்கு நாட்களில் வரும் வெள்ளிக் கிறாமயன்று ராமாவதாரம். ராமசுநிரினை மக்கள் கொண்டாடுவார்கள். உழைப்பும் கருணையும் ஒங்குக. அறம் வளங்க. மங்களம்

விசாரிய சுவாமிகளின் ஸ்ரீமுகம்

நீம் தழிற் நாட்டிலும் வேலத்தி
ளும் வல்லாத்திலும் புத்தாண்டு
சூரியன் மேலாராவில் வரும்போது
தங்கப்படுகிறது.

அனேகமாக இந்தச் சமஸ்தான்
சூரியன் நேர் மழக்கே உதிப்பான்.
இரவும் பகலும் சம அளவாக இருக்கும்.
சாபன வளித முறையில் மேலும் பிரவே
சத்துக்கு இருபத்திரண்டு நாட்கள்
முன்னதாகவே இந்தப் பகல் இரவு
சமாள நிலை ஏற்படுகிறது.

புத்தாண்டு பிறக்கப் போவதற்கு அந்
நூறிலாக இவற்றை அகலி தனது மர
வர்க்கங்களில் அரவின் குழந்தைகளா
கிற அரசையும் வேம்பையும் அடிவோடு
இலையுதிர் செய்து புத்தத்தினர் துளிக்க
விட்டு அரசுக்குப் பூவில்காததால்
வேம்பை மாத்திரம் பூக்கவும் செய்து
அவ்வகையில் அடியில் விற்றிருக்கும். இந்
யார் ஆதிமேலன், வெப்பெருமான், பாம்பி
வாரும் வண்ணம் முதலியவர்களுக்கு
முதலில் பூவை சூரிய பூவை செய்தது.
சூரியன் கருமைவாசப் போகும் நாட்
களில் துளிக்கலைப் பூக்கிரும்.

புத்தாண்டில் பூக்கும் முதல் வேப்பம்
பூவை அருத்துவிரும். போய்க்காற்று
இவிய கரும்பைக் கடித்தோம். கருஷப்
பிறப்பவர்களு சைப்பை அருத்துவிரும்.
ஆரம்பத்தில் காய்ப்பாக்குக்கும் அந்
பயங்கனெய்காய் முடிவில் நித்திக்
கும். ஆரம்பத்தில் நித்தித்து விட்டால்
முடிவில் கசக்கும். இது இவ்ளம் என்றும்
கன்ன அனுபவம்.

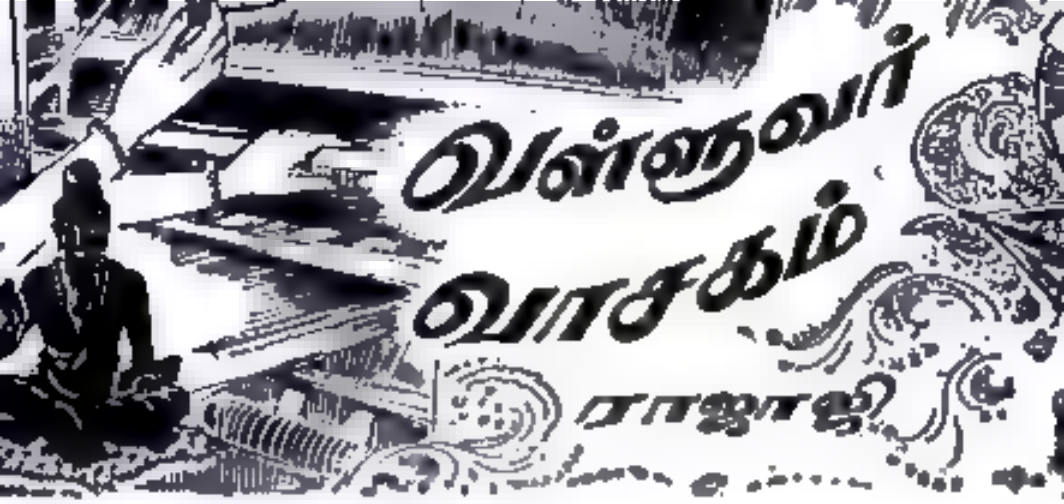
சைப்பென்று ஒன்றையும் வேறு
காது புத்தாண்டில் தங்கக்கத்தில் மருத்
தாம் சைப்பைவே இவற்றை அகலியின்
அருளாக எதிர்கொண்டு வரவேற்போம்.
ஒன்றிலும் வேறுப்பு வேண்டாம்.

தங்கக்கத்தில் 'விவாரி'யான சைப்பை
அருத்திவதால் ஒரு குறையுமில்லை.

என்றும் எக்காம் நித்திக்கும் தங்கக்
இது அடிமொலாகும்.

இவ்விவாரி புத்தாண்டில் புத்தாண்டவ
இவ்வாள் திபெத்திய வாயாயின் கருமை
விவாரியாகவும்சைப்பாகவும்இருத்தாலும்
முடிவில் அவருக்கும் இவியபாய் முடித்து,
நம் நாட்டின் மதிப்புக்கும் உலக மாத்தர்
தோமைக்கும் பெருமைவாக முடிவ
இவ்வாள் இருவருகூறியதற்குமில்லாமும்.

வள்ளுவர் வாசகம் ராஜாஜி

11

அந்தந்த வற்புறத்திய முனிவர் பொருளைப் பற்றியும் மக்களுக்குச் சொல்லுகிறார். அந்தப் பாட்டுகளின்மீதும் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்வதாய் என்று ஆரம்பிக்கிறேன்.

பொருள் என்றால் இந்த வாழ்வின் அடையக் கூடிய செவகம் முறையான. செவ்வானது ஐம்பொறிக்கு இன்பம் தரும் விஷயங்களை விருந்தியிப்படி அடையக்கூடிய சாதனம். அதைப் போலிய வகை முறையி மந்தச் சாதனங்களும். இவைவெல்லாம் விஷயமே ஆகிலும், விஷயம் அளவுக்கு அடங்கியும் சரியான அனுபவத்தடனுப் பட்டுகொண்டால் உடனுக்குத் தோன்றிய குற்றங்களுகளை நீக்கும் மருந்தாகது போல், பொருளுப் அந்நாமிய அனுபவத்தடனுப் போக்குத் தருக்த அளவில் அடங்குகிறு. பின் உயிருக்கு உதவும். நீமை விவரிக்காது. விஷயத்தைக் கையிலி வங்கி இஷ்டம் வந்தபடி அருகி விடலாகாது. பொருளைப் பற்றிய உண்மை களையும் ஆன வேண்டிய முறையியையும் முனிவராயி வவத்தியசீடம் போற்ற உணர்க்குது வாழ்க்கையை உடத்த வேண்டும்.

அவ்வினையப் பற்றிச் சொல்லுகிறார். அறிவு முதல் முதலில் முனிவர் வற்புறத்தாவது: படிக்கும் தூங்கு தனக்கு வேண்டும்படி பொருள் கொள்ளாமல் 'காடு அந்' அகவது குற்றம் நீங்கிய அதன் உணவப் பொருள் உணர் வேண்டும். அன்படி உட்க வேண்டும். கெவி அறிவு பெறுவதற்

காடு மட்டும் அல்ல. அறிவுபடி வாழ்க்கை உடத்துவதற்காக. இவ்வியை அறிவுபவதற் பொருள் அதற் காடு செவநித்த காலம் விவ. உதற்கெவி வாழ்க்கைப் பண்பாடான வேண்டும்.

உத்க செடந்த
உத்பவவ உதற்கிள்
விதக அந்நத்த தக.

உத்பவவ என்பதில் உத்க வேண்டிய தாக்கிள்க உத்க வேண்டும் என்றும் பவதற் தாக்கிள்க உத்பதில் காலம் செவந்த வேண்டாம் என்றும் அ-கிலிருக்கிறது. உதற்கிள் அதற் குத் தவியடி நீத்பயற் பொருள், அடக்கி கெவி இரணமாகாத உணவப் போல் பவதற் தவயன்நித் நீக்கும் பாக்கும். கெவி பெல்லாம் பண்பாடாகிவிட வேண்டும். உணவு இரணமாகி உடனுக்குப் பரவும் இரத்தம் ஆவது போல்.

சின்னியை முனிவர் இரண்டாய் பிச்ச்தார். ஒன்று, ணிதற்; மற்றொன்று இவ்விடம் என் என்பது ணித தாக்கிள் எல்லாம், அழக்த என்பது இவ்விடமெல்லாம். இவை இரண்டும் மனிதனுக்கு இரண்டு கிள்கிள் போல் ஆவன. கெவி ஏழுத மனிதன் எக்தத்தோழித் எக்தப் பதரி யித் இருத்தாது. இருடனுவான், துவர்களுக்குத் கெவி வேண்டும். இவர்களுக்கு வேண்டாம் என்பதிலிய, மக்கள் அகவருக்கும் கெவி வேண்டும்

என்பதைத் தாட்டுவதற்காக 'லாஜம் உயிர்க்கு' என்று சொல்பவர் :

உயர்நீதிமன்றம்

அழகுதெனப் இய்விரண்டும்
தன்னன்ப வரமம் உயிர்க்கு.

இதில் வந்த 'சைல'-வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் வந்திருக்கிற புகாரைப் பற்றி.

இதன்மூலமாக அகியதும் "மலம்"-ஆல்
கொதி கொதித்து உயர்ந்திருப்பதைக் கவனிப்பது மிகவும்

இந்த குறையில் உயிர் வரப்பத
மிகுந்த.

இந்த இன்றைய உத்தரவுகள்
அடுத்த (ஆவணி) :

சென்னை, 15 சூன் (ஐ.வி.என்) ஐ.வி.என்.யின் சமீபத்தில் வெளியான ஆய்வுக்கேள்வியின்படி, இந்தியாவில் 100 லட்சம் பேர் தினசரி குறைந்தது 100 ரூபாய்க்கு கீழ் வாழ்கின்றனர்.

கதேசரர்
புண்ணியர்

கல்வி அமைச்சரவர்களே கைகொள்
பெற்றவர்கள். மற்றவர்களுடைய
கைகள் மூத்தரில் இரண்டு புலகை,
அவ்வளவு. புலகையில் சேரும் குருதி
புதி வருவது போல் கைகளில் சீரும்
புனிச்சையும் தொடரும். பவந்த
அவ்வளவுமே.

கீழ்க்கி கற்கும் மாணவன், குருவி விரும்பு பெற விற்கும் சீடன், இவர்கள் எந்த மன நிலையைக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்பதை முன்கூட்டி சொல்லுவீர்கள் :

உடையார்முக் இல்லாப்போல்
ஏக்கற்றும் கற்றுச்
கூடயரே கல்லா தவர்.

பணக்காசனிடம் ஏழை தனக்கு உதவும்படி கேட்கும்போது, எவ்வாறு அடக்கமும் பவமும் கொண்டு சீத்திரேனோ அவ்வாறு சேன் சீத்திர வேண்டும். பணத்தை விரும்பும் ஏழை போல் மாணவன் அறிவை விரும்ப வேண்டும். கொடுப்பானோ இல்லையோ, கொடுக்க மறுத்தால் என்ன செய்வேன் என்று பவமும், பிச்சை கேட்பவனுடைய அடக்கமும் இருக்க வேண்டும். இந்த அடக்கத்துக்கு இசையாதவன் எல்லா இயல்புமததான் அடக்க ரேசும்.

கத்தியர்கள் எல்லாம் இந்த ஆகஸ்டுமீ அட்காழம் கொண்டு கத்தியர்கள் அப்படிக்கலா தவர் கலாபரே ஆவர் மக்கள் சமூகத்தில் கெடுக்கையில் நீத கொண்டுமலர்கள் அவர்.

**புதியாலிவ் கித்தியாவின் மிகப்பெரிய திருப்பெற்ற
அழகுத் தைலங்களினால் செய்தது**

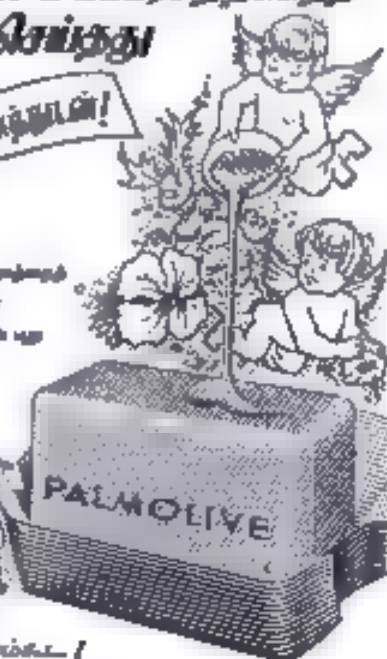
Abstract *See page 100*

இப்பொழுது 45,000-க்கு அதிகமான

[illegible]

பரிமாணம் கி.மீ. சதுரம்

செரப்பு மாதத்திலேயே... ஓர் அழகான கதையம்சம்...

பக்திவ்யஸ்

பொளராணிகர்

32. சத்திரவம்சக் கதைகள்

புரவலயம் ஊர்வலிபு

சூரிய வம்சப் பரம்பரை வளர்வதற்கு விட்டும் கவர் பரிஷித்துக்கு சத்திர வம்ச வரலாறுகளை எடுத்துரைக்க வானார்.

பிரமணுக்குப் பிறந்தவர் அத்தி முனிவர். அவருடைய ஆனந்தக் கண்ணிக் கொன்றிப்பலிரை அழக வடிவான சத்திரன் என்பது பழையவரலாறு. அத்தன குக்கும், மருத்துச் செடிவொழுங்குக்கும், நட்சத்திரங்களுக்கும் அறிபதிவாக அவரைப் பிரமன் நியமித்தார். ஒரு காலம் சத்திரன் பிரமணப்பதியின் மலையிப்பதியை தானாகவத் தூக்கிச் சென்று விட்டார். இதனால் ஒரு போரே தொடர்ந்து விட்டது. இது சரப்பாரும் சொர்த்து போன பிறகு, பிரமன் சத்திரனைக் கண்டித்துத் தானாகவ மறுபடியும் பிரமணப்பதியி விட்டம் செர்பித்தார்.

தானாகவிலிடம் சத்திரனுக்குப் பிறந்த வன் புதன். புதன் மகன் புரவலன்.

புரவலனுடைய வசிரம் மேல்சை கொடை, அன்பு, செல்வம், வீரம், இசைகளை ஞானதர் வாயிலாகக்கேட்ட ஊர்வலி என்ற தேவமாமு அவனை அடைய விரும்பினான். மனித உருவோடு மன்மதனைப் பழிக்கும் எழில் வாய்த்த அன்னைவனும் கொன்றினான். புரவலன் அவனைக் கண்டதும் மேய்ச்சிலிர்த்துப் பேசுவதற்குள் : "உன் வரவு நல்வரவாருக. தான் செய்வ வேண்டுகதை உரைப்பாய். பல் வானுடு பரமான்ந்தத்துடன் வாழ் வேராம்." அத்துக்கு ஊர்வலி : "அத்தமுன்ன அரசோ! உன்மனக் கண்டலன் கண்டகன் வேறிடம் தோக்குமா? உன்மை மனத்திலே வரித்த எனக்குச் சித்தை தருமாறு நிறது. உய்முடன் வாழ விரும்புகிறேன். இதோ இந்த இரண்டு செய்மறி ஆடுகளைக் காப்பாற்றி வாரும்பன். அவைகளைக் குழந்தைகள் என்று அன்புடன் வளர்த்து வருகிறேன். அவை இருக்கும் வரை தான் உய்மோடு கவித்திருப்பீன்" என்று.

ஆனந்தக் கடலில் ஆழ்த்து ஊர்வலி வேண்டு அரசன் பன் காலம் வாழ்த்தான். ஆனால் தன் கைபலி ஊர்வலிவைக் காணாத இத்திரன் கத்தர்வரை விளித்து அவனைத் தேடச் சொன்னான். அவன் இருக்கும் இடத்தைத் தெரிந்து கொண்டு கத்தர்வர்கன் ஊர்வலி புரவலனிடம் ஒப்படைத்திருந்த ஆடுகள் இரண்டையும் தூக்கிச் சென்றார்கள். ஆடுகள் கதறிய. அத்த குமையைக் கேட்ட ஊர்வலி தன்னை இருந்த அரசனைப் பல்வாறு தீத்தித்தான். "பகலில் பொருளும் காட்டி இடையில் பதுக்கும்பேடியை வரித்தேனே தான்" என்று மனமம் செய்கான். இக்கொடு சொற்களைக் கேட்ட புரவலன் இரண்டிலே ஆடுகளைத் தேடி வருகான். ஊர்வலி திரும்பவும் கவர்க்கம் சென்று விட்டான்.

விடுதி திரும்பிய அரசன் ஊர்வலிவைக் காணாத மதி இழந்து சித்தனைப் போக ஆளுன். உய்கெல்லாம் திரித்தான். சமயம் குருசேத்திரத்தின் ரைவ் திக்கைரயில் ஊர்வலிவைக் கண்டான். தன்போடு திரும்பும்படி மன்சுடிக்கேட்டான். இக்காலவேல் அக்கேவே உயிரை விடுவதாகச் சொன்னான். தன் உடலில் கருமும் ஓதையும் நின்று திருப்பி அடைவாட்டும் என்று வீரம் பேசினான். ஆனால் ஊர்வலி மனம் கலிவனிலி. "கேவலம் ஒரு பெண்ணில் போருட்டு உயிர் துறப்பது ஆன்மைக்கு அழகன்று. பெண்கள் அன்பற்றவர்கள். தக்களுக்கு வேண்டியதைச் சாதிக்கக் காசும் செய்வார்கள். குமைற்ற கவ்விகைகள் மதி குன்றிய வரை மலக்கிப் பன்ரோடு மகிழ்வார்கள். நீ இன்னும் ஒரு முறை என்னுடன் வாழ்வாய்" என்று.

ஊர்வலி கருத்தரித்திருப்பதை அரசன் அறிந்து கொண்டான். ஓராண்டு கழித்ததும் அவன் மறுபடியும் அரசனுடன் ஒரு முறை வந்து தக்கினான். கத்தர்வரை வயிப்பொறு அரசனுக்கு உபயோகம் செய்தான். அரசனும் அவ்வாறே செய்தான். கத்தர்வர்கன் அரசனுக்கு தேயுப்புப் பாதிரமொன்றைக் கொடுத்தான்.

தாரர்கள். அதை உபாபாசை செய்து புரையன் தானாக உடலில் சுத்திவ போகத்தை அடைந்தான்.

பரகராம அபதாரம்

புரையன்மேடைய வம்சத்தில் வந்த வரன் காதி என்பவர் ஒருவர். கிரேஸ் என்ற அத்தனன் காதியின் புதல்வி ஸ்தம்பலினைத் தமக்கு மணம் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டார். அதைக் காதி மறுத்து விட்டார். தனக்குத் தகுந்தவன் இயற்கை இத்த அத்தனன் என்பது அவர் கருத்து. "தாய்கள் உன்வத குலத்தவர்கள். என் பெண் வேண்டுமானாலும், வேண்டுகிற மெனியும் ஒரு காது மட்டும் கறுப்பும் வாய்த்த ஆவிரம் குதிரைகளைக் கொண்டு வா" என்றார். கிரேஸ் பிசுரு வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். தவத்தின் பணம் படைத்தவர். உடனே வரையன் வேண்டிக் கொண்டு ஆவிரம் குதிரைகளையும் கொண்டு வந்து விட்டார். அதன்பலி வையம் மணந்து கொண்டார்.

மகன் பிறக்க வேண்டும் என்று அவர் மனைவிக்கும் அவன் தாய்க்கும் ஆசை பிசுருத்தது. மத்திரம் ஒழி இரண்டு அண்டக் கவனங்களை முனிவர் தயார் செய்தார். ஒன்று சுத்தநீர்ப் குவத்தைச் சேர்த்த தன் மனைவியின் தாய்க்கு, மற்றொன்று அத்தன குலத்தை அடைந்த தன் மனைவிக்கு. ஆனால் ஸ்தம்பலியின் மீது ஆசை கொண்ட முனிவர் உயர்ந்த கவனத் தைத் தம் மனைவிகளாகவே வைத்திருப்பார் என்று சந்தேகம் கொண்டு, ஸ்தம்பலியின் தாய் அதைத்தான் தின்றுவிட்டான். அச்சமயம் முனிவர் திராட்ச

செய்திருந்தார். திரும்ப வந்து நடை பெற்றதை அறிந்தார். தம் மனைவியைக் கண்டிருந்தார். "உன் மகன் எதிரினை அழிக்கும் சுத்தநீர்ப் குவம் பொருத்திய வரன் விளங்குவான். உன் தம்பி பிரதம குரணியாக இருப்பான்" என்றார். சுத்திய வறி மிக்க வகுத்தமுற்றத்தைக் கண்டு "உன் மகனுக்குப் பிறக்கும் கைத்தன் குரணி ஆவான்" என்றார்.

அதன்பலிக்கு ஐமதக்னி பிறந்தார். நான்குடலில் அதன்பலி. "கொண்டி" என்ற புண்டலிப நதிவாக மாறினான். ஐமதக்னிக் குரேணுகா என்பவனிடம் அந்நேக புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள். அவர் களுக்கு கடைசிப் புதல்வன் புதல் பெற்ற பரகராமன். பரகராமன் விஷ்ணுவின் அம்சமே என்பது அறிந்தவர் கொண்க. புனி மீது ஆசை செய்ததும் அரசர்கள் தெறி தவறி தமொருணம் மெயிட்டுத் தீர் செயல் செய்து மறை ஒதுவோரைத் தன் புறத்திலேயோது அவர்கள் குலத்தை அறவே நாசம் செய்த பெரியோன்.

அக்காலத்தில் அரசனாக அரஜுனன் என்று ஒருவன் இருந்தான். அவன் தத்தாத்திரையரை வழிபட்டுத் தவம் புரிந்து பல வரங்களைப் பெற்றான். ஆவிரம் கைகள், எதிரிகள் கண்டு அருகம் தன்மை, இத்திரிய சக்தி, செல்வம், புதல், பணம், போகசக்திகள் எல்லாம் அடைந்து செருக்குறித்திருந்தான். கடைமீசெறி வாய் வைப் போல் என்றும் போரும் வல்லமை வாய்த்தவராய் விளங்கினான்.

ஒரு தருணம் அவன் தரிமதா நதியின் திராட்சச் சென்றான். பொங்கும் பெருமை யோடு எழில் மங்கைவாய் எண்ணற்றவர் குழை நவரத்தின் மாநிய மாடியில் நின்று, தனது ஆவிரம் கைகளால் ஆற்றின் போகத்தைத் தடுத்து அனை சுட்டினான்! அருகில் பாசறை நிமித்திருந்த ராவ னன் ஆற்று நீர் தனது இருப்பிடத்தை அடித்துக் கொண்டு போவதைக் கண்டு னெழுந்தான். அரஜுனனை எதிர்த்துப் போராடச் சென்றான். அருகாய் பணம் பெற்ற அரஜுனனுக்கு ராவனன் எம் மாதிரி? தனது மனைவியர் கண்டு களிக்க ராவனனைப் பிடித்துத் தனது தலைகரமாவிய மாவிஷ்மதியில் குரன் கையு போல் சுட்டிக் கடைத்து வைத் தான். பல நாட்கள் கழித்து அவனை விடுவித்தான்.

மற்றொரு மெயம் வேட்டையாடக் காணகம் சென்ற அரஜுனன் ஐமதக்னி முனிவியின் ஆசிரமத்தை அடைந்தான். முனிவனிடம் கேட்டதைக் கொடுக்கும் காமதேனு என்ற பக இருத்தது. அப் பகவின் சக்தியால் அரசனுக்கும் அவ

"என் சேர்த்த திராட்சத்துக்கு அக் குவடி உட்டக் கரும் எத்து நான் எதிர்பார்க்கவில்லை திரைத்தாழலிட இரண்டு பங்கு வந்திருந்தது!"

"தவம் திரைத்தாழலிட என்ன?"

"நான் குரகடுபேர் கருவாரை வந்து திரைத்தாழலிட. தாதுபேர் வந்திருந்தாள்."

இருட்டப் பரிவாரங்களுக்கும் அமைச்சர்
தொட்டு முட்டை தூக்கும் விவரங்களை
அறிவருக்கும் ஏராளமான அண்மையம்
பாணமும் முனிவர் தங்கியுள்ளார்.
தனக்கு மிஞ்சிய செல்வம் முனிவரிடம்
நிரும்பு அரண்மனைப் போதுகவிரி
தன் செவ்வகைப் கப்பிட்டுப் பணம்
தங்கிச் செல்லுபடி கட்டிவிட்டு
பாசம். முனிவரிடம் மகிழ்ச்சிதருகிற
தும் ஒரு வார்த்தை கேட்ட வேண்டும்
என்ற எண்ணமே அவனுக்குத் தோன்ற
விக்கி, முனிவருக்கு செல்லிக்கும் திசை
சரி சென்றடிவ பாசம் சென்றேயும் நெய்
குதிரியைத்தான் அளிக்கும் பக வானும்த
போனதில் அமைச்சர் வகுத்தம் வந்தது.
அச்சமையம் முனிவரின் பரகராமர்
வெளிப்போயிருந்தார். ஆசிரமத்துக்குத்
நிரும்பியதும் அரிதுவான் செய்த
கொண்டு செல்லிக் கேள்விபுத்தர அபத்த
பாம்பெனச் சிறிது. தனது கொடாவி
வையும்கிவிரியும் அமைச்சர் எடுத்துக்
கொண்டு பாணமையத் துரத்தும் சிவ
மென அரிதுவான் எதிர்த்துச் சென்றார்.
கருமான் தோய் தரித்துக் கதிரவன்
கிரணங்களைத் தவங்கும் சண்டையோடு
வரும் பரகராமன் அரிதுவான் கண்டார்.
ராமன் எதிர்த்துப் பெரும்
செல்லையம் விலிதுன். ஆனால் வாய் செல்லம்
மென்று செல்லம் படைத்த பரகராமன்
நினைத்த இடமெய்கராம் தோன்றி அச்
செல்லையத் துணைக்கிலும். அழித்த
செல்லையக் கண்ணாற்ற அரிதுவான்
செல்லம் கொண்டு தானே போர் புரிய
முன் வந்தான். ஆயிரம் கைகளால் துத்
தூற விட ரத்தி அழித்திதும் பாணம்
விடத் தொடுத்தான். கைகளை ராமன்
அழித்தேறித்தான். மலை உச்சியை
கொட்டுவது போல் அரிதுவானுடைய
நினைப்பும் சிறித் தங்கியது.

காமதேனுமையும்தான் அதன் சேவைகையும்தான் மீட்டுத் தன் தந்தையிடம் ஒப்பளித்தான். ஆனால் அமரன் மிஞ்சவில்லை. அடையாளம், "தாயா! காரணமென்ன? அந்த அரங்கம் கொண்டு விட்டாயோ. வேதன் உடலின் அங்கம் என்று அறிவாயோ! இம்மையே மறந்து நீர் விழுந்தோரை மன்னிப்பதற்கு அந்த வானுக்குப் பெருமை! அதற்கு தரவில்லை தாயா அடையாளம்! சிறந்த பாஸ்து இப்பாஸ்தைப் போக்குப் புண்ணியை உதவியதற்குச் சென்று வேசித்து வா" என்று.

தலைநகரில் அப்போதுள்ள பிரெஞ்சு
பொருளாதார அமைப்பை ஒரளவு தீவிர
பாதித்திருந்தது. ஒரு நாள் பரத
நாமின் தாய் ரெனாட்டா அம்மையார்
சென்ற பொழுது அங்கு தாமரை மலர்

அளித்து கொண்டு முக்கையிரோடு வீடு
செய்யும் சித்திரத்தை எந்த கத்தாயினர்
என்பார். தனது கண்களுடைய நிற
சரி மூத்துக்கு நீர் கொண்டு வரத்
சென்ற ரோணாக கத்தாயை அழைச்
செய்யும் மூலம் செய்யும் வேலை தானடி
பட்டதை அறிவிக்கிறார். தாமதத்தை
அறிந்ததுமே பலத்து கண்கள் மூல்
சென்று பலத்துடன் கைகப்பி நின்றுள்.
மூலையருக்குச் சினம் மேலிட்டது. மீளவி
திருப்பவதற்குத் தாமதம் ஏன் என்று
யோசனதால் தெரிந்துகொண்டார். தம்
புதுவாக்கிகள் கூப்பிட்டார். "கைத்தர
சென்! இந்தப் பாவிலைக் கொண்டு
விடுங்கள்" என்றார்.

தாயகச் செல்வம் புதுவையில் உள்ள இளவல்களிடம், குறுகு நதிகரையில் கங்கைமைய அடுத்த பரதாரம் என்ற கிராமம் செனாதரையர் கோர்த்துள்ள கோயிலில், ஓவியர் கையாடலைப் பெற்றிருந்தார். "செல்வம் வரம் செல்" என்றார்.

“நான் கொடுத்த தாயும் எகோதரரும்
 சேர்த்து என் செயல் பதம்போவோம்”
 என் பரதராமன் தந்தையிடம் வரம்
 கேட்டான். இவத்தான் எழுந்தான்.

தந்தைய இழந்த அர்ஜுனன் முதல் வரன் பரகராணிடமும் துமதன் ஸ்ரீஹரிடமும் படைபாராட்டி வந்தனர். ஒருநாள் பரகராணன் தன் உடம்பிற் கொஞ்சல் வெளிபே சென்றிருந்தான். துமதன் திருவிடையில் ஆழ்ந்து மெத வரை மறந்திருந்தார். அச்சமயம் அர்ஜுனனுடைய கைத்தார் இரகசியமாக வந்து ஸ்ரீஹரி தலைமேல் வெட்டி எடுத்துப் போயினார். துமதன்தான் தித னுடைய ரோதுகா தன் கைல் சாய்வின கையால் கஞ்சரவிட்டு அடித்தான். ஆதிமதனது அண்டத்தும் பரகராணன் தடத் தவறத் தெரிந்து கொண்டான். அப்பொழுது இந்தக் கொடிய கத்திரியப் பூண்டது அதன் மூன்று செவ்வக வளைய பெருமே பதம் சென்றான். மாதிரிமதி கஞ்சுக்கு கைத்தாண்டு அரசு குமாரர் தலைகீழ் அறுத்து மலைவாய்க் குளித்து அவர்சுண்டை உதிர்த்தது ததியால் பெருக்கினான். ஒருகொத்தி சத்தம் இருந்த குளக்கரையில் நீருக்குப் பதிலாக கத்திரிய சத்தத்தை திரிய வைத்தான்.

பேரூர் தாது தந்தைமீது தீவிரவாத செயல்பாடு வந்து உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என கோரியும், உடனடியாக வேண்டிய உதவிகளைக் கொடுத்தார். தாதுமே மருத்துவமனையில் சேர்த்து இருக்கும் இடத்தில் வருவது குறித்து எந்த உதவி இக்கட்சியை வழங்காது.

அழகு மிகுந்த நீண்ட
அடர்ந்த கூந்தலுக்கு

பாமாலிவ்

மெர்ஸூட் ஹேனோட் ஹெர் டுயெல்

குழம்பும் முழுவதிற்கும்
பித்த உலர்ந்து !

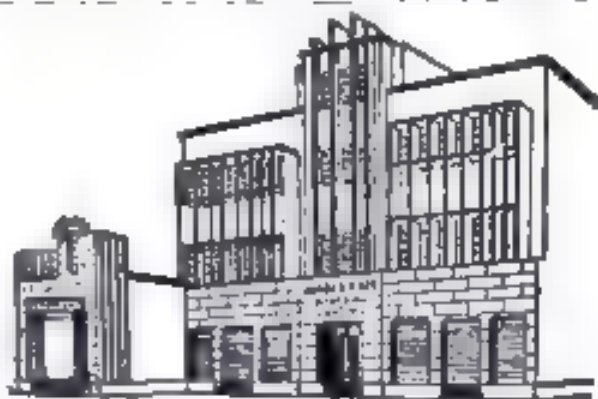

பெரிய சதானமி அளவு புட்டியிலும்
பணம் பிச்சொடுத்தது ! மூன்று வித
விதப்பான வாசனையில் கிடைக்கும்:
லவண்டர், மக்னிகை, ரோஜர்.

சென்னை 74/4

சென்னை
இராஜ் டவுன்
வட்டாரத்தில்
சர் கண்டிஷன்
மெர்ஸூட்.

வரவேற்புக் கூடம் ★ சாம்பாட்டு அறகன் ★ தங்கும் அறகன்
குளிப்பதற்கான வசதிகள் இயைந்த அறகன்
மற்றும் சர்க்கா வசிகள் வசதிகளும் உட்கா குதந்தாறகன் ஓரே நேரட்டல்

அம்பீஸ் கபே போர்ச்சுங்
& லாட்ஜிங்

(புதுக் கட்டிடத்தில்)

6 & 7, பிரைட்லே - - - சென்னை - 1

மதுரைகலை மணக்கப் போட்டிருக்கிறார் இரண்டுபேர். அதாவது உள்வந்தநிலை தங்கர-கதான் இடம் பெற்றிருந்தான். ஆனால் அவரையே அறிவிக்கக் கூடாதது குற்றம் கூட்டிப் போனவர்கள் அதை செய்திருந்தார்கள் - முடிவு.....?

கூர்ப்புக் காவல்

இரண்டாம் பொட்டு குமாரசாமி வேறு எதில் தவறியதும், ஆண்டுதோறும் அவர் பிறந்த இராமத்தில் நடக்கும் அங்காணம்மல் நிகழியாவதற்குப் போர் வருவதில் மட்டும் தவறியதில்லை. உத்தியோகம் பொதுப்புறமாகிவிட்டாலும், உடல் திரியே இடம் கொடாமலிருந்தாலும்கூட, அவர் ஒரே ஒரு தாளாவது நகுலிழாக் காலத்தில் போய்த் தரிசனம் செவது கிட்டத்தான் வருவார். அங்காணம்மல் தான் அங்குண்டி ஒரு தெய்வமும் இங்கு தெய்வமும்.

அவர் இராமத்திலிருந்து நெல்மயிலவுடல் தம்மு பதனிக் காவல் தீய் கோத்த மூலம் திங்கிவிடின் திரிவு படுத்திக் கொண்டு உதர காகத்தொடு கொழுவ வார். அந்த வருஷம் அவர் தான்கே நாட் களில் திரியே வருவ தாகச் சொல்லி விட்டுப் போனார். ஆனால் சரி யாக ஒரு வருஷம் கத்த துத்தான் நெல்மயிலுர். அவர் மூலியல் தான் அவர் விட்டுக்குள் துணுத்தபொதே அவர் ஞால் தாய்காரத்தக்கு வந்து என்னை வர வேண்டு. "காருக்கல், உங்களை இரண்டு நாட் கல் அகியை உத்தது விட்டேன். இராமத்திலிருந்து குறிப்பிட்டபடி புறப்பட்டு விட்டேன். இன்னுக்கல்மில் தங்க ராக் பார்த்து விட்டான். உங்களை காருக்கல்" என்று எவர்கூச் சமாதானம் சொல்லி உங்களை அழைத்தல் கொண்டு சென்றார்.

விட்டதுதான் கொண்டு அமர்ந்தவுடன் அவர். "உங்களுக்குத் தங்க ராகணைய பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன்? இல்லையா? அவருடன் தான் எவர்கூ சப் - இன்னப்பெட்டர் படித்த

விரித்து சர்க்கிளாக உயர்வு கிடைத்தது, அதுவும் அங்கம் நிகழியாக் காண நெருக்கடி வந்தான்" என்று தொடங்கினார்.

"அப்போது லான் சப் - இன்னப்பெட்டர் படித்திருந்தேன். இன்னுக்கல்விருந்து வந்தான் திருமங்கலத்துக்கு மாற்றித் திட ரொ மதுரைக்கு அழைத்தார்கள். அப்போது நிக்லா ரூபிரண்டன்டாக இருந்த வேள்கைக் காரணத்தால் உன் திறமையின் அபாரமான தம்பிக்கை, அப்போது புத்தமைய மாகாணத்த

தில் பெரிய அளவில் அபிவிதிக்கத்தல் சிவா யாரம் நடத்து கொண் டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நடத்தல் நடக்கிறதென்பதுதான் தெரிவித்தவிர, அந்த தத்துவது வார் என் பது ஒன்றும் தெரி யாது. துரை அந்தப் பொதுப்பை என் போல் கமத்தினார்" என்று மேலே தொடர்ந்தார் குமாரசாமி.

"எவர்கூ பிளர் மேல் அகிலாசியிடமிருந்தும், மதுரை கட்டினாலிருந்தும் அந்த விவகாரம் பற்றிய தகவல்களை அறிவிக்கல், கூட இத்தி வாலிருந்து ரயில் வயி லாகச் செல்வதில் ஒரு ஏராளமான அபிவிதி வந்து கொண்டிருந்த தென்பது சிவா யாகத் தெரிந்தது. ஆனால் அவ வார் வழியாக எங்கே கொல்கச் சேர்த்த தை எப்பத்தது ஒரு தடை வரும் இக்கிள்,

"விடைத்த விவரம் கிளப் பற்றிக் கொண்டு விளம்பினான், சேன்கிள், கூடலார். புதுச்சேரி, திருச்சி பெல்வா ம் போய்ச் சந்தி யலித்தேன். லாஸ்பட்டியைத் தூக்குப் போய் தான் ஒரு நாட்டில் கார்திச் சந்தி வந்தேன். உதவுபடி யாக ஏதும் உதவு கிடைக்கா விட்டாலும்,

பி.எஸ்.ராஜையா

நாளுக்கு முடிந்ததனாக வாழ்த்தாகவும் 'தேவ நேரம்' மகனும், அவன் அடிக்கடி 'அவன்' கீட்டுக்கு வருவான். அவன் நுகம் உடனடி மார்த்தகனும் அவனுடைய மேலே சென்று சென்று ஆசையுடன் என் பரிவிடைய அவன் அன்புதான். எத்தோளும் பரவலென்து தொவது பரிவிட செல்லும் பறக்கும் தவையு. என்னை கீட்டுக்கு வந்தான் அதுவும் முன் வந்து கீட்டு செல்லுகிற 'செல்லக் கொடும்' கீடுவான். என் மரிவெயிடம் 'எவர்க்கு ஏழகம் பறக்கக் கத்தக்கடுகம்' என்னுஞ்செய்தவான்.

"அவன் தவையின் கவிரிவிக்ககதவன் என்னதும் தெரியும். கத்தக் கவந்தின் அவ குக்கு மார்த் சம்பளம் ஏழ ரூபாய். மசகி. மிர்த்த பண்பு. அவனுக்கு அவன் தந்தை பறித்த சொத்து. அவனுக்கு நுகம் மரித்தன்.

"அந்த மருதாவிக்குக் கவிபாணம். தான் மருதானாகும். பெரிய அடிக்கத் தனம் வறும போயிருக்கிறது!

"மருதம்பாண்டம் 'கவைய கருவான்' அவன் கவருக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப் போனாகும்' என்று கேட்டேன்.

'என் தகவான் குருக்கிட்டு. 'அவசக கப்ப னுக்கு கவகாமகம் குருக்கம் குருக்கானி' க. வெறுச்சாமி. அவனுக்குத்தான் 'முதலம்

கொண்டு எட்டிலவாபுறு தெரிக்கிருத் தாகம். அந்தப் பொண்ணு தெந்தாக் கட அவனைக் கட்டிக் காட்டு துட்டாக் அவசக கொத்தானி தவறாக தாக் கட்டிக்கிறென்னு கேட்டாலும். அவன் மக கவகாய் சம்பதித் கட்டாகம். கவிபாணத்துக்கு தாளா கத்தக் கட்டாகம். வெறுச்சாமி. 'இந்தக் கவிபாணம் எப்படி தட்டினும். பர்த்துப் போட்டேன். தாதுக்குமே ஏறிட்டாலும் சரி. அவன் அவ பராமே. வாழப் போததன்'ல'ன்னு கத்தக் போட்டுக்கிட்டுத் திரியான். அவனுக்கும் தாய் சொந்தத்துக்குக் கட்டி கட்டிக்கிட்டு தாது பெரு கெய்யி விருகாவம்' என்றும்.

'தாது. 'அதெக்காய்' வான் மிரட்டல். ஒண்ணா தட்டாத. என் பராய் கவழி அமர்த்திட்டு வந்துட்டேன்' என்று சொல்லி கட்டுப் பறப்பட்டல்.

'எனக்கு வெறுச்சாமியையும் தெரியும்; தவறாககவையும் தெரியும். வெறுச்சாமி பறத்தவயம். அப்பன் தேடி வந்தத கொத்து கொஞ்சம் கெம் சகுத்தது. முதலில் சொடா முதல் பரவலென்து தவாக்கெய் கவிபா பரவலென்து தொட்டிருந்த. குருக்கம் கவிபா. பிறகு ஒரு வெறுச்சாமிக்குக் கவிபா வந்ததால் கத்தகவம் 'கெய்யி' மரித்த தாக். குருக்க கீட்டு ஏழ மரிவெயிடம் தெக்காய் மிரட்டிக் கொண்டு திரிவதனால் அவனுக்குத் தொழி.

'மருதாவிவ அவனுக்குக் கட்டிக் கொடுக் கப் பொவதாக அறிந்தால் தான் குருக் கீட்டுத் தடுக்காதது எந்திருப்பின. அவர் மரித்த தடுவதென்கொடுக்கப் பட்டாகம் பட்ட பண்ணக்க அவன்.

"கவறாக் கட்டுக்குக் கப்பென்து தட்டிக் கொண்கிருத்தான். அப்போது அவனுக்கு இருபத்தியாது அக்கது ஒரு கவந்திருக்கும். கவறாமன் மகர் தவறெட்ட பட்டதகவன். இருபத்தியொண்டாவது கவந்தி கொத்தமாக கவிபாபரத் தொட்டித் தந்த ஆண்டுக்கில் மரிப் பெரிய அகவருக்கு கவந்தித் கீட்டான். அவனுடைய 'பராய் கவிபாய் மரிக்க' குருக்குக் கெய்க்குக் கட ஏற்றாமரிவாக்கி கொண்கிருத்தான்.

"என் சொத்து கவருக்கக் அனுப்பாத்தின் கவிபாபரத்தான். அவன் தன் சொத்து குருக்கியாய் குருக்கித் தந்தவன் என்று அவ னுக்கு என் தெர்த்திய கொஞ்சம் அதிசய் தவகம். பரிபெய்தியா பட்ட வென்று அவன் தோறாக குருப்பான்.

"கீட்டும் பெண்பிள்ளைகிடம் 'என்னும் தட்டாத' என்று சொல்லி கீட்டுப் போய் கட்டினே. ஆனால் என் அகவருக்கித் தவகம் கவரு கீட்டது. மருதாவிவன் கவந்திக்க தவறெட்ட வெறுச்சாமியாவதும் தட்டிக்க அவ்வாறு தோளாது கத்த கிடக் கட்டாத பெண்து கவிபா கொந்தியது.

"ஆனால் அவதப் பத்தி ஆய்த்து கீட்டுத்த அத்தகவன் கவி அகவ கவன அப்போது கவந்திக் கவகாமகினை. என் திவந்திக்கப் போய்க் சொத்தகொடுக்க மரிப மணி நாறாகி க். உத. இக்கடுவதற்குக் கிராமம் போய்ச் சொத்து திரிவித் தகவன் கொதுகாவன்கு, கிடிய கிடியத் கிருப்பி கத்த ரயிற் பிடித் தாக் வெண்டும்.

சிறந்த உழைப்பிற்கு உகந்த தயாரிப்புகள்

தாத்தில் உலர்த்தலும், குறைந்த விலையுள்ள துணிவற்ற - எக் கோ ரேடியோக்களும் கிளியர்டோன் தயாரிப்புகளும் நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளுமாறு விழைந்தோம் உங்கள்!

நேஷனல் எக் கோ

ரேடியோக்கள்

நேஷனல்-எக் கோ மாதல் LT17 5 வரங்களுக்கும் 3 வரங்களுக்கும் கொண்ட இரத்த அளிக்கும் ரேடியோவாகிய பெரிய நேஷனல்-எக் கோ மாதல் இவ்வளவு உண்மையாகவும் அடங்கியுள்ளது. 'கிளியர்டோன்' செய்யப்பட்டது ரூ. 350/-

நேஷனல்-எக் கோ மாதல் 722: அதன் தாத்தில் இரத்த அளிக்கும் ரேடியோ, 5 வரங்களுக்கும் 3 வரங்களுக்கும் கொண்ட அளிக்கும் அளிக்கும் ரேடியோக்கள் கொண்டது. 'கிளியர்டோன்' செய்யப்பட்டது. ரூ. 350/-

Klerrona 'கிளியர்டோன்' வார்ப்புகளும் உபகரணங்களும்

'கிளியர்டோன்' கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்

'கிளியர்டோன்' கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்

'கிளியர்டோன்' கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்

'கிளியர்டோன்' கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்

'கிளியர்டோன்' கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்

'கிளியர்டோன்' கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்

தொகுப்பு ரேடியோ அல்லது கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்
கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும் கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்
கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும் கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்
கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும் கிளியர்டோன் மாதல் 18 வரங்களுக்கும்

மயிலின் தோலை அழகு வாய்த்ததே
அநிலும் அழகிய கூத்தலை வளர்ப்பது

கேசவர்த்தினி

கேசவர்த்தினி பிராடக்ட்ஸ் - - - கோயமுத்தூர்-1

வழக்கமாக 2 ரூபியும் பிரஷன் தீய்த்தால்

கால்கேட் டூத் பவுடர்

மூன்று நன்மைகளையும் அளிக்கிறது!

✓வாயில் நறுமணம்!

✓ஒலிவிகம்பற்கள்! ✓செத்தவருவதும்!

கால்கேட் பவுடர் வாயில் நறுமணம், செத்தவருவதும், ஒலிவிகம்பற்களும் போன்ற பல டாக்டர் அங்கீகரிக்கும் இந்த மூன்று நன்மைகளையும் கால்கேட் டூத் பவுடர் உபயோகிப்பதால்

- * கால்கேட் பவுடர் கால்கேட் டூத் பவுடர் பற்றி 2 ரூபியும் பிரஷன் கொண்டு தெரிக்கவும்.
- * பல்வினை நலி, முடிபுறம், பிம்புறம் எவ்வாறு வந்ததும் தெரிக்கவும்.
- * கால்கேட் டூத் பவுடர் பற்றி கொக்கித் தெரிக்கவும்.

மூன்று நன்மைகளையும் அளிக்கிறது!

கைகண்ட முறையை கிள்கிற கையாளுங்கள்!

பல் டாக்டர் அங்கீகரித்த சிறந்த பலன்தரும் முறை!

ஏப்ரல்

முகம்

சென்னை
வெலிங்டன் *
முகிநஷ்ண-உமா

மற்றும் சென்னைபெரும்

மாநீ
புரோடக்ஷன்ஸ்

நல்ல திர்ப்பு

உருவகம்: T. பிரகாஷ் ராவ்

திரைக்கதை: க. சண்முகம் !

திரைப்படம்: ம. சண்முகம் !

சங்கீதம்: ...

கலைப்பாடல்: ...

கலை: ...

திரைப்படம்
சந்திரா நல்லதன்

மாநீ புரோடக்ஷன்ஸ்
சென்னை, ...

கண்கள்
உறங்காவோ?

மாயாவி

— அ ந ி ரு க ம் —

கோவிலைப் படைத்த வரும், அவற்றைப் பாதிப்பதற்காக மட்டுமே படைக்க வில்லை; உருக்கத்துக்கும் சேர்த்தே படைத்திருக்கிறார். எனக்கு வண்டியை இரத்தம், பார்க்கும் சந்தையையே மதி கொடுத்தவர் உருக்குருக்க உருக்கம் அவரேயாவேற்று.

பரிபூர்ண உடல் தலத்துக்கு இம்மதி யான உருக்கம் தோஷ என்று கவத்திய சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. உருக்கம் பாடுக்கும் அவசியம், அதிலும் குறுகியதற்கு அது மிக மிக அவசியம், எனவே குறுகியதற்கு உருக்கத்தை வைத்தேத்த கொண்டு தாங்குதல் "ஆராயோ" ம் மட்டும் உட உருவாகியுள்ளது. ஆனால்! அந்தப் பட்டியுத்தான் உருக்கம் இனிமே! அண்ணா இளவோல் அழகான அப்பா, பிள்ளை இவ்வுத்தலையா புத்தேறன் தாய்! அதன் இன்பத்திலே தன் உயானதன் பெயரையே மறந்து நினைவாக உருக்கி விடுகிறது குறுந்ததை.

நோயால் அவநிப்பிப்பவர்களுக்கு நோய்த் தன் மருத்தினாடு உருக்கமும் அவசிய மரிகின்றது. தாக்க மாத்திரைகளோ, "மாநியா" போன்ற மயக்க மருத்துவமோ, ஏதேனும் ஒன்றைச் சேர்த்தி நோயாளிக்கு உருக்கத்தை உண்டாக்கிவிடுவதோ இன்றைய கவத்தியோவர்.

தமிழ், உருக்கமானது என உருக்கமாய் பெருக்கம் எவ்வளவு மருத்தாக உருக்கிவீர்த்து. உடலில் எவ்வாறு பணித்த நோய்கள் தோன்றுகின்றனவோ, அவ் வாரே மனத்தையும் பணித்த நோய்கள்

பிடிக்கின்றன. கோவம், கோபம், துயம், கவலை, ஓதல் இவையே பண்புகள்.

உடல் நோய்களைப் போலவே மனநோய் வளிலும் சில விதத்தில் குணமாகிவிடுகின்றன: சில நுண்மக் குணமாகின்றன: சில குணமாகிவிடுகின்றன. அப்படியப்பட்ட நோய்கள் நோயால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள், ஒரு தாத்தானிக் சாத்தியாவது தக்களுக்குக் கொக்கலாக்தா என்று எங்கே துடிக்கிறார்கள். அத்தத் தாத்தானிக் சாத்திய அவர்களுக்கு அளிக்க வல்லது ஒன்றே ஒன்றுதான்—உருக்கம்! கண் உருக்கம்.

இப்படி குணமாகாத, குணமாக முடியாத மனநோயால்—காதல் மனநோயால் அவநிப்பும் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையை சேதிவிப்பதான இந்த தாவல். "கண்ணா உருக்கமோ?" என்று அவன் வருட்டும் ஒலிக்குவதான்.

தமிழ் வாகடிகளுக்குத் தரமான கைதெத் தருவதில் தனியே புகழ்பெற்ற "கவி"ய் மத்திசெய்யில், இளவரையத் தமிழ் எழுத்துக்குடிகே ஒரு புது வழி எழுத்துக் கொடுத்த பேராசிரியர் "கவி" அளிக்கின் பெரு வண்ணம் சிறந்தோடென அதே பத்திரிகையில், ஒரு நல்ல கருத்துடைய கைதெய்த் தமிழ் வாகடிகளுக்கு எழுத்து வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நான் பெருமை கொள்குகிறேன். அந்த வாய்க்கைய எனக்கு அளித்த "கவி" நினைவிலுக்கு என மனமாந்தத் நன்றி வைச் சேறுத்திக் கொள்குகிறேன்.

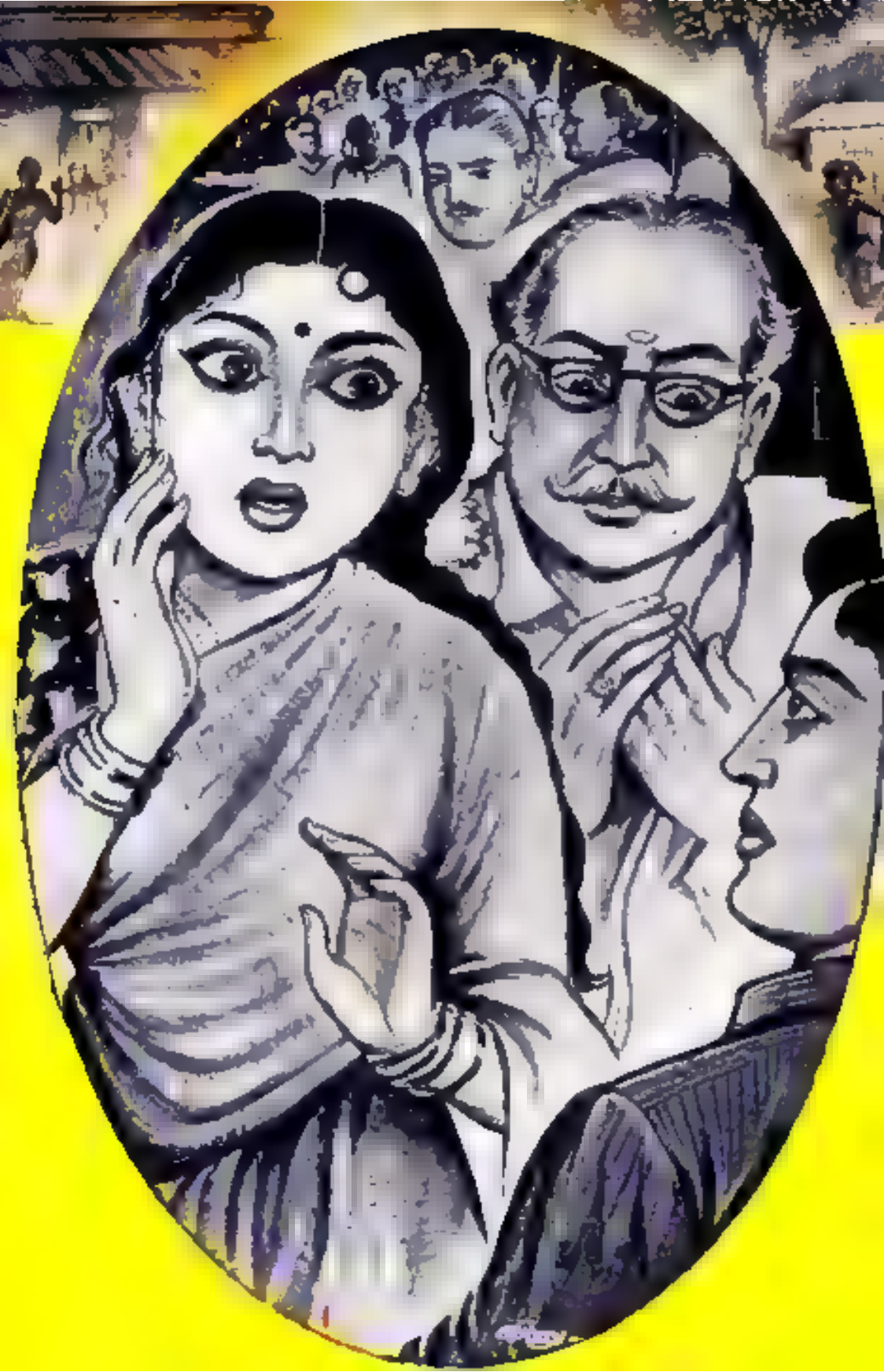
"மாவாவி"

அந்நிபாயம் 1

வீணு வருகிறார்!

அஹ் அழகிய! சிறு சிராமம். அதன் பெயரில் உட ஓர் அழகு: ஓர் இனிமை—கேசவபரம். கதரத்தின் வசதியுடனும், சிரமத்தின் குறிப்பையும் கதைத்தது அவ்வூர், அமைதி கிளவும் தெருக்கன், கிழல் அவிக்கும் மரங்கள். பகைம கொஞ்சம் வாய்க்கன், கீர் கழித்தோடும் ஆறு. உமர்த்

தெழுத்த கோபுரத்துடன் பத்தியுடும் கோவில், ஊர் எவ்வளவு சலிப்பே கட்டின. அதற்குச் சிறிது தூரத்துக்கு அப்பால் மலைத் தொடர். அப்பே புத்தாக உருவாகிக் கோண்புகுத்த பரண அண்ணாது. அது கேசவபுரத்தை இன்னும் சேழ்ப்பாக்கப் போகிறது.

தது. அந்த மயர்ச்சி கதகதப்பின் பந்தம் மாலையின் முகங்களுக்கும் உடனே தாலியது. "என்ன தம்பி?" என்று ஆறுதலோடு கேட்டான் கதகதப்பான். "வினா வகுவிதான் அக்கா!" உன்னதின் பரிமீச்சி அவருடைய சொல்லிலே மலர்ந்தது.

ஆனால் கதகதப்பனின் மயர்ந்த முகம் இதைக் கேட்டதும் கருங்கியது. சச்சிதானந்தம் அதைக் கவனிக்கவில்லை. அவர் கவனத்தை மாலா கவர்த்து விட்டான். "வினா அக்காள் மாமா? என்னதற்கு?" என்று அவன் ஆவலோடு கேட்டான்.

"காண்க காக வண்டியிலே அக்கா. இத்தொழில்மலர் பட்டணம் வந்து போகத்திருப்பான்."

"ஏன் தம்பி, அதென்னமோ பரிக்கா தேரின் பிறகுதான் ஆறுப்புயரங்கண்டு சொன்னியே. தேரிட்டானாமா?" என்று கேட்டான் கதகதப்பான்.

"தேரிட்டான் அக்கா! எம். பி. பி. எஸ். பட்டம் பெற்ற டாக்டராகத்தான் அவன் வகுவிதான்."

"ஆமாம்! பொம்புகளை டாக்டராகவும் விளக்கவும் ஆகி வந்ததா போ. என்னமோ அவர்களுக்கு ஒரு கைத்தலம். கம்ம வசட்டு வணகம் தெரியாதவங்க."

"இது என்னம்மா அசட்டுத்தனமான பேச்சு!" என்று தரையை இடைமறித்தான் மாலா. "என்னத்தான் ஏழாவது கிரகக்கு மேலே படிக்க வேண்டாம்னு பட்டிக்காட்டாவே கிறுத்திட்டே. மதனி யாவது போய் படிப்பு படிச்சிட்டு வராதேன்னா சத்தோஷப்பட்டிக்கிட்டிருக்கேன். நீ என்னுன்னு..."

தரையின் முகம் திடீரென்று விவரமாக கைக் கண்டு மாலா கிறுத்திக் கொண்டான். ஆயினும் கதகதப்பான் அதற்குள் வெடித்துவிட்டான். "என்ன கொண்டே? யாரு...?" என்ற அவன் கேள்வியின் ஓர் எரிச்சலின் குழுவல் இனித்தது.

"இல்லேயேயா. வாய் தவறிப் பேசு..." மாலா கடுகடுங்கிக் கொண்டே பதில் அளித்தான்.

"சரிதான் பேச்சு கிடங்க. இந்தச் சரபத்திலே அந்த கிரகவை பெய்க்கும் ஏன் கொண்டுகிட்டு வர்றியே? உன்மோ போய்க் கொண்டே போகும்" என்று அவனே லாண்டெழுமிருந்த அன்னியைச் சமனம் செய்தார் சச்சிதானந்தம். ஆயினும் தமது கட்டளைக்குப்பட்டு உன்மோ திரும்பிக் கொண்டிருந்த சகோதரின் வீழிக் கடையில் சொத்திருந்த நீர் திவ்யவஸப் பர்த்த போது அவர் உன்னத்திலிருந்தும் ஏக்கப் பெருமூச்சு ஒன்று வெளிவந்தது.

ஆனால் சச்சிதானந்தம் அதை வளர விடவில்லை.

அவர் தமது அதைக்குச் சொன்று பட்டணமாய் மாட்டிக் கொண்டு வந்துவந்துவந்து வந்தார். பூகாக்கை கவகைப் பட்டிருந்த பொருள்களை எடுத்துச் சென்றுகொண்டிருந்த மாலா கவகைக்கி. "காண்க புகழ் வள மாலா விட்டு வந்த போல் விட்டு வகுவிதேன். அம்மா!" என்று கூறி விட்டுக் கிணம்பினார்.

"சமயமில்லாத போக்க, தம்பி! சரப்பிட்டுக்குப் போயிடு. அங்கே போனோம் கூறிகும்" என்று அடுக்கினார் கிறுத்துருவ் கொடுத்தான் கதகதப்பான்.

"இல்லை, அக்கா! இதோ வந்துடுவேன். வினா கருவகைப் பந்தி ஒரு வர்த்தகை கொள்கிட்டு வர எத்தனை நேரமாகும்?"

"அதுக்கென்னடா தம்பி, இத்தனை அவசரம்? சரப்பிட்டுக்குப் போய்ச் சொன்னு தலை முழுவியா போய்டும்?" என்று கதகதப்பான் சிறிது அதிகாரம் வைத்த குரலில் கூறியவாது கையில் குழம்புக் கண்டியுடன் அடுக்கினார் கிறுத்து கூத்துக்கே வந்து விட்டான்.

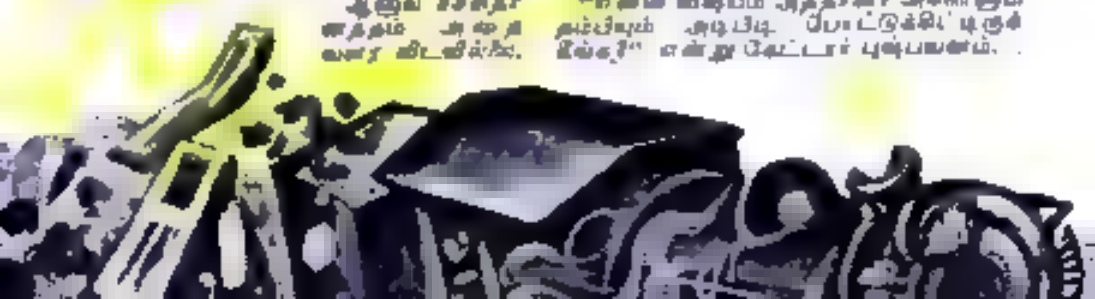
"கீ இப்போத்தான குழம்பு ஆக்கிக்கிட்டிருக்கே போயிருக்கு!" என்று அவன் கையில்சுத்த கண்டியிலிருந்து விசிப பந்தைப் புனி யணத்தாக துக்கத்து கொண்டே சொன்னா சச்சிதானந்தம்.

"ஆமாம், அது ஆக்கத்தான் போகுது தொகியாதக்கும். புனி கைத்திட்டேன். ஒரு கோதி கொக்கெடிச்சிக்கு ஆரீப் போச்சு. சித்த இருந்து சரப்பி! இப்போ தம்பி, அங்கே போனியிக்கு அங்கு கொஞ்சத்திலே விடமாட்டாரு."

"யாரு கதகதப்பான்? எதைக் கொஞ்சத்திலே விடமாட்டாரு?" என்று கேட்ட வண்ணம் அச்சமயம் புகழ்பவனம் பீண்டியோ அங்கு வந்து விட்டான்.

"காங்க, காங்க..." என்று சச்சிதானந்தம் ஈனியும், "காங்க தம்பி, ஒங்களுக்கு துறு காலகதான்" என்று கதகதப்பானும் அவரை வரவேற்றார்.

"என்ன விஷயம் அத்தான்? அக்காளும் தம்பியும் அடிபடி போட்டுக்கிட்டிருக்கீயே?" என்று கேட்டார் புகழ்பவனம்.

தெருவின் மையிலே நோற்றாங்கிலின் ரோடாகுடி வீடுவெளியே பம்பாய் சாஸ்திர நோற்றல் மன்றம் திரு. வெங்கடேசுலாலை மார்ட்டின் பற்றி நின்றது கையெழுத்து. தெருவின் மையிலே நோற்றாங்கிலின் ரோடாகுடி மார்ட்டின் திரு. எம். வி. வெங்கடேசுலாலை திரு. எ. லட்சுமி நோற்றல் மன்றம் ஆலோசனைகளைப் நடத்தின கணமாம்.

"இங்கு: உங்க னீட்டுக்குத்தான் புறப்பட்டுக்கிடங்குத்தென். சாதலம்மா 'சாப்பிட்டுட்டுப் போ தம்பி' என்னுன். அதுக்குள்ளே கீங்கனே வந்துட்டங்க."

"ஆமாம், தம்பி! கீங்கனும் இவனுமே ரொத்த பேசை நோடயங்கிட்டங்கனாது ஒங்களுக்குத்தான் ரோடா-தண்ணி, விடு-வாசல் எல்லாம் மறந்து போயிருதே."

"அப்பயன்ரு கோட விடுவாசலுக்கூடக் கவனிச்சாமல் வேட்டிப் போச்சு பேசை வங்க என்மறியங்க. அப்படித்தானே!"

"அட கீங்க என்ன தம்பி, அதுக்குள்ளே கோலப்பட்டுக்கிறியங்க? ரோத்தகத்தின் னுட்டுப் போறதுக்கான அவங்கிடே இரு பேச்சுக்குச் சொன்னு! அது என்னமோ ஊரிலே இல்லாத அறிவாம் போலே ஒங்ககிட்டே உடனே ரோல்லைங்கனா தங்க வேடிக்கப் போயிருமாம் இவனுக்கு."

"எங்கன விஷயம் அத்தான்! சாதலம் மான் என்னமோ பொடி வைக்கப் பேசு ளுங்கனே!" என்று சச்சிதானந்தத்தைக் கேட்டார் பூர்ப்புலன்.

"அவன் பொடி வைக்காத விஷயம் தான் என்ன இருக்கு தம்பி? வாங்க, அப்படித் திண்ணையிலே இருந்து பேசு ளாம். நீ பொடி அக்கா; சமைவல் முடிந்த தும் கூப்பிடு" என்று கூறிவிட்டு, பூர்ப்பு ளனத்தின் கையைப் பிடித்து அழகுத்துக் கொண்டு கூடத்திலிருந்து விளம்பினார் சச்சிதானந்தம்.

அந்தக் கொடாந்தர வீட்டின் வேளிடத் திண்ணை விசாலமானது. தெருவை ஒட்டித் தளையிலிருந்து ழுன்றடி உயரத்தில் வழமையப்பாக சிமெண்டு பூசிக் கட்டப் பட்டிருந்தது அது. மேல் ழுண்டால் நெருப் புழுதி படித்திருந்த தளையைத் தட்டி விட்டு, "உடவருங்க தம்பி!" என்று சச்சிதானந்தம், தாழும் அமர்த் தார், பிறகு "மகள் வருகிறான் காலைக்கு" என்று உள்ளப் பூர்ப்புலன்.

"வினாசா? காசிப் பூரீயிருந்தா? படிப்பு முடிஞ்சு பேசுச்சு தாமா?"

"ஆமாம், பரம்பரை னிட்டாகாங்க."

"காசி கட்டுதா சி எழுதி விடுக்கிறாங்க? மகாராஜாவா?"

"இல்லை, அவனே தான். இப்போத்தான் தந்தி வந்தது. அதைச் சொல்வதற்குள் அங்குதே புறப்பட்டுக் கிடங்குத்தென்!"

"தெவலாமே! எல்லா ஒன்றுமைதான், காண் கூட அதுமாதிரி ஒரு கோயிலு ரோல்வத் தான் புறப்பட்டு வந்தேன், எம்ம கத்தரத்

துக்கும் வேலை ஆரீடிச்சாம்! இப்பத்தான் எனக்கும் தந்தி வந்தது."

"சத்தோஷம், எங்கே வேலை பட்ட னாத்திலேதானா?"

"இங்கு, இங்கு. ஆண்டவன் புண்ணி வந்திய விட்டோட இருந்துகிட்டிடே அவன் வேலைக்குப் போய்ட்டு வரலாம். எம்ம புங்காது பரானத் திட்டத்திலே குடா-கவசிய இன்னிவராய்ப் போட் கிருக்காங்கனாம்."

"அட! ரோம்பு கல்லதாய் போச்சு."

"அவனும் காலைக்கு வரதாக்கத்தான் தந்தி கொடுத்திருக்கான்."

"காசியேதானே!"

"ஆமாம். பின்னே என்ன? அதுதான் ஒண்னா. அவனுக்குப் பட்டனத்தைவும் எம்ம கோவபுரத்தைவும் வீட்டுக் கோங்கு யும் வரலாமா ஆக்கிவிடுக்குதி."

"சத்தரம் அங்குடிக்ளாதுங்க, அவ னுக்கு லாட்டிகிலே காசியிருந்தபொதே கான் கோங்கு! கீங்க என்னவோ அப்போ மூத்துக்கிடங்கு, இப்போப் பாகுங்க, எடுத்த எடுப்பிலே குப்பர் வைசிப் இன்னிவராய் வேலை, அநிலையும் உன்னுடைய..."

"சாப்பிட வர்த்திக்கா மாமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு அச்சமயம் மாணா அங்கு வந்தான்.

"வா அம்மா! கீரில்லா கேட்டு சத் தோஷப்படனும். எம்ம சத்தரத்துக்கு வேலை ஆரீடிச்சாம் மாமா, எம்ம னா அண்ணாச்சிமேலா" என்று சச்சிதானந்தம்.

"தெம்மாங்கா மாமா!" என்று கண்கள் அகலாவிடப் பூர்ப்புலனத்திடம் விப்பபுடன் கேட்டான் மாமா.

"ஆமாம், அம்மா! காலைக்கு வருகிறான் இங்கே."

மாணாவுக்குத் தலகால் பூரீவாத சத் தோஷம். "அம்மா! அம்மா! எம்ம சத்தர அத்தானுக்கு வேலை கிடைச்சப் போச்சாம் அம்மா!" என்று கூறிக் கொண்டே அவன் உங்கனே றடினான்.

கண்மணியே கண்வளராய்...

திருவிழா மூலத்தில் விட்டது. 1919-ம் ஆண்டு சென்ற பிறகு, அவ்வளவு வேகத்திலும் ஆடாமல் அமைதியாகப் போய்விற்று. பின் விட்டதில் ஒரு குழந்தை தங்கித் கொண்டிருக்கிறது. அதன் தங்கை திறஞப் பங்கம் வரக்கூடாதென்ற கருத்துக் கூடத் தெரியுமேனும்!

விசைச் சக்கரத்தைப் பிடித்து நிறை வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிற அருளுடைய பேக்கர் களைப் பெர்மான் எதிர்க்காலே எதிர்பார்த்தது போல வண்டியின் சக்கரங்கள் எல்லாவற்றும் கழன்று கொண்டிருக்கின்றன. அது அப்படியே ஆச்சரியத்தில் மூழ்க்விட்டது. "எனக்குக் கண்வளராய் வரணம் இந்த மோட்டரை வரட்டுமேன். ஆகையி் அது வரணங்களுக்கு முன்! மோட் பஸ்பாஸ்பு மோட் விட்டது. வண்டியின் நேரத்திலும் கண்வளர இல்லை. இரத்தாரும் புது வரணத்தையே மோட்டர் ஒன்றுக்கு இதை மாற்றிக் கொண்டுவரக் கூடிய வர்! சொன்னதும் வர் அதற்குத் தயாராக இல்லை"

என்று அவர் மனம் பெருகித்தட்டக் கண்ணி பூசப்படுகிறது.

அவர் கண்விழை முற்றிலும் சரிவே. மோட்டர் சக்கரம் அழுவான ஒரு காலகாலம் மட்டும்தான். அத்துடன் இப்பொழுது பது நினைவுகளும் இளைத்திருக்கின்றன. அதுவந்தாய் வரக் கிட்டப் போய் விட்ட கார்புரேட்டர், அதற்காக வரக்கூடிய எடுத்துக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்கள் கண்டு, மட்டுமோட்டரைக் கண்வளர் மெய்க்கு வரணம் கடைசிக் குத் கொள்ளும் வரக்கிட்டம் வரக்கூடிய வண்டி மட்டுமே தொகுதிகளையென்றி ஆனந்தமாக ஒதுக்கொண்டிருக்கும் என்ற கருத்தையுடன் இருக்கிறார்கள். வரக்கூடிய கார்டுகளை இடையில்க்கைதான் எந்தருடைய வரக்கூடிய கொடுத்த கருத்திருக்கிறது.

பெருகி வரும் தென்னிந்திய மோட்டர் தொழில் பக்கவாது நெகைகளே டி. வி. என். கிதாபனம் தன் பன் கிதாபன் மூலம் இந்த பூத்தி செய்து வருகின்றது.

டி. வி. என். கிதாபனம்: டி. வி. எந்தாம் அம்யங்கார் & சன்ஸ் பிரைவேட் லிட்., மதுரை. திருச்சி, திருச்செந்தூர், புதுச்சேரி, கோவை, வேலூர், கரையார் ஆட்டோ என்ஜின் பிரைவேட் லிட்மெட்., மதுரை. பெங்களூர் & கரையார் என்ஜின் பிரைவேட் லிட்மெட்., மதுரை & எந்தாம் மோட்டர்ஸ் பிரைவேட் லிட்மெட்., மதுரை & எந்தாம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிட்., புதுச்சேரி, மதுரை & மதுரை மோட்டர்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கம்பெனி லிட்மெட்., மதுரை & எந்தாம் வரணங்கள் பிரைவேட் லிட்மெட்., மதுரை & இந்தியா மோட்டர்ஸ் பார்ட்ஸ் & ஆக்சென்கள் பிரைவேட் லிட்மெட்., மதுரை & எந்தாம் பிரைவேட் லிட்மெட்., மதுரை.

டி. வி. எந்தாம் அம்யங்கார் & சன்ஸ் பிரைவேட் லிட்., மதுரை

“வியல்புவதுக்குப் புல
தும் ஆயுதம்” என்பது
இரு பழமொழி. அதன்
அருத்தை கேருக்கு கேரா
கக் காண விரும்பினால்
உலகப் பிரதிநிதி பெற்ற
தாஸ்ய கங்கிராசு சார்னி
சாப்னிக் தயாரித்து
யெனியிடங்குக்கும் “காம்
கூட்” என்ற ஆய்விதப்
புடும் பரக்க வேண்டும்.
சார்னி சாப்னிக் அதி
யாதவர்கள் யாரேனும்
இந்தநாள் அவர்களுக்குச்
சிறக்கவே தெரிந்திராது
என்று காதலியமாகக் கூற
லாம். சார்னி சாப்னிக்
தெரிந்தவர்களுக்கு அவ்
வருடைய கறுக்கு மிகை
லையத் தெரியாமல் இராது.
இந்தப் பத்தியில் அவர்
கறுக்கு மிகையிலாமல்
தோன்றுகிறார். ஏறு வுரு
டங்களுக்குப் பிறகு சார்னி
சாப்னிக் இந்தப் பத்
திகத் தயாரித்து யெனி
யிடங்குகிறார்.

அதற்கு கண்ணாடிபோலும்;
தரில் சேராமலும் இல்லை;
குழிநாச சுகரம் இல்லை;
விட்டால் விட்டுக் கண்ணாடி
மும் கம்பியாடிநாச கண்ணாடி
போலும் ஆகும். பெண்
பாதிதிரங்கள் இல்லை;
அதிசயப் படுகிறபடியாக

இந்தப் படத்தில் சிம்லன் இல்லை; ஆரேவசு சோதிபெய்நிலையாகும் இம்மீ, பின்பு என்னதான் இருக்கிறது?

.....எதை இருக்கிறது: எடுத்து இருக்கிறது: புரிதலான எதல் இருக்கிறது: உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பு இருக்கிறது: எதற்கும் மேலாகத் திரைக் இருக்கிறது.

சாபனியை கைத் காழி, பட்டி தயாரிப்பில் பொறுப்பையும் ஏற்று, சிறைத் கைத் தயாரி செய்து, இதை, கடனும் ஆய்வறிதையும் தரமே ஆக்கித் தந்து, கட்டடத்தையும் செய்கிறார்கள்!

தாற்று மூப்பத்தாறு கீழேயுள்ளன. வெள்ளத்தின்போதுள்ள வேளையும் உணர்ச்சி யும் கொண்ட கதை விவரமற்ற பெரிய அடிகளால் இக்கூறு.

எடையமாடும் பொன் ஓருத்தி வாழ்வை
வெறுத்து, விஷம் உண்டு தந்தோலையில்
சடுபடுகிறான். மிகுடையாகாள் ஓருவன்
(சாப்பினை) மயங்கிக் கிடத்த அவளுக்குத்
தக்க சாமுத்திரம் கிசிறைச் செம்பித்து,
அவளுக்கு வாழ்க்கையில் கம்பிக்கையும,
உதாரணமும் அளித்து மீண்டும் மேடை
யில் ஆடுமபடி செல்கிறான். அந்தப்
பேருதவி, எடையப் பொன்னை அடையின்
காதல் சொன்னச் செப்பிற்று ஆனால்
அக் காதலில் மிகு ஏகங்கள் ஏதேனும்
அவளை மாயாசைக் காதலித்த இரவு

சாட்சிக் கவிஞனிடம் அவன் விட்டு விட்டு வியதிக் கொள்ளுகிறான். தன்னுடைய காதலன் அவனது மேடைப் புத்தம் பாதர் வதை அவன் விரும்பலிங்கம். ஹாஸ்ய உணர்ச்சியும், தத்துவ சூழலும் கொண்ட மேடைக் கவிஞனின் வாழ்வின் காதல்குதுங்கிட்டுச் சலனம் ஏற்படுத்த வாதப் படம் கங்கு எடுத்துக் காட்டு கிறது. சாட்சிக் கவிஞனின் பரந்திரத்தை ஏற்று, சைக்கிள் சவரின் மகன் பிள்ளி சாப்பின் கங்கு உய்க்கிறது.

மிகு அய்யன் உதாரகத்தில் மெய்யை விஞ்சும் 'அரக்கென்டர்' டமாசத்தில் விழும் இதற்கும் காட்சி ஒத்ததாய் விட்டது விவரிக்கிறது.

பட்டை வேகவைக்க எடிக்கும் மொரார் பூதம் கெட்டியாக ஒரு புது மூகம்; ஓர் அந்நியப் பெண். சாந்திசாப்பின் அவசர ஏதே மோஸ்டியில் கண்டு அவளது திறமையை அறிந்து கெட்டியாகப் போகிறது அவசர ஒரு சேசத்திரமாதிரி விட்டார். பூதமில் திறமையாகத்த எடிப்பை "நீயும் விட்டே"ல் கண்டு காண முடிவற்றது. உணர்ச்சி போகும் அவரது விழிகள் என்னவெல்லாமோ போகின்றன.

“கீழ்க்கண்ட” பார்ப்பவர்கள் ஒரு கலாசாஸ்திரம் பார்த்ததும் என்ற திருப்பதிகைப் பரிபாடலாகப் பெறலாம்.

“ஏனப்பா இந்த வேலும், சீதாராம்? உன் அழகான பொய்த்தாடி இப்படி கோரமாக

“உங்க...யாஸைப் போதே- இந்தப் பாலும் புதிய குட்டு படுமோஸைப்
போய்கிட்டதப்பா, மானேஜிங் டைரக்டர் பார்த்தால் என் வேலைக்கு
ஆபத்து வந்தாலும் வந்துவிடும்.”

“என்ன, உனக்கு முன்னே யின்னே யின்னி துணி பந்தியே தெரியுதா?
யின்னி சிகரில் துணியை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ‘குலாசிக் கண்டிரோல்’
(தரப் பீட்டை)* செய்வதெல்லாம் தயாரிக்கிறோம்.”

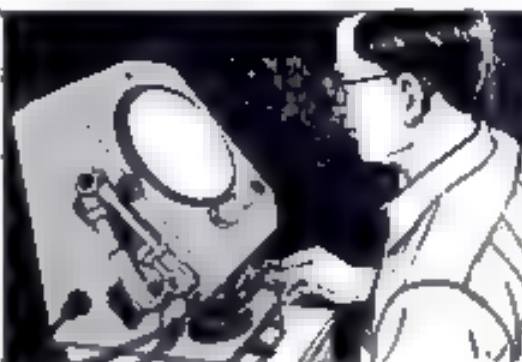
“‘குலாசிக் கண்டிரோல்’ அப்படிக்கு என்ன?”

“இந்த காலத்திய நவீன வந்திவ்வெனக்கூடத் துணியும் துணியையும்
அதிலேயெல்லாம் தயாரிப்பதால் சில காலங்களில் கண்டிரோல் தெரியாத
குலாசிக் துணிகளைய ஏதாட்டு கிடுகின்றன. இவற்றை ஒவ்வொரு
கட்டத்திலும் கண்டுபிடித்து தவிர்த்தி செய் யின்னி யின்னிய
தனி வார்ப்பெடரி ஒன்றை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இதனால் தான்
யின்னி ‘குட்டிய’ குவெனக்கூடத் தீவரத்து தவிர்த்து கிடைக்குகின்றன.”

“தயவு தகவலைச் சொன்னால், எனக்கு இப்போதுதான் உயிர் வந்தது.
ஓ, உடனே மக்கத்திலுள்ள யின்னி துணிக்கடைகளுப் போகோம்”

* பிரத்யேகமாக அமைக்கப்
பட்டுள்ள இந்த
சாதனம் பருத்தியில் உய்க்க
குதறவோ 300 மடங்கு
அதிவெப்பத்திக்கு காரணமாகிறது.

ஒரு துணியின் தரம் அந்தந்த உய
போகியென்பதும் பருத்தியைப் போ
தும் பொருத்ததாகிறது. யின்னி துணி
களிலெல்லாம் உய 100 பருத்தியே
உயவேண்டுகிறது. அதனால்தான்
யின்னி துணிகள் எல்லாம் தீவரத்து
செய்ய முடிகின்றன.

யின்னி கம்பெனின் ஒவ்வொரு வருஷமும் 100% 9 கோடி கனம் துணியை உற்பத்தி
செய்கின்றன. அவை நேரத்திலிருந்து 100 ரகசியத்தில் கிழக்கெனடவை சில.

ஷர்ட்டுஸ் - ஷர்ட்டி டிரிஸ் - வெளுக்கப்பட்ட பந்தும் சரஸ் நேர்த்த டிரிசுடன்
டவுல்கள் - கருக்கல் கிராத குட்டியுருடன் - உல்கோர்ட்டன் - யுனியன் துணிகள்
மட்டுப் புடவைகள் - கெபிள்கள்

BINNY—a great name in textiles

யின்னி—துணி உலகில் ஒரு இளையற்ற பெயர்

முகத்தைப்

மறைத்திருக்கிறதே”

புகழிழ்ந்தால் நீ வீரமுடிக் கம்பெனி விநியோக
பெய்தான் உன்னை. கடைகள் நீ விற்கப் பிசில் கம்பெனி விநியோக

வாழ்க்கை எழுகிறது. பின்னி & கம்பெனி (மதுரை) விநியோக

87 715 8

67 க்குள் கொடுத்தும் கொஞ்சன் காடும்கும் புகழ் பெற்றவர்கள். பாடல், தலிசு, மெய் வீற்று நீயுனம் செய்து வந்தனர். அவர்கள் குடிவருந்தது ஆற்றுக்கு அக்கரை. எங்கள் தெருவிலிருந்து பார்த்தால் அவர்களுடைய சிறு வீடுகளும் அறங்கப்பால் கண்

னுக் கொட்டிய வுரை பச்சைப் பச்சை என்று செல் வயல்களும் தெரியும். அவர்கள் கண்ணாளுக்கு அள் பர்கள். அவர்

கள் குலத்தில் தானே தாமரைக் கண்ணும் ஒரு மூலில் சிறிதும் பொருத்திய பரமன் அவதாரம் செய்து வந்தான் என்ற வீலைகள் பல செய்தார். ஆனால் நன்று: பரம்பரை பேரிதென்று வியாபாரத்தில் ஏமாறுவது எங்கள் ஊர் கொஞ்சனுக்குக் கிடையாது. அக் காலத்தில் புலவர்கள் பாடியவாறு தயிர்ப்பாசன் சுமத்து மருங்குசெய்த தெருவில் அனாதை கொண்டு வரும் இடைச்சி மங்கை வந்தேனே கொடுக்கிறேன் போல் "தலிசே தலிசே" என்பதற்குப்பலிலாக

"கோவிலித்தா. கோவிலித்தா" என்பதெல்லாம் தன்னை மறந்து சத்தமொட்டார்கள். இத்தர்ப்பாத்திய மெல்

லாம் வியாபாரத்துக்கு இடைஞ்சல் என்பதை அவர்கள் அங்கு அறிந்தவர்கள். சிறு குழந்தை சிறிப்பைக் கொண்டு மெல் சிசித்துவெண்ணெயும் கொட்டார். அவர்கள் வீற்ற தலிசைப் போல் அவர்கள் மனமும் வீதிக்குக் கொட்டியவிலிருந்து. ஆனால் அவர்கள் வெண்ணெயோ சேற்றதைச் சேர்த்து மாத்திரை ஏமாற்றும் வகை வித்தகனைப் பல்காதவர்.

காங்காமருதம்

எஸ். ஓய். கிருஷ்ணசாமி

கோஞ்சன் வேலை யில் இக்கையிதவர்கள். திண்ணையிற் உட்கார்ந்து தாமஸ்ஸம் போட்டுக் கொண்டு அவராயினதிக் காலத்தைக் கழித்து வந்தனர். அரை போட்டுக் கொண்டு ஊர் வம்பு பேசி ஆனந்தம் அடைவர். சப்பொழுதாவது

மாடு வாய்க்கு வந்திருச் சந்தைக்குப் போவர். ஆனால் அதுவும் அனாதை மால் வீட்டுத் திண்ணையில் தான் கடை

பெறும். அவர்களுக்குச் சாதிக்காட அடிக்கடி குறித்து விடும். துந்திரன்டு மாநங்களுக்கு ஒரு சண்டை, காலம் கழிப்பதற்குப் போதுமானது. கோவிலுக்கு மட்டும் தானாகவே ஒவ்வொருவரும் பாலைக் கொண்டு போவர். "பாலில் கீசு தேக்கவில்லை" என்று கண்ணாற்றும் சத்தியம்

செய்துவிட்டுச் சத்திதி வாலிலில் வைத்திருக்கும் அண்டையில் ஒவ்வொருவரும் பாலைக் கொட்ட வேண்டும். ஆனால் தாமஸ்ஸம் மாடு விலைவாசியும் தினி விலைவாசியும் ஏற்றி விட்டுத் தளர்ப்பாசிக் தேப்பது ஆண்டவனுக்குத் தாள் அழகர் ஆகவே சத்தியத்தையும் கைவிடாமல் லாபத்தை மறந்து பொய்விடாமல்

ருதவிலேயே பாலைப் பூத்திரத்தில் தண்ணீரை விட்டு அதன் மீது பாலைக் கதத்து விடுவார்கள். அவர்கள் சட்டத்தின் பிச்சைகளை அறிந்த கிபுணர்கள்!

அக்காலத்தில் சாதாரணமாகவே எல்லோரும் அவசரமின்றி அமைதியாய் உட்கொள்வது இல்லை. பறப்பது பறவையாகவே. கொஞ்சனுக்குப் பசுமாடு வாய்க்குவதும் வீத்பதும் ஒரு சடங்கு. அதற்கு நீபத்தினாலும் விதினும் உண்டு. தொன்று கொட்டு வந்த இவ் வழிகளைக் கொஞ்சன் காப்பாற்றி வந்தனர். திடீரென்று வீத்பதும் வாய்க்குவதும் சமூகமில் ஒப்பாத புது வழி. கோசுப் போய்

பக வேண்டுமென்றே. வேண்டுமா வேண்டு கோட்பது தவறு. அதற்குத் தரக்கூட உண்டு. அவர்கள் மூலமாகத் தான் விவரம் சொப்பிவிண்டும்.

ராமக் கோஷ்டம் ஒரு பக விதிகளுக்கு இருக்கிறது என்று பரம்பரிப்பதே தவறுக்குத் தெரிய வந்தது. பக வங்கும் பங்கா அவன் அதிலாக. இருக்கக் கோஷ்டத்துக்கு சில ஏட்டுகளாக ஒரு பக தேவை. அவன் வந்தது வந்தது அந்த நிராமம். அதையும் கோஷ்ட எங்களுக்கு உட்பட்டதாயி. ஒருவன் எங்கில்தான் ராமக் கோஷ்டம் விட்டுப் பகம் போனான். எங்கில்தான் தான் நிசியம். டாக் என்று ராமக் கோஷ்டம் அதிலாக. ராமக் கோஷ்டம் விட்டதே தவிர, ஏதோ வேலை இருப்பவன் போல் தான் மெதுவாகப் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

ராமக் கோஷ்டம்: என்ன அந்தி புத்தாய் போலே இந்தப் பகம்?

தான். நிசியம் துக்கம். நிசியம் துக்கம். ஆண்டவன் எவ்வெ சக்தி உட்குவிருக்கான்!

ராமக் கோஷ்டம்: தாய்ப்புயல் போடுகிறேன். ஏன்: போட்டாய் போவது.

இது உத்தேசத்தில் ஒரு நேரப்பகுதியில் போல் வேலை ஆரம்பித்துக் குடிப்பது. சிறிது நேரம் இருவரும் வெற்றிப் புகளில் போட்டுக் கொண்டு போனதில் ஆழ்ந்திருப்பவர் போல் பாசங்கு சொந்தர்கள். பக மாட்டிலும் பத்திரிகள் முதலில் போவது என்பதற்குள் ஆனாலும். ஆதிதிரப்புவது குலத்துக்கு அழகியில் என்பது அவர் கொள்கை.

ராமக் கோஷ்டம்: இத்தயாதி மதையே பெயர்ப்பட்ட. மேல்க்கப் பூரையும் காஞ்சு போலிருமே. எங்கே ஒட்டிக்கிட்டுப் போய் மாடுகளில் மேல்க்கிறது!

ஏன்: மீண்டும் வந்துவிட பதும். அப்போ ஏன் கையம். என் மாயம் மக புகளில் அந்த வரையும் தான் தவிர்ப் போனது. இப்போய் போலே இருக்கு. கோடி விட்டுக்கொண்டே கொண்டு வர. என் செத்துப் போய் அவரு வட்டிற் போய் ஏதோ ஆபிரிவே தன்னிட்டுப் பதில் வேலை குத்துக் கொண்டதாய். சம்ப பேசிய குறைய தன்னியே வந்திருந்துள்ளது மாடுகளோடே. மிகக்கு அப்பானிருந்து திருட்டுப் பகம் எல்லாம். சம்ப பகம் கொண்டு வரப்பட்டுப் போவது.

ராமக் கோஷ்டம்: இந்தப் பகையே சீக்கர்களால் ஏற்பட்ட வந்தது என்று தவிர அகாத்து ஆமோதித்தான். என்ன சொல்வது. எல்லாம் உடவுள் செயல் என்று இறுதியில் கையையும் விடுத்துக் காட்டினான். இப்படிச் சில நேரம் வந்திருந்ததற்குப் புறப்படும் வேலை வந்தது. 'வந்தேஜயம்' என்று சொல்லி விட்டு மெல் துக்கை உதறினான். "ஆமாம், பாத்ரிகளாக, மதங்களைப் போய்க் கொண்டு போனால்தான் பாத்ரிகளாக மலியெ மாடு கொண்பா யிருந்ததே. என்று போட்டிருக்கிறீர்களா!" என்று கேட்டான் தான்.

ராமக் கோஷ்டம்: பகம் என்று போட்டிருக்கு. இரண்டாவது வந்தது. சிறிது

"உத்கம் குடுப்பதில் பாருக்கோனும் மூலக் கோஷ்டம் இருக்கிறதே!"

"பக மலியே. தவறாக இந்த விட்டுக்கு மதையானி என்று கிளத்தல் வேண்டுகிறதான். அதுமேல் கையதல் பட்டதாயி!"

வேலை செய்கிற: வேலை செய்கிற. செய்து தங்கும்போது இரவேல்லாம் வேலை செய்கிற மாநிற் சொப்பனம் கண்டென். (அதுக்கு ஜெயிதில் போட்டாய்!)

ராமக் கோஷ்டம்: அப்பா! அதுக்கு 'ஒரு' 'கடம்' கேட்டாரே! கைக்குக் கட்டாத!"

"ஒண்டாய்ப்பா 4 ஜெயிதில் இருக்கிறது!"

"ஒத்துமில்லா. ஒருவகை 4 கடம் கேட்டென். (அதுக்கு ஜெயிதில் போட்டாய்!)"

"கடம் கேட்டதற்கு ஜெயிதில் போட்டாய் இருக்காத!"

"ஒன் அவன் என்று உத்கம் கேட்டென்கள்!"

பக வந்தது. என்ன சொல்வது! கோஷ்டம் பகம் கையாக் கொடுத்திருக்கில். தன் வேலை விடலாக ஏதுது. எத்தனை புகள்து வெக்கக் காப்பாத்தினது?

தான்: அ. என்ன வேலை இப்படி? உன் வேலைச் சித்துப் பணத்தே விட்டிருப்ப போட்டுட்டாய் போவது. உன் கையம் வந்த அசுத்கம் வட்டியுமாக் வந்த உன் பகம் வரப்பட்டுப் போவது. என் எங்கே போய்க் கொண்டு!

ராமக் கோஷ்டம்: அது சரிதான் ஆனால்...

தான்: உங்களுக்குள்ளே கையி? தெத்து உட்பு பகத்தது நிராமத்தினே இருக்கே ஒரு பக வந்தான்.

ராமக் கோஷ்டம்: ஏதோ பாருக்க. வேலை மட்டும் கையிக்கோனும்.

கட்டுவ இருவரும் அருகில் உட்கார்த்த கொண்டனர். ஒரு துணியை கையத்தின் கைகளை மூடிக்கொண்டனர். துணிக் குள் கையவை ஒருவர் கையி ஒருவர் எழுதிப் போய் பேசிக் கொண்டனர். இது மாடு வித்தும் பகையே மூலம்.

பகத்துக் நிராமத்துக் கிருஷ்ணக் கோஷ்டம் தான் பகம் வரப்பட்டுப் போவது என்று தெரிய வந்தது. கைய கு. 101-2-1 என்று வெறுநேரம் கையை கிளப்ப போய் பேசிக் கொண்டே சென்றுகொண்டனர். பகம் ஒட்டிப் போய்க் போவது கு. 75-1-1 கொடுக்க வேண்டுமென்றும். ஒரு மாதத்துக்குப் பிறகு பாத்ரிகைக் கொடுத்ததில் வேண்டுமென்றும் ஒப்பந்தம் பேசிக் கொண்டனர். கொண்பாரே சில ஏட்டுகளாக

"சந்திரன் மார்க்" (MOON BRAND)
எவார்ஸில்வர் பாத்திரங்கள்

தயாரிப்பாளர்

மீதிலா மெட்டாலிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

கடைகள் : 24 & 54

கும்பகோணம்

தலை : " DIAMOND "

மலிவான விலையில்
அருமையான தூல்கள்

1 கம்பராமாயணம் - புத்தகம் 1

பரிசு - அயோத்தியா காண்டங்கள்

2 கம்பராமாயணம் - புத்தகம் 2

பூரணிய - கிஷ்கிந்தா காண்டங்கள்
மூலம் மூலதனம்—அரும்பத உரை—
வினக்க உரை—கதைச் சுருக்கம்
வரணத்தில் ஆசிரியன், வெள்ளைக்
காமிதத்தில் மூங்கொன்றும் 400
பக்கங்களுக்குமேல்.

தனித்தனி ரூ. 2 நபர்க் செலவு ரூ. 0-87

3 திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை

மூலம் - பரிமேலழகர் உரை -
இரண்டின் கடின சொற்களுக்கு
அரும்பொருள் உரை வினக்கத்
துடன், 400 பக்கங்கள்

ரூ. 2-00 நபர்க் செலவு ரூ. 0-87

4 காய்கறித் தோட்டம்

— டி. அருஞ்சாலை

விவசாயிகள், வீட்டுத் தோட்டம்
பயிற்சிவேருக்கு அச்சு தூல்,
செல்கள் அரவாய்க் பச்சு பெத்
தது. 300 பக்கங்கள். வினக்கப்
படங்களுடன்

ரூ. 1-25 நபர்க் செலவு ரூ. 0-75

5 அரபுக் கதைகள் - 2

— அ. வெ. நடராஜன்

■ அரபுக் கதைகள் - 3 ..

7 அரபுக் கதைகள் - 4 ..

உலகப்புகழ்பெற்ற 1001 இரவுகள்
என்ற அரபுக் கதைகளின் தமிழாக்கம்.
400 பக்கங்கள். படங்களுடன்

தனித்தனி ரூ. 1-50 நபர்க் செலவு ரூ. 0-87

விவரமான விவரம் பட்டியலுக்கு எழுதங்கள்

சக்தி காரியாலயம்

சென்னை - 6

ஹெடென்ஸா

மூல
நோய்க்கு

எங்கும் கிடைக்கும்

பரிமாவுக்கு மெட்டிப்பூட்டிகள் :
சத்தரம் அண்டு கம்பெனி
368, மெனக் தெரு, ரங்கூன்

திமர் பரபசம்

குடான பசிக் கதைகள் திமர் பரபசம்

தக்கரணி குப்

கென்னி அந்தை குடான பருப்பு குதத்
திமர் கதைகள் திமர் தக்கரணி குப்

மினகு ரசம்

மெட்டி க பவுடர்

மெட்டிக்கும் தக்கரணி கதைகள் போதும்

எங்கும் கிடைக்கும்

கூடாக்கிட்டுகள் தேவை

இந்திய குத கதைகள் திமர் தக்கரணி குதத்

இந்தியன் இன்டஸ்ட்ரியல் கோ., மிட்
மெட்டிப்பூட்டிகள் - - - - - ரங்கூன்-1

குனிப்பெருங்குலைவன்

வாத்தியங்கள் :

செய்து—எனக்குத் தெரியுமாம்.
பதிலம்—தெரியுமாம்.

இலயோன்—தேரடம்போலின் தலைநகரம் (1374)

கோமுகம்-விமேயுதின் தந்தை. (பி.44)

மேல்கோவை-தஞ்சாவூர், கடுமலை
பாதை, (1944)

சாத்திரம்—அதிமேலுமேல் அகதல்

Garabaldi, (384)

அரியலூர், அலகன்னை—பிரபுதன்.
விருதுநகரம்—தருமபுரி பிரபுதன்.

வினா 100—கடல்சாலை, பெரம்பலம் பகுதி.
பெரம்பலம்—கடல்சாலை சீர்திருத்தம்.

எய்திரா—அழிமொழியின் தரதி.

(continued)

[illegible]

வினா: கொடுக்கப்பட்ட இரகசியங்கள்
மேல் எப்போது 4-ம் பிளாக்?

அரசர் பெருமானே: சாக்தப்படுத்திக்
கொள், குழந்தை: உன் தாயத்திற்கு
அடிதல் செய்துகொள்.

அப்போது என்னைச் சந்திப்பதற்காக
கோனன் கோவலது என் துறத்தது
இன்னும் பெருக்கப்பட்டதென்பது இது
தெளிவு.

എപ്പോൾ 3

1

(ഒരു പക്ഷെ എഴുത്തുകാരൻ എഴുതുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.)

சுருதி: நோட்டீசோர் அடங்கு செய்து
விட்டு இங்குள்ள என் காலத்திற்கு? யார்?

வே: அது அபாக்கிராமம் இட்ட மாகக் கல்லாதத் துயரத்துடன் தொடர்புடையதற்குத் தான்.

அவர் துக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கும் திண்டித்தாக்கு வரவு வந்திருக்கக்கூடிய என்ன துணிச்சல்! என்ன புது அமைச்சரம்! கோமேகைக் கொன்ற பிள்ளை அமைச்சரையும் எதிர்த்துக் கொள்ள வந்திருக்கிறார்!

ரே: அவர் உயர் தரத்திலுப்பது எனக்கு ஆவமானம்; என் கௌரவத்துக் காக முயற்சி எடுக்க வேண்டி யத்தது.

எம்: குற்றத்தாத மாதகை இறத்தவர்
விட்டியேவோ ஏனாம் புருவதா? எத்தக்
கொடுகாரதும் அப்பயிச் செய்ததாய்க்
கென்றிப்பட்டிருக்கிறீர்களா?

தேர் என் தீபதிபிடம் என்னை ஒப்பித்
துக் கொள்ளவே வந்தேன். ஆதலிற்
துடன் அப்படிப் பார்க்க வேண்டாம்.
மரணத்தைக் கொடுத்தேன் மரணத்
தையே கொடுத்தேன். என் காதலோ என்
தீபதி, அமெரிக்காவே என் தீபதி. அவள்
வெறுப்புக்குப் பாத் திராளுதும் மரணத்
துக்கும் பாத் திராளுமேன். அவள்
வாயால் அதை விதிப்பதையும் அவள்
கையாலேயே அதை இயந்துவதையும்
கையாலேயே எடுத்துக் கொள்ளவேன்.

சகல : அவர்கள் தயார்செய்து பட்டியலிடுவதற்கு.

அவன் கோபத்துக்கு ஆளாகாதேயும். அவன் ஆத்திரம் தணிவாதிருக்கும் வரையில் சீசன் அவன் முன் தோன்றாமலிருப்பதே சவுத். இங்கிருந்து போவ விடுவான். இங்கே சீசனாகிறான்.

கே: அப்படியானால் என்னுடைய தனியுப் பதில் அலுவலுக்கு எவ்வளவு ரேபம் ஏற்பட்டாலும் அது தரும் என்னுடைய பரீட்சைக் ரேபம் இடம்பூர்த்தியானதான் என்ற மரணம் ஏற்படும் என்கிற அபாயம் உண்டா?

கனம் : உள்நாட்டில் குறித்த தகவலை
விடுமுறை அரங்கமில்லாமல் போனது.

உயல் துன்புடனே திரும்புவான். உய்க
துக்கு உயல் வாந்ததை சொல்லும்போதே,
ரோடிகோர் உடனே ஓடிப் போய்
விடுவான். கீழ்க் போனதுதான் என்
கவியு திரும்ப. இங்கு உய்க்கார் பாத்த
தாய் மக்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்?
தந்தையர் சொந்தவகை விட்டுக்கு வர
அனுமதித்தான் என்னும் அவதூறு
வரும். அவன் தயரம் இன்னும் பெருகும்.
அவன் வரும் சமயம், அதே கதது
கொண்டே விடுக்கிறான்... ரோடிகோர்
அவன் மானத்தைக் காப்பாற்றுவதா
கீழ்க் குனிந்தகொண்டே விடுவான்.

2

[சாத்திரம், விசேஷம், சமஸ்தம்]

சாவு: ஆம். அம்மணி! உங்களுக்கு இரத்தப் பரிசோதனையே வேண்டும். உங்கள் கோபம் தீவிரமானது. உங்கள் கோபம் உண்மையானது; சாதாரண வாசித்ததைபோல. ஆனால் வசித்ததை கொண்டு கோபம் என்ன பத்திரிகைகளிலும், ஆனால் என் கையாடலை ஏற்றுக் கொள் வீர்களானால், இதோ என் கத்தியிருக் கிறது. குத்தலாகியைப் பற்றி வாய்க் கைகள் பற்றி வாய்க் கைகள் எதையும் எதையும் எய்தித் கொள்ளுங்கள். உங்கள் ஆசை என் தொழில்நுட்பப் பலம் தரும்.

ஹி: ஹே! எவ்வளவு தர்ப்பாக
கொண்ட வன்!

சாது: அம்மணி! மன்குடுமெதன்.
என் பிதாவைய அங்கேயிருக்கன்.

ஹி: சிறி வருவகுமெதன் என்து
கொண்ட அரசகுடைய வேபத்துக்கு
இடமாகுமென அது.

சாது: அரச சிறி பத்தபாது
என்பது உங்களுக்குத் தெரியாத
தன்று. அதன் கொத்தனத்தைய அங்க
குத்தமெனாதது போவதன்று.
மத்தரிசிய வன்னிப் பெருங்கொறி
வீற்குமி உங்கன் ஆகியவை மெத
கொண்டு வான ஆயுதம் பிரயோகித்
தால், மரக்கொறும் கொன்ற, தன்
டகியையும் அவனுக்குக் கொடுத்தும்.

ஹி: அதைக் கொண்டு ஏற்பாடாக
வைத்துக் கொண்டோம். அதற்கு
அவ்வாறு மிதந்தால், எங்கேயும் அது
தர்ப்புத்த போட்டியை உங்கன் தர்ப்பா
வாரும் உரைத்திருத்தால், அப்போ
குது என்னக்கொப் பறி வர்ப்பு உங்க
ளுக்குக் கத்திரிதும் உண்ட.

சாது: அதுவே எனக்கும் பெரும்
பாக்கியமாகும்; அந்த ஆதரவுடனேயே
இப்பொழுது விடைபெறுகிறேன்.

காட்சி 3.

[விடுபது, எவ்வாறு]

ஹி: தலையிவ்வி என் துக்கத்துக்கு
வழி விட்டு மறம் திறந்து உனக்குத்
தெரிவிப்பதற்கு இப்பொழுதுதான்
எனக்கு நேரம் வரப்பித்தது. என் தந்தை
போய் விட்டான், எவ்வாறு? அவ்வாறு
மாய்த்தது நோட்டுவோ யுத்தத்தில்
உருவின் முறத் கத்தி. என் வன்னிப்
பிரயாசத்துக்கு இர முடிவாகக் காண
வீங்கிய. என் உயிரின் பாதிவான ஒருவன்
மத்தெரு பாதியைச் சமாதானம் புகுத்தி
விட்டான். அதன் விபரம், விட்டுப்
போனவருக்காக எஞ்சியிருப்பவர்க்கெல்லாம்

பறி வர்ப்பும் உதமமைய எதிர்த்தி
விட்டது.

சாது: அமமெ ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்
கன், அம்மணி!

ஹி: இவ்வளவு பெருத் துக்கத்தில்
அமமதையப் பற்றி நீ பேசுவது என்
வளவு அரம்பாவீதம்! துக்கத்துக்குக்
காரணமானவன் வேறுக்காவிட்டால்
அந்தத் துக்கம் எப்படி அடங்கும்?
ஆனால் குத்தவானி மெல் அன்பு சிறி,
குத்தத்துக்குப் பிரேரம் தெருவிதும்
எல்லாவில்கூட துன்பமல்லவா!

சாது: எவ்வாறு தந்தையைப் பறி
கொடுத்தீர்களோ, அவர் மென் இன்
துயி உங்களுக்கு அன்பு?

ஈ: அன்பு என்று சொல்லும் போதாய்; அவ்வப்போது முன்க் கொய்கில் வழிபடுகிறேன். ஆனால் ஆகாயம் கொழும்பு எதிரொலியால் சிதறிக்கொண்டது. பகைவனுக்குள்ளே பார்த்தால் காதலன்! ரோடிகோயே மேல் எவ்வளவு வேலம் இருந்தாலும் என் இயத்தின் என் தந்தையின் அவன் பேரோடிக்கொண்டே விடுக்கொன். தாக்குதல். பிழைக்காதது. ஒரு சமயம் பரம், ஒரு சமயம் பரமசிவம், ஒரு சமயம் வேறே— இவ்வாறு சொல்வதற்கும் காதலன்களும் எடக்கும் கடின வந்ததில் என் மனத்தைச் சிறிது அடிக்கிறது—ஆனால் என் இயத்தின் கீழ்ப்படிவாக, காதலன்களும் எவ்வளவு சக்தி விருந்தாலும் அதை என் கடமைக்குக் குறுக்கே வைக்கவேண்டிப் போவதற்கு, என் கொள்கை மாட்டும் மனச்சித்தமையே இடறி விழுந்து விடாமல் விளையுங்கள், ரோடிகோயே மிகவும் அன்புக்குரியவன், அவனுடைய அன்பு என்னை விரைவாகவே செயலிழைக்கும் என்று யார் என்பதை மறக்கவில்லை; இந்தப் போன என் தந்தையையும் மறக்கவில்லை.

சம்: அப்படியானால் ரோடிகோயே எடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தான் போனது செய்கிறீர்கள் போலிருக்கிறது.

ஈ: ஆ! அதையும் கொடிய போனது ஆயிரத்தோ அப்படி எடவடிக்கை எடுப்பது எவ்வளவு கடுமையான சிப்பந்தன்! அவன் தலையை வாங்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன், ஆனால் அப்படி எடுத்துவிடுவோ என்று மனப்படுகிறேன், அவன்

இந்தநால் வரும் இப்பொழுத்க்காலம்—ஆனாலும் தண்டனை சொகுத்த வேண்டும் என்று விருப்பம்.

சம்: இவ்வளவு ஆபத்தான போனது எதற்கு அம்மணி! இப்படி ஒரு சமயத்தை எப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

ஈ: என்ன சொல்கிறீர்! என்னை அநாதைப் போலவே இந்தத் தந்தை பின் இரத்தம் பறி வாய்கொண்டு கெறி சிந்தனை அடைந்த காதல் வாய்காறியுப் பற! ஏதோ சில இன்ப சிந்தனைகளுக்காக என் கடமை விபத்தினால் என்ன சிறிது வந்ததோடு சித்தந்த என்று சிந்திப்பதா?

சம்: கான் சொல்லுதல் கம்புகள், அம்மணி! உங்களுக்கு இவ்வளவு அருமை பாவிக்கும் காதல் விஷயத்தில் கொய ஆபத்தானத் தனித்தால், அதற்காக ஒரு வரும் குற்றம் சொல்ல மாட்டார்கள். சீவன் எந்தெனவே சொல்வது போதும்; அரசாங்கம் பார்த்தால் விட்டது; அதற்கு மேல் வந்ததுதான் வேண்டாம்.

ஈ: சீவன்வது சத்தம் அடுக்காதது என் சீவன் சிப்பமல்லவா இதைப் போதுதான் சித்திதது. என் பறி வாய்க்கு வது தப்பாது. அன்புணர்ச்சியில் ஒரு விதமான சமாதானத்தைத் தேடலாம்! ஆனால் அது என்னவென்று அங்களுக்கு வேண்டாமான சக்திப் போக்குவோரும்.

சம்: ஆனால் ரோடிகோயே மேல் உங்களுக்குக் காதல் இருந்து கொண்டே விடுக்கிறதே. அவர் எப்படி மனமொய் வாதுவராய்?

ஈ: அதுவும் உண்மையானது. சம்: பின் தீவன் என்னதான் சொல்வதாக போனது?

ஈ: என் சித்தியை சிவனாட்டி என் மனச் சங்கடத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வான். அவன் மேல் எடவடிக்கைகளைத் தொடர்வோம்; அவன் இழப்போம்; அதன்பின் வரும் உரிச் சிறப்போம்.

(சிலநேரம் ரோடிகோயே அந்த இடத்தில் வீரமேலிக்கிறான்)

காட்சி 4

[ரோடிகோ, அமேஷ, சக்தியா]

ரோ! எடவடிக்கைகளைத் தொடர்வோம் சில சிமமே உங்களுக்கு வேண்டாம். இதோ என் உயிரை வாங்கும் கொள்கைகளைத் தண்டிப்பதே இப்போதே சத்தம் கொள்ளுங்கள்.

ஈ: எவ்வாறு எங்கிருக்கிறோம் சம்? என்ன பார்த்தோம் கான்? என்னுடைய விட்டில் ரோடிகோவா என் முன்னால் ரோடிகோவா?

ரோ: என் இரத்தத்தைச் சித்தியுடன் போனது வேண்டாம்; கான் மறுத்து விடுக்கவில்லை. கான் ஒழித்து சீவன் பறி சித்திக்கு கொண்டதின் குணம் அனுபவிக்கங்கள்.

ஈ: சக்தியா!

ரோ: என் சொல்லுதல் கேளு.

ஈ: என் உயிர் சிக்குகிறதே!

ரோ: இன்னும் ஒரு சீவியும் எனக்குப் போ அனுபவிக்கோடு.

ஈ: போ, என்னை இப்பொழுத்கே அவரால் வேண்டும். பேசுவதற்கல்ல.

ரோ: என்னை வாந்ததை; அதன் பின் இந்தக் கதிபிரமையே எனக்குப் பதில் கொடு.

[சத்தியை உயர்த்திவிட்டு வருகிறோம்]

ஈ: என் தந்தைதான் சத்தம் தொடர்ந்திருக்கும் அதற்கு சத்தி!

ரோ: என் அமேஷ...

ஈ: அதுவகுப்பான அந்த ஆவத்தத்தை விவகரிக்கலாம்; என் கண்ணால் அது உங்களுக்கத்தையும் உன் வாழ்க்கையையும் சித்தித்ததால் சித்திதது.

Kalinga Tubes

**WATER & GAS
DISTRIBUTION**

KALINGA TUBES LTD.

33, CHITTARANJAN AVENUE, CALCUTTA-12
WORKS : P. B. CROUDWAR, CUTTACK (ORISSA)

சே: இங்கு: அது உன் வேதமுதைய வந்தது. உன் வேதமுதையப் பெருக்கி என் தன்மையையத் துதிப்பதற்கு வரையாய் இருக்கட்டும்.

அ: அந்நியமுத்திருப்பது என் இரத்த மாயிற்றே.

சே: அதை என் இரத்தத்துக்குள் பாய்ச்சி உன்முதைய இரத்தத்தின் வலியை மறை.

அ: ஆ! என் உன் வேதமுதைய வரையாய்! தந்தையார் தன் முகமீதுள்ள வேதமுதையவே என்வித்த நன் நோத்தத் திருவே வேங்குநீற்றே. மறைத்துவை அதுத. என்முதைய பாய்ச்சிச் சமீகனில்கி.

சே: மதி. உன் விழுப்பம்படிவே.

(வந்தியை உறைக்கும் போதுக்குள்.) ஆனால் உன் கையால் என் பாயும் உன்கை மாய்த்துக் கொள்ளும் வேரணியை விட்டுவிட்டு உன் எழுது கிணக்க வேண்டாம். உன் மேல் இருக்கும் அன்பினால் என் செய்த கதையிதற்குப் போய்ப் பரிசுத்தாயும் காட்டுவேன். என் து என்னை வேண்டாம். உன் தந்தையின் பட்டபட்டாயல் என் தந்தைக்கும் என்ருள் பெருத்த அவமனம் ஏற்பட்டது. உன்னையமனவரைக் கண்ணதன் அந்த வது என்வனவு பெருள் குற்றமென்பது உனக்குத் தெரியாததல்ல. குற்றம் என்வையும் பாரித்தால் இவற்றையவரைத் தெரியுமேன். பரிசுத்தேன். பரிசுக்கி என் தந்தையின் கோரவந்தையும் என் கோரவந்தையும் சி. சி.யேன். அது போன்ற சந்தர்ப்பம் மறுபடியும் வந்தால் அப்படியேதான் மறுபடியும் வேரணியை என்ருள் என் தந்தைக்கும் பரிசுத்த உன் மேல் உன்னை அன்பு போட்டாயை இங்கு, அடைந்த அவமானம் என்வனவு பெரிதாய் இருக்கும். உனக்குத் தவர்த வந்த கோடுக்குப்படி. என் பரிசு உன்ரு வது, அன்வது அவமானத்தைத் தரிசிக்கிறபடி என்ற ஆரவச்சிபிவித் திறக்கி மென் என்ருள் அந்த அன்பின் சக்தியைப் பரிசுத்துக் கொடுமேன். எழுதி அவசியத்துக்கு அநிலம் பட்டபட்டமேனது. பன்வந்தத்தை கிணக்கமேனது. என்ற அதுமானம் எழுத்தது. உன் செவத்தரி மென் தன் பக்கம் என் தீர்மானத்தை இழுத்திருக்கலாம்; ஆனால் உன் வசீராக் கிணைய வெளித்து மத்தெரு போரண உடமே எழுத்தது. அதாவது. கோர வந்தது இழந்தவன் உனக்குத் தெரிவித்தவன்; உன் இருதயத்தில் என்ரு இடம் வைத்திருந்தாலும், என் பெருத் தன்மையால் இருக்கும்போது என்விக்க வந்தித்த. சி. என் அவமானத்தின் கிண கிணால் என்னை வெங்குக்கவே போய்வாய். என் காதல் கோங்கும் வந்தியைக் கையி பற்றினால் என்னை உனக்குத் தகுவித்தவ னுக்கிவிடென்னை உன் மனத்தால் வரித்த துக் செவலை என்ருக்கும். உனக்கு இவற்றை குற்றம் என் அவமானத்தைத் துண்டாய்த்து மட்டும் உன். உனக்கு என் தகுவித்தவன் என்மதை சூழியு திக்கும் உடத்தான். ஆனால் கோரவந்த

தன் வந்தித் தரிசுதான். தந்தையின் வந்தித் தரிசுதான் என்மதைப்பாடு. இப் போது உன்வித் திருநீர் போய் வென்றும். என் உயிதர் உன்விடம் மறைக்கவே இவரு வந்திருக்கிறான். முன் உடமையால் கோர வின இப்போ துது போய் வென்றால் இரத்தம் வது உடமையால் தந்தையின் பரிசுத்தை கிணத்திற் சூழியுவிடவே உன்வித் திருநீர் உன் வேதத்துக்குப் பார்த்து மனம் என் தயக்கமே தவிரப்பதன் என் விருமம். உன் தந்தையின் இரத்தத் தைப் பெருக்கிவந்தது என் சீர்தயை மத்திரும் என்னை அந்த இரத்தத்துக் காதல் தீர்த்துடன் பரிசுத்தம்.

அ: ஆ! கோடிகோ! உன் எதிர்மையி லிட்டாலும் சி அவமானத்தைத் தீர்த்துக் கோரவந்தது உன் வித் குற்றம் செவலை மட்டமேன் என்பது உன்மைய தான். என் துக்கம் எப்படி வெடித்த வந்தாலும், என் அடித்ததுக்காகக் கண்ணிப் பெருக்குமேனே வேழிய உன்விப் பழிக்கினிலு. அடைந்த பெரும் அவமானத்தினின்றும் கோர வந்தது மிட்டும் பெருத்தன்மையும் தீர லும் துணிவுப் ஆரவம் போய்விடது தயாவமே. உன்னையமுன்வரை வேய் வேங்கியை உடமையையே செய்தாய் சி. ஆனால் அப்படிச் செய்ததில் என் உடமைய தையும் சி உத்திரம். உன் பரிசுத்தி யும் கோத்த பெற்றியே என்ருப் பரிசுத்திதது அது உன் தந்தையைப் பரிசுத்தித்தது. உன் சீர்த்தியைத் தான் கித்த. இப்போது அது போய்வே தான் என் வனம்—ஆ! கிட்டம்— என் தந்தைக்குப் பரிசுத்தம். என் சீர்த்தி யைத் தான். ஆனால், இப்போ! அந்நி க்கத்தாய்மட்டும் சி உன் கிணக்கும் போது என்னை கோர! என் தந்தை இவற்றையால் இரத்திருந்தால் அத்திரு துரே ஆதுதல் உன்விப் பரிசுத்தம் என்வனவு ஏற்பட்டிருக்கும். உன் தீரிய மனம் கண்ணால் என் கண்ணினரத் துண்டக்கும் அநாமமையும் பெற்றிருப் பின். ஆனால் அவர் தவிரப் போன பிறகு இப்போது சிபு தவிரப் போய்மேயே வேண்டும். என் கோரவந்த துக்கம் என் எதிர் அடம்போக வேண்டும். இத்தப் பன்மையான உடமையின் முயற்சிக்கு என்னை கீர்ப்படுத்தித் தித்த. உன் மேல் இருக்கும் அன்பினால் உன்வித் தன்மையினைப் பரிசுத்தம் வேன் என்ற என்னை வேண்டாம். அந்த அன்பு உனக்காக என்வனவு மனதுக்குறும். என் கண்ணிய உன் துண்டமத்திற் கோரவந்திருக்க வேண்டும். என்ருத் குற்றம் இவற்றி என்ரு குற்றமையானவன் என்ரு சி காட்டிக் கோரவந்த. உனக்கு மறையினரறி உனக்குத் தகுவித்தவன் என் என்ற காட்டிக் கோரவ வேண்டும்.

சே: உன் கோரவம் இடம் அந்த உத்தமைய அதுசரிப்பதில் என்மதமம் செவ்வமே இவ்வளவு வேண்டியது

என் தலை; அதை என்னை உடைத்துப்
செய்யப்படுமோ. சிறந்த வேல்களுக்குத்
தகுந்த பரிசை பெடுத்துக் கொள்.
உத்தரவும் சரி, சிறந்தவேதமும் சரி.
என் மனத்துக்கு உத்தரவாகவே விருத்
தும். உத்தியோக முறையாகவே சிறி தென
வது வாயினியம்பமாகும்; உன் சீர்தந்தி
குந்தாமதம் என் செய் ததுக்கு சீர்ப்பு.
இப்போதும் அழகிய மரணமாவது என்
தோஷத்துடன் இறப்போம்.

ஐ: என் விவரத்தால் வந்தியேயன்
திக் தலைவராகும் வேலையாளன். இ
தலைமைக் கொடுத்தான் அதை என்
வாய்நுதலுக்கு என்ன உரிமை? என்
உங்களைத் தாக்கிலும், இ தற்காப்புத்
செய்து கொள்ள வேண்டும்; உன்விட
மிருத்தியும், மற்றவரிடமிருந்தே என்
உன் தலைமைப் பெற வேண்டும். உன்
தண்டனைமைத் தொடருவது என்
உடமை, உன்னை என்னை தண்டிப்பதன்ம.

ரோ: அன்பு உன்னை வழி விடச்
செய்யக் கூடாது; உன் பெருந்தன்மை
என்னுடையதற்குச் சமாளமா விருக்க
வேண்டும்; என் சொல்வதை விடப்
ஐப்பேறு. தந்தைக்குப் பழி வாய்
படுத்து உதவிமை இ தெருவது அது
சமாளமாது; என் கூடா வேலை என்
தந்தைக்குப் பழி வாய்வேன். உன்
கவையாலேயே உன் தந்தைக்குப் பழி
வாய்க் வேண்டும் இ.

ஐ: எதற்காக இந்தப் பிடிவாதம்?
உதவியின்றி நீ தனியாகப் பழி வாய்க்கிறாய்.
எதற்காக எனக்கு உன் உதவியைத் தரு
கிறாய்? உன் சொன்ன சீர்தான்; ஆனால்
அதன்படி என் விவரத்தில் இ பட்டிகெத்
துக் கொள்ள இடமில்லை. அதை எடுத்து
எனக்குப் போதுமான கைபிம் உன்னை
என் தந்தைபேர என் சொல்வத்
துக்கோ. உன் அன்புப்போ உன்
சீராகவென்று சொல் கூட வேண்டியது
ஒன்றுமில்லை.

ரோ: என்னவாய்விட்டது வேதமில்லை!
என் சொல்வதையும் சிறப்பெற்ற மட்ட
டாய் ஐயோ! இந்தத் தந்தைகளை
அத்திரம் கொள். அய்யது எம் அன்மை
சிறந்து இருக்கம் கொள். இந்த அபாக்க
பிரமான் உன் எதையுக்கு உன் வேறுப
மைத் தரவில்லை உயிர்தரிப்பதை விட உன்
கவையாலேயே என்னைவோ ஆதரம்.

ஐ: ஜோடசோ! என் வேறுக்கை
விடும்போது உன்னை.

ரோ: வேறுபடு உன் உடமை.

ஐ: என்னும் வேறுக்கை முடிவ
விடும்போது!

ரோ: அபரதத்துக்கும் பழி மேலி
தனுக்கும் அஞ் வேண்டமா? என்
செய்த குற்றத்துக்குப் பின்னும் உன்
உதவியைக் கேட்கிறது என்று சொந்தமாக
பொய்யும் அருமையும் கைத்த உதவியை
என்ன சொல்லும்! வாய்மையே திறவாத
வாது. மேல் விவரத்தினைத், எனக்கு
மரணத்தாகக் கொடு. உன் சீர்தந்தியைக்
கொல்லுதற்குக் கொள்.

ஐ: உன்னை உயிரிடும் விட்டு என்
பது என் சீர்தந்தி இன்னும் ஜோச
மாவும். இ எனக்குப் பெரிசுமையிருக்கும்
உன்மேல் வாய்மையே தொடருகிறேன் என்
பதையே பார்க்குது. என்னை வேறுபடுவ
என் கூடப் புதுமாத வானவாய்க் கூத
வேண்டுமென்பதே என் விருப்பம்.
போதும், ஜோடசோ! அன்புக்கு இன்
னும் தந்தையான உன்னை இழந்தே
என் வேண்டும் என்ற சீர்ப்பந்தம் என்
வாய் எட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்
கொண்டிருக்கிறது. இ என்னும் சீர்ப்பது.
ஆகையால் போய் விடு; இதனை மனதில்
லேயே விசாரத்து போய் விடு. உன்னை
இப்போது அடக்கித்தந்தேன் என்பதே அப
வரத்துக்கு இடமாவும்; என் கற்புக்கே
பழிக்கோல் வர இடம் கொடுக்காதே.

ரோ: மரணத்தாகவே இன்னும்
வேண்டுகிறேன்.

ஐ: இ போய்விடு என் தோஷமேனோ.

ரோ: இதுதவிரக் கேட்கிறேன், நின்
என்னதான் உன் முடிவு?

ஐ: அன்பு உடனே சென்று என்
கொபத்தை என்வாய்தான் கைத்தாலும்
என் தந்தைக்குப் பழி வாய்க் இப்போது
முயற்சியெல்லாம் எடுக்கவே செய்வேன்;
ஆனால் அத்தக் குரூரமான உடமைமில்
வாய்மையுடன் அடியுப்பிருத்தாலும் என்
தேர் விருப்பம் இந்த முயற்சியெல்லாம்
விழுவ வேண்டும் என்பதுதான்.

ரோ: எதனை விதித்துப் போ?

ஐ: துரத்தன் செய்கிறேன்!

ரோ: என் தந்தைமனை வாய்க் என்
வாய் துடிப்பில் என்னவோ ஜோசம்?

ஐ: ஜோடசோ! ஆய்வே வேல்களும்
விடும் என்று சொல் என்விருக்கவெனும்!

ரோ: பரீ சொல்லிவிடுக்கக் கூடும்?

ஐ: எமது ஆகாயின் சிறப்பெற்றதன்
இவ்வளவு எய்தித்து இப்படி கருவி
விடுவதுமுண்டா?

ரோ: துறவுக்குத் துறவையும் தன்
வாயின் எதிர்பாராத புயல் எழுந்து
உயிர்க்கு விழித்து விடுமா?

ஐ: என்ன மரண வேதனைகள்!

ரோ: என்ன பவந்தபந்தசேர்த்தாயிற்று?

ஐ: ஆரம்பித்து விட்டாயே மதுபடி
யும். எடுக்கென்று கைக்கெடுத்து
வர்த்தனை; போ, போ, என் கேட்கப்
போவதில்லை.

ரோ: விடப்பெற்றுக் கொண்டுமேன்,
நீ சீர்த தொடர்ந்து என் உயிரைப்
படுத்தும் வாய்மையும் என் கவையிலே
மரணமே விருப்பம்.

ஐ: அப்படியே பரித்தாலும். என்
ஆனை விடுகிறேன். அத்தகுப் பின் ஒரு
சீர்திம் கூட என் உயிர் தரிப்பேன்.
போய் வர. மதுபடியும் கச்சேகிறேன். இ
பொவந்த துருவாய் பரக்க வேண்டியம்.

என்: அம்மணி! என் எமக்கு என்
வாய் எட்டும்வரை விதித்தாலும்...

ஐ: சொந்தநாடி செய்வாதே. இதனை
சீர்ப்பந்தம் என் துக்கத்தை சிறித்துக்
கொண்டு என் சகலத்தையும் இரூப்ப
த்து விடு. (தொடருக)

புத்தாண்டின் புதிய புத்தகங்கள்

திருவாரூர் தபால்துறை

தமிழ் வாரியக் கழகம் மீது பெற்ற தாமதமில்லாத
சூரின் அழுதிய நாவல்கள்

- 1 இன்ப மணம் ரூ. 2-00
- 2 கன்னப் படகு ரூ. 2-00
- 3 மதுர இதழ் ரூ. 2-00
- 4 கண்ணாடி இன்னம் ரூ. 2-00

மீரபல நாவலாசிரியர் சாண்டில்யன் நாவல்

- 5 புரட்சிப் பெண் ரூ. 2-50

'திருச்சித்தம்பலம்' நாவலாசிரியர்
ஜெகந்நம்பன்

- 6 தத்திவம்மன் காதல் ரூ. 2-50
- 7 அக்ஷி வினை ரூ. 2-50

மல்லாளியின் நாவல்கள்

- 8 தேன் நிலவு ரூ. 1-25
- 9 புது மோகம் ரூ. 1-50

திருவாரூர்

- 10 இத்திய வாரியக் ரூ. 2-00

செந்திர வயலில் வாழ்க்கை திழைத்த
கைவரன் திழைக்கென் திழைப்பது.

செந்திர வரகுள் டாக்டர் ஜெகந்நம்பன் மீது.

- 11 சீறையும் குழியையும் ரூ. 2-50

சீறையுடையதும் குழியையுடையதும்
தெரிந்துகொள் உதவும்பவருள்ள தூதர்.

வாசகர்கள்

- 12 வண்ணவர் வாழ்க்கை ரூ. 2-00

வாழ்க்கை வினாக்கு ரூ. 2-00

மாரிடி வினாபீடம் 100 படங்களுடன்

உடற் பரிசுரிக்கெனப் போலீஸின்

மே. செ. கோவிந்தராஜா. ம.சு.ம.ச.

அழுதிய

உடற் பயிற்சிக் கலை

பரிசுக் கிடைக்கெனக் கடிதம் படித்துத் தன்

வினை ரூ. 1-50

தமிழ்நாடு புத்தகத்திற்கும் 25 வயது வரை
தபால் செலவு செய்து மலிவாட்டி செல்க.
கி. பி. பி. வசதி உண்டு. அழுதியகம்

வானதி பதிப்பகம்
12/11, மாங்குபுளம்
சென்னை - 17

காசித்த மகம் பாடி
காசித்த மகம் பாடி
காசித்த மகம் பாடி...

காசித்த மகம் பாடி
காசித்த மகம் பாடி
காசித்த மகம் பாடி...

காசித்த மகம் பாடி
காசித்த மகம் பாடி
காசித்த மகம் பாடி...

மொம் மக்களுக்கு
புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களை

க த ர்

வாங்கிச் செலுத்துக

க த ரில்

எல்லா நகங்களும் எல்லா நிலங்களும்
எல்லா வினாங்களும் கிடைக்கின்றன.

உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ற

க த ர் ஜ வு னி க ள்

சென்னை அரசாங்க

கா தி

விதப்பின் நிலவங்களில்

மேலே கண்ட நகங்களில் உங்களுக்குள்ள
காத்திருக்கின்றன

சென்னை (பிராட்டோ, வாலாஜா ரோடு,
மலிவாழ்வு, தியாகராஜநகர், திருவங்கிக்
கோட்டி, புலகைவாங்கிக்) மதுரை, திருப்பூர்
கோவலத்தூர், நும்பகோணம், திருச்சிராப்
பள்ளி, கடலூர், கொடைக்காணம், உதக
மண்டலம், காரைக்குடி, சேலம், வேலூர்
நகர்க்கோலில், காஞ்சிபுரம், திருநெல்வேலி
விழுப்புரம், சிதம்பரம், விருதுநகர்
திருவள்ளூரில், துத்தக்குடி.

சென்னை அரசாங்க
சென்னை - 2

புது வகுஷம்
 வலத்த காதத்தின் வகுஷை
 ஒரு குழந்தையின் முகத்தில் மகிழ்ச்சி
 கழுளும் புது உடுக்கை
 ததும்பும் சிரிப்பின் சுந்தம்
 — இவைகளே வாழ்க்கையின் தனங்கள்
 எமது வணக்கம்!

ஹான்ஸ்ட்ரூம் ஹவுஸ்

221, தாதையார் கவுடோஜி ரோடு, பம்பாய் 1
 0. சத்தன் பஜார் மதராஸ்-5
 2. கிண்டி ரெய்ன்வீட், கல்கத்தா

தலைமை ஆபீஸ்:

ஆல்-இந்தியா மார்க்கெட்டிங் கோ-ஆபரேட்டிங் சோசைட்டி லிட்.

ஹைட்ரபாத் ரோடு, கோர்ட் கட்டிடம், பம்பாய் 1

ஆர்வி
எழுதும்

தேனிக்கை

முதல் அத்தியாயம் நடனம் ஆடினாள்

சொல்லுக்கு இடமான தன்னுள்ளி
வும் மட்டிப்பால் வந்தியின் இன்மணமும்
அந்தச் சிங்கரக் கூடமெங்கும் கிதைத்
திருந்தன. உலக மின்னல்போல வெளி
வதுபோல் ரத்தினக் கம்பனம் வீசித்த
கண்ணாடித் தளரமீது வயல் பிரகாசம்
ஆடிக் கொண்டிருந்தாள். பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும்போதே பம்பரம் மயங்கு
வதுபோல் இருந்தது. அவளுடைய
படலம். வட்டக் கவி விற்கன் இரண்டும்
வண்டெனக் கழன்று வந்தன. மேன்
மேலாக வெட்டி கொண்டிருந்த பிள்ளை
உயிரையே கண்டிக் கொடுக்கிறாள். அது
கைகளில் பிடித்த கைகளும் கைவிரல்
களும் குன்று வந்தது மலர் கவி
வந்த தோடுகள்.

கட்டுவன சொக்குப் பிள்ளை அந்தக்
குழந்தையின் ஆட்டத்தில் அப்படியே

சொக்கித்தான் போனார். தம்மை பறி
வாமல், "பலே, பலே!" என்று தானத்தை
ஒக்கிப் போட்டார்.

"தாம் தித் தாம்.....தாம்.....தாம்.....தாம்
இ. தாம்....."

உலாவின் சிவந்த இதழ்களிலே
அந்தச் சொற்கள் ஊர்ந்து தவழ்வது
போலத் தெரிந்தன. வசந்த மலர்
தேன்றலில் அகைத்தாடுவது போலவே
அவளுடைய தவிர்மென வந்ததாடிக்
கொண்டிருந்தது. சொல்லக் கட்டின்
வேகம் அதிகமாக ஆக, போல்வென்று
புயானம் உதிர்வதுபோல் அழகியமான
புதுப் புதுப் பிடிவின் அவள் அடுக்கடுக்
காய் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சொல்லில் உட்கார்த்து கொண்டிருந்த
புதிமதி பரமசிவத்துக்கு இருப்பேசொன்ன
விவகாரம், தானே போய் என்று தானகளுக்கு

என்ப ஆடுவது போல்
மேல் ஓரிக வாய்ப்பு. புக
உத்தில் அபாதித்தி
யினஸ் மினுதிக்குத் தன்
தவிப்பைக் காட்டிக் கொள்
வாமல் தான் ஆடுவார்

இந்தப் பக்கம் திரும்ப மாட்டாரா என்று
காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அதிலேயும் மாணவியும் ஆட்டத்திலே
லயித்து ஒன்றிப் போயிருந்தார்கள். வர
வர, அவர்களுடைய உறவையும் கிளைத்துக்
கொண்டு போயிற்றே தவிர, குதிரையதா
க் காணவில்லை. விட்டு விட்டுக் கேட்
டாலும் தொடர் இடமெல்லாம் குதிரை
வாகவும் இனிமையாகவும் தான் இருந்
தது ஸ்ரீமதி பரமசிவத்துக்கு. அவளும்
உஷாவைக்கு முத்துப் போல் வேர்வை
அரும்பியதைக் கண்ட அவளுக்கு
ஆளுகையே பெரித்து வந்திருந்தது. தனக்கு
மேலே வந்தும் கிசிறியிருக்கூட அவ
ளுடைய புழுக்கத்தைத் தனக்கே முடிய
வில்லை. அதே சமயத்தில் அவளுக்குப்
பெருமைவும் பிடிபடவில்லை. மீண்டும்
மீளாட்சி திறந்த கண்களை இமைக்காத
வாறு அந்த எடையத்தை அங்காத்த
ர சித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"என் என்னும். அந்தக் காலத்து மறுபடியும், இப்போ புதுசு புதுசு எத்தனையோ பேரு கொக்கித் தா இருக்காங்கோ!" என்று தட்டிக் கழித்தார்.

ஆனால் பாரிஸ்டரும் ஸ்ரீமதி பாரிஸ்டரும் சொக்குப் பிச்சாக்கான பித்தலையைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருந்தார்கள். அவர் அசைவாகக் கத்தித் தருவதை நீறுத்தி விட்டார் என்று தெரிந்தது. அப்படியே அவரைச் சொல்லிக் கொண்டு கண்ட கண்ட கண்களால் பெய்யவும் செய்து. அந்தப் புராதனமான கங்கைய எங்காரும் பழுப்பதற்கு வசுவதை அறிந்தே அவர் மனம் காத்துப் போயிருந்தார். ஆனால் பித்தலுக்கு அந்தக் கிடாயோடு இருப்பது பெறுவதற்கான பாலுக்குமே காட்டி எத்படுகிறது? ஸ்ரீமதி பரமசிவம் அவரை எப்படியாவது உதரவுக்குக் கத்தித் தருவதற்கு அவர்தான் விழுவது என்று ஒரு பிடிவாதமாக இருந்தார்.

உதரவிக் குதாதுதாய் நுகந்ததால் அங்கு வட்டணங்கையும் கண்ட எட்டு வாரி, பாரிஸ்டர் தப்பிவிட ஒரு முறை எதிர்ப்பு கொடுத்தார்.

"எப்ப குழந்தையா, இது?"

"அம்மா, அம்மா!" என்று ஸ்ரீமதி பரமசிவம்.

அவர் கிளவும் காரணமாகத்தான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார். அந்தக் கேள்வியைப்படுத்தும் பாரிஸ்டர் மனம் விக்கு ஒன்றை உணர்ந்தது. குழந்தை உதர அத்தனை வட்டணமாக இருந்தான். இதைவிட மூலகம் பம்பாயிலே கத்திவிடும் அத்தனைவர்கள் எப்படியோ, சொக்கு பிச்சை பெருமூச்சு விட்டவாறு, "கூட்டினாய்; ஒரு எல்ல வேலை பார்த்த வங்குமைய அனுப்புக!" என்று குழிக்கு கொண்டு விட்டார்.

"உங்களுக்கு எம்மளவு ரே வேலை குமேரம்...?"

"அது விடக்கட்டுங்க! இந்த வித்தகத் தீயவராய் பணம் ஒரு கணக்கு இங்கிலா. எப்ப விருப்பத்தைப் போதுகிறது. இதெல்லாம் பிச்சுத்திடுங்கோ சொப்பெய்யா. ஏது. கிங்க கொடுக்க வந்தது என், என் சொவகித் தருவது என்...?" என்று அவரின் அழகு விவகரத்தாட்டுவதற்கு சொக்குப் பிச்சை.

"உதரவையப் பார்த்ததுமே ஒப்புச் சொன்னு விட்டார், பார்த்தீர்களா? என் சொக்கம் கண்ணுக்குக் கொக்கித் தர வந்தான் மார்ட்டன் எம்மக்கோ!" என்று ஸ்ரீமதி பரமசிவம் குழந்தை உதரவிக் கண்களால் கழித்து திருஷ்டிக்க விட்ட சொக்கு முத்திரை.

"உம்!" என்று மனங்கிவையப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டார் பாரிஸ்டர்.

சொக்குப் பிச்சை வந்து சொக்கிக் கொடுக்க ஒப்புச் சொண்டதற்குமே அவர்களுடைய அத்தனது ஒரு பிடிவாத்து விட்டதாகத் தென்றது. பாரிஸ்டர் தப்பித் தவிர விடியல் கண்ணில் கொடுத்து கவந்தவர்களை

என்றே அங்குக்குத் தெரிந்தவர்கள். வேண்டியவர்கள் எல்லாரும் சொக்கி வந்தார்கள். நினை மீதுக்கிட இருந்த பாலுமே ஸ்ரீமதி பரமசிவத்திடமே சொக்கி விட்டார்.

"என் ரமேஷ் பித்தலுடன்தான் அங்குக்கு ஸ்டீப் வேலை ஆயிற்று. உதரவுக்கும் பத்து வாரதான். அவனுக்கும் அவ்வளவுதான் ஆகிறது. பாரிஸ்டர் போனும் அவன் ஆறு மாதங்கள் சொல்லான். அதற்குமே கிங்க கம்பித்திரைட்டான் கான் விடப் போகிறதற்கிடம். உதரவிக் ரமேஷ் அங்குத்தான்!" என்று மிளங்கிருந்தார்.

ஸ்ரீமதி சொன்னுபாடு பரமசிவத்தின் மனம் கேட்டது. பெருமை அடைவதற்குப் போகிறது ஆயினும் அவர் அதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், "அவனுக்கு முந்தி இருக்கிற வாரி போக்கு ஆவர்த்துதான் இந்தப் பெயர்!" என்றார்.

"அத்தனாக ஆகிறதற்குமே அவர்களுக்கு ஆரம்பம் போய்விட்டிருக்கிறது! அப்படியே ஆகவிட்டதற்கு ரமேஷ் அங்கும்தான் எம்மளவு சொத்து விட வந்தார்!" என்று மீதுட்டார்.

சொன்னுபாலுக்குக் கிண்புத்தான் வந்தது. அந்தக் கிண்பியே வேறுகலையும் வைத்திருந்தது; பெருமீதமும் போக்கி கிண்பு. "எனக்குக் கிண்புத்தான். என் உதரவிக் உங்களுக்கு எத்தனை பிச்சை எப்பது என்னுடைய தெய்வம், என்மா!" என்றார்.

சொக்குப் பிச்சைக்குக் காப்பி வந்த போது சொன்னுபாடு வேலைக்காரியைப் பார்த்து, "போக்கி எப்ப கம்பித்தி அம்மளவு கத்திவிட்டோ! அவர்களைப் காப்பி காப்பிடமாட்டாங்கோ தெரியுமோ! கிண்பும்தான் ஒரு 'மெய்' கொண்டு வந்து கொண்டு" என்று உத்தரவிட்டார்.

பிச்சை மீதுக்கு அந்தப் பெயரே ஒன்றாகவே இருந்தது. "இதோ மர், கொக்கி அத்தனாய் இப்போ நான் ஆன் வேண்டாம். 4 கம்பித்தி இம்மளவிட்டால் அங்குக்குக் கிண்புத் திக் கொண்டு வா!" என்றார்.

உதர எடையப் பிச்சைக்கான உடையிக் கிண்பு கொங்குத்தான். ஆகவே காப்பிமையுக்குக் கம்பித்தி அவர்களைக் கிண்பு காப்பிமையின் என்று எம்மளவு மீதுட்டார். "என், கிண்பு வந்ததால் காப்பி குடிக்கட்டோ. அதுமையின் பிச்சை வந்து விட்டதற்கு!" என்று சொல்லாமல் அழைத்தான்.

ஆனால் சொன்னுபாலுக்கு அவன் உதரவையிட்டான் என்பது தெரியும். அதுதான் அவர் சொன்னதையே விட்டு விட்டார். உதர சொத்து மூலம் மாலும்தான் கம்பித்தி மத்திரையோ, சொன்னுப் பாலுக்கு வித்தகம் என்னவோ சொன்னு போகிருந்தது. குண்கிண்புமையின் காப்பி உன்மே போனதுமே இமேராவ ஒரு புரட்டம் உண்டாகிற்று.

எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பின்பு கவனித்துச் சொன்னால் இருந்தால். உலக அழகம் மட்டுமல்ல; ஐயத்திலும் பெற்றோட்டமிருந்து வேறுபட்டிருப்பதாகத்தான் அவருக்குத் தோன்றியது. வித்தையிலும் வித்தை உதிப்பிலும் ஓசாவிட்டும் அத்தனை பத்தி உலகம்கூடும் ஏற்பட்டு விட்டது என்பது அவருடைய அனுபவம். அது உலகத்தின் ஆழத்திலிருந்து வர வேண்டிய ஒன்று. அப்படி உலகவாங்குக்குத்தான் வித்தை பதிக்கிறது.

"ஜட்ஜி அம்மாளுக்குமே சொல் சொல். ஜட்ஜி ஐயாவுக்கும் தெரிஞ்சிருக்கும். பதுஷுக்களைப் போல் உலகமும் அறிஞரும் சொந்திடுக்கமும் அம்மா. அப்பத்தான் எம்ப உலகமையி் போல் உலகம் குழந்தைகள் அதைக் கற்றுக் கொள்ள வருவாங்க! அது உட்காத்தியோ ஒரு குழந்தை! எட்டாம் பெரு வாகனமாகவும் இன்னொன்றுக்காகவும் அதைக் கொடு சொந்தமும் இதைப்போல் ஒரு குழந்தை இருந்திட்டால் போதும். அது பிழைத்து விடுமீ!" என்று. பிறகு சேர் ஐயாளைப் பார்த்து. "பத்தினியோ தங்க சொந்திருத்தாத்தான் இதைப்போல் ஒரு குழந்தை எம்ம வளித்தியைத்தரும்" என்று சிறிது பழைப்போல்.

மீண்டும் பிழைப்பின் புகளிக்கியல் உட்டுவருத் பேசிய சொழிகள் அமுத

யாகத்தான் இனித்தன. சேர்ஐயாள் குக்கு. அது தெரிந்ததானோ என் கமோ. அங்குக்கு உண்டான புரட்டன் இன்னும் சிறிது அதிகமாகிற்று. அங்குடைய வேண்டியைக் கூண்ட மீட்டி. "என்ன அம்மா, என் குமட்டக் கருகிறது? வேண்டு என்னென்ன அதிகமாகப் போல் விட்டதோ?" என்று அக்கறையோடு ஸார்ந்தான். அவன் கேட்டும்போதே ஸ்ரீமதி சேர்ஐயாள் பரபரிவந்ததோடு இன்னும் இரண்டுமுறை குத்தக் கைநா. அவன் கவலிருந்த கோவாக உழை கவந்ததுட்டு. "காத்தியார் ஸார்! இதைக்குப் பாடம் இத்தான் போது!" என்று பிம்பவன் குழாயை பார்த்துப் போனான்.

"குழந்தை இவ்வளவு சேர் ஆடினது அவ்வளவுக்குப் போதுக்கே. பெத்த வளியோடு. எவ்வளவு பண்ண ஆமரீதி உட்டுது!" என்று சொன்னிட்டு ஸாத்தியார் எழுந்தார்.

உலக பதறிப் போய் நடிவந்து தாண்டக் கட்டிக் கொண்டான். மீண்டும் பிழைக்கி அவனைச் சிறிது சேரம் படுத்து ஒய்வு எடுத்தக் கொண்டு கொல்லி விட்டு, விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்றான்.

குழைகுழைவதை விசிறி உத்திரக் கொண்டுதான் இருந்தது. ஆயினும் சேர்ஐயாளுக்கு அதைக் குமட்டக் கூட வலிக்கி.

இண்டாம் அத்தியாயம்

உலகம் கழன்றது!

சேஷ டாக்டர் ச்ரீமதி சாதுபுஷணம் அந்த மணி சேரம் எழித்து. உலகவந்திரத்தொண்டு புல்முறுவலோடு வேளியில் வந்தான். பாகிஸ்தான் பரமசிலம் உலகி தோய்த்த ஸுகத்தோடு குதாக்கும் செடுக்குமாக உலகிக் கொண்டிருந்ததை கிதுத்திவிட்டு அவன் முகத்தை அவனோடு ஸார்ந்தார். சாதுபுஷணம் தூய வேண்டித் துணிவாய் ஸாக் ஸகைவத் துடைத்துக் கொண்டு. "அம்மாளுக்கு இப்போது என்ன வயதாகிறது?" என்று கேட்டான்.

செடுத்த எடுப்புகேடைய இப்பயக் கேட்டதும் பாகிஸ்தானுக்கு வேண்டியாரைப் போய் விட்டது. சேஷ டாக்டரின் முகத்தின் புன்னகை மட்டும் அருப்பியோ விட்டால் அவருக்குப் பெரிய அகாச்சியோ ஏற்பட்டிருக்கும். அவர் தம் தொழிலின் மீதவும் திறமையானி என்று பெயரும் புகழும் வாய்விடவந்தான். எத்தக் கொணியை விட்டால் எதிர்பார்த்த விடை வேணிப்படுமோ, அப்படிப்பட்ட கேள்வி காரைத் தொடுப்பதில் அவருக்கு கை வாலுமே இல்லை. என்னுடைய சொல்வாயம். இந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் கைதந்த சொல்வதையப் போடவே அது வாயும் பெற்றிருந்தார் அவர். அந்த அது பவத்தின் விசுவை அவருடைய தலை கைர

வைக் கொண்டு மறிப்பிட்டு விடலாம். அப்படிப்பட்டவருக்குக் கூட சேஷ டாக்டர் சாதுபுஷணத்தின் கேள்விக்குக் காரணம் விளங்கவில்லை.

அவருக்கும் அவருடைய பிளவிற்கும் அது வாயுதான் வித்தியாயம். அதனால் அவர் அதைப் பிரயாசையின்றி. "சாத்தி பத்தி ஸாது ஆகிறது!" என்றார்.

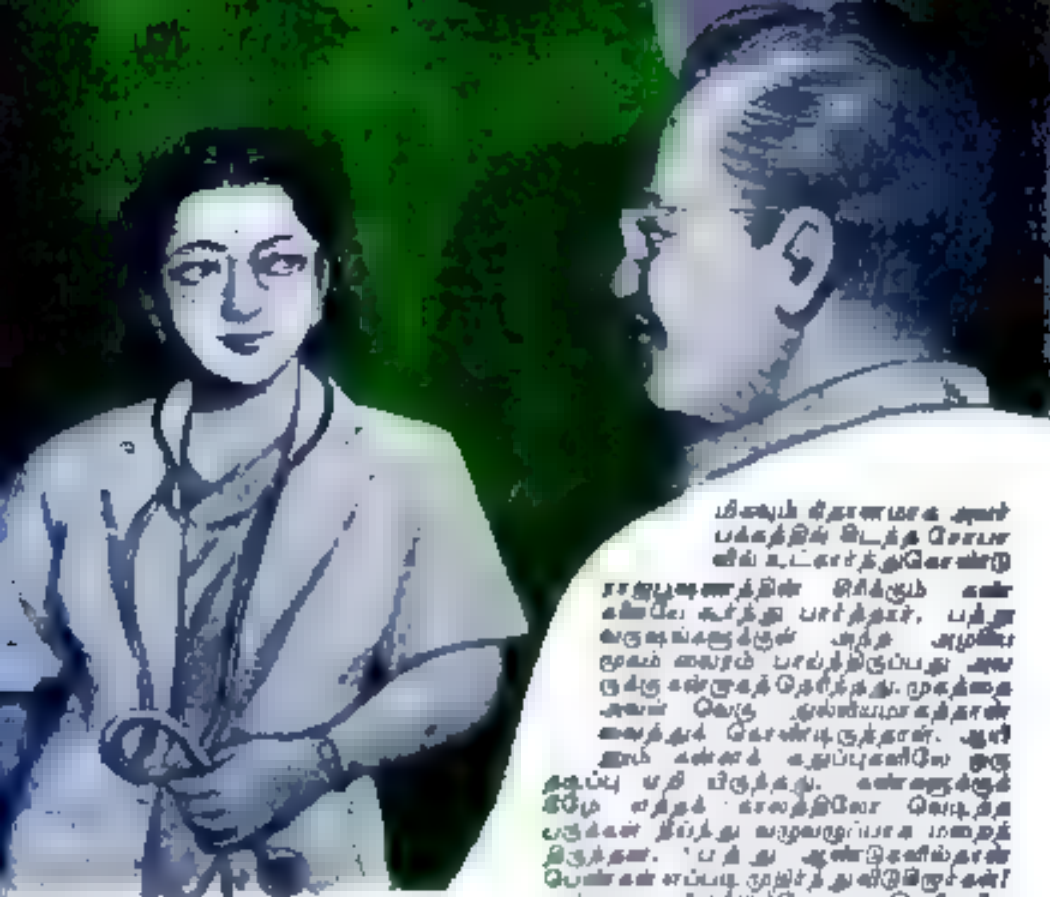
சாதுபுஷணத்தின் புல்முறுவல் மேறும் விசிற்த்து. சேஷ டாக்டரின் உச்சிய் பட்டால் உட்டுப் படியாருமோ! மனிதர்குமைய விசிற்திரங்களை எண்ணி விபத்து கொண்டிருப்பதற்கு சாத்தியமா?

"ஒன்றும் பயப்பட வேண்டியதில்லை; கீவன் மயிற்சீரியைடையக் கடைய விஷயம் தான்!" என்றான் அவன்.

உலகவந்திரத்தததமும் உன்னே ஒடித் சென்ற உலகமைய ஒருமுறை எட்டிய் பார்த்து விட்டு. "அப்படி என்னும...? என்னுக்குத் தெனிலாகப் பிளவில்கிடுமோ!" என்றார் பரமசிலம்.

"இதுகூடவா புலவில்கி!" என்று வேடிக்கையாகச் சிரித்தான் சேஷ டாக்டர் சாதுபுஷணம்.

பாகிஸ்தானுக்குத் தெனிலு உண்டாவதற்குப் பதில்முறையம்மா உண்டாகிற்று. அவருக்கு அது எப்படிப் புரியுமீ! ச்ரீமதி

மிகவும் விதானமாக அவர் பக்கத்தில் விடத்த சொல்லிய உட்கார்த்துகொண்டு

ராஜபுஷணத்தின் சிகிச்சும் கண் களைபே கூர்ந்து பார்த்தார், பத்து வருஷங்களுக்குள் அந்த அழகிய மூலம் கைலாசம் பரவத்திருப்பது அவருக்கு எவ்வளவு தெரிந்தது. மூலத்தை அவன் வெகு ஆய்விப்பாக்கத்தான் வைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆரீகாயம் கண்ணைக் கழிப்புகளியே ஒரு தடிப்பு ஏறி விழுந்தது. கண்ணுக்குக் கீழே எதற்குக் காலத்திலோ வெடித்த பருக்கை நீங்கிது வறுவறுப்பாக மறைந்திருந்தன. 'பத்து ஆண்டுகளில் தான் பெண்ணை எப்படி மூலத்திலிருந்துக் கொண்டு விடுக்கும்போது இவ்வளவு அநிக வறுமையுடன் சொன்னால் உண்மையில் தாயை முடிவுமா, என்ன? இதற்கு ஒரு வயது என்பது இவ்வளவு? இது எப்படிச் சாத்தியம்? அல்லது சொன்னதற்கு இது என்பது சாத்தியம்? இல்லை, இல்லை; ராஜபுஷணம் அதுவருமா என்பதான். ஆகிலும் தான் எத்தனையோ 'வழக்குகளில், சின்ன விஷயங்களில் தவறி விடுவதில்லை? பெண்ணுக்கு வயிற்றுப் புரட்டல் என்றால் உடனே கப்பம் என்று முடிவு கட்டி விடுவதா? எத்தனை படித்திருந்தாலும் பெண், பெண்தானே! சீக்கிரம் ராஜபுஷணம் அவரப்பட்டுத் தான் இப்படித் தயவுகூடச் சொல்கிறார்! கப்பத்தை வரவுகட்டி என்று சொல்லும் டாக்டர்கள் போல் போல் இவரும் வரவுகட்டிவைக்க கப்பம் என்று தயவுகூடச் சொல்லி விடலாம், இவ்வளவு! பாக்டர் பரமசிவம் தலைமகன்தான்.

"என், உங்களுக்கு உங்களை உண்டாக்கிவிடும் இதற்கெல்லாம் யாராலும் காரணம் கூறமுடியாது. சார், இது மனித அறிவை மீறிய விஷயம். குறைந்தது என்பது எட்டகணவது இருக்கும் என்று சொன்னதே தோன்றுகிறது. பொன்னிலை வண்டி அனுப்புகிறீர்கள். கையோடு ஒரு மருத்து கொடுத்த அனுப்பி வைக்கிறீர்கள்!" என்று சொல்லி விட்டு, வெடி டாக்டர் ராஜபுஷணம் தோல் பெட்டி வைக்கிறதை வைத்து முடினார்.

ராஜபுஷணம் அவரப்பட்டு கைதயோதமியிடம் சொல்ல வகுத்துக் கண்ட சம்பவம் ஏற்பட்டது அவருக்கு.

அவருடைய குழப்பத்தை முக்கிரத்திப் பிட்டுக் கொண்டு கொண்ட ராஜபுஷணம், "அது சரி; உங்களுக்கு இப்போது என்ன வயதாகிறது?" என்று கேட்டான்.

"பத்து முடித்து பதினென்று நேரத்திருக்கிறது!"

"அதற்குப் பிறகு குழந்தை உண்டா இல்லையோ?"

"ஏன், உங்களுக்குத் தெரியாதா, ராஜபுஷணம்? உங்களுக்கு ஒரு வயது ஆகி விருந்தே இங்கே சீக்கிரம் வந்துகொண்டிருக்கிறீர்களே!"

"இல்லை; ஒருகால் வெளியூர் போயிருக்கிறீர்கள்....."

"அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. ஒன்றுமே இல்லை!" என்று கேள்விகளைத் தலைவர் அகைத்தார் பரமசிவம்.

"ஆனால் இப்போது சீக்கிரம்தான். இது வெறும் வயிற்றுக் குழப்பம் அல்ல; மூன்றுவது மாதக் கப்பமாகத் தோன்றுகிறது!"

இதைக் கேட்டதும் பாக்டருக்கு அந்த நொடிக். அவருடைய போருக்கள், அந்த வெடி டாக்டர் உள்பட எல்லாமே தலைமேலாகக் கற்றுப்பது போல் இருந்தது. ஒரு கண நேரம் அவர் அந்த அநிக்சிவி விருந்து மீளவே மிஸ்ஸி.

“பாட்டா!..... இதைப் பற்றிச் சொல்வதில்லை சொன்னீர்களா?”

“சொல்லி விட்டேன். அவர்களுக்கும் விவரமாக இருந்தால்தான்!”

கோவன் திரைப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு சாதுபுஷணத்துடன் வெளியே சென்றான். பரிகுடர் தங்கத்தொடு தங்கை இரு கைகளையும் அடித்துப் பிடித்துக்கொண்டே கோவனுடைய இடையிலே கட்டிவைத்து அருகே போய் விளையச் செய்தான். அவரின் அழகிய முகத்தினால் ஒரு மெல்லிய கண்ணீர் கோடு முகம் காய்ந்திருந்தது.

அவர் அவரோடு அதைத் துடித்துக் கொண்டே, தம்புதலைய மீளவிடாமல் பார்த்து, “சாதுபுஷணம் செல்லிவிட்டுப் போனதைக் கேட்டீரா?” என்று.

அவன் முகத்தைவெறு புறமாகத் திருப்பிக் கொண்டு, “ஏ! ஏ!... இதை யோனம் பற்றி அயலுக்கு என்ன தெரியுமா? என்னவோ போலப் படித்து விட்டு என்னவோ வந்து சொல்வதுக்கு அல்ல சொல்லுவதை இங்கே யார் கேட்கப் போகிறார்கள்? யிஸ் அதுப்பிதான் கேட்க வேண்டுமோ? ஏ! பாவம், உங்கக் கண்ணை அகற்றித் துக்கி கொண்டு போய்க்கொ! அது என்னவோ என்று யாழ்த்துப் போய்விடுகிறது!” என்று.

“என் குள்ளனுப் போக மாட்டேன்!” என்று சிறைப்பிள்ளை உரை.

“என்கிட்டே வேண்டாம், கண்ணா!”

“எனக்கு குள்ளனுப் வேண்டாம்!”

“அம்மா! உங்களுக்கு குள்ளுமில்லை, கண்ணா! உங்களுக்கு வந்தால்தான் அம்மா சிறிது துன்பமாகும்!” என்று பரிகுடர் பரமசிவம் உரையை வற்புறுத்தி மெல்ல அழைத்துக் கொண்டு.

மதுரை அகிலாசியில் கோவனுடைய கைப் படுக்கையில் காணாமல், பரிகுடர் பரமசிவனுடன் எழுந்து அவனைப் பார்த்துச் சென்றபோது அவன் உரை அவனுடைய பார்த்துக் கொண்டே கிணற்றுப்பாதைக் கண்டான்.

“கோவனா!”

அவர் இவரைத் திருக்கிட்டுத் தரும் வீடு பார்த்தான்.

“இங்கே வந்து என்ன கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?”

கோவனும் அவரைத் தானாகக் கொண்டு வெளியே சென்றான். “அதெல்லாம் குள்ளுமில்லை. மீண்டும் இரண்டாம் நாளில் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னேன். அவனைப் போலப் பார்த்தால் என்ன?” என்று கேட்டான்.

“அதற்கென்ன பரக்கலாமே!”

ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டே அவர்களுக்கும் உக்கிரமாக இருந்தது. கிணற்றுப் பாதையே இது போலக் கத்தாக இருந்தது. “இந்த நிலைமைக்கு மேல் இப்படி எங்கும் சென்றதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கில்லை” என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள்.

ஆனால் மீண்டும் நேரம், காரைக்கலைப் பார்த்துமே உறுதியாகக் கொண்டு

விட்டான். முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு சென்ற நேரம். “உங்களுக்கு இதை மூன்று ஒரு குழந்தை இருக்கிறபோது இதில் என்ன சந்தேகம் வந்து விட்டது?” என்று முகத்தைக் கொண்டு விட்டான். மீண்டும் நேரம் அவனுடைய கைகள் பற்றிப் போகே எடுக்காமல், இந்தக் காலத்தில் எதுவும் அதனை மகம் எப்படி போகவே அவன் கேட்க வேண்டிய பரிகுடர் தம்பிக்குச் சிறிது உறுத்தலாகத்தான் இருந்தது.

“இதையும் சந்தேகம் இருக்கிறதா? வேறு காரணமாகப் பார்த்துக் கொள்ளு!” என்று கேட்டார் பரிகுடர்.

“அதெல்லாம் இன்னமும் எங்கும் திரை மாட்டேன்!” என்று கோவனுடையவர்.

பரிகுடருக்கு ஏ. கோவனுடையவருக்கும் ஏ. இது ஒரு புறம் உண்மையான பரிசீலனைக்குத் தந்தாலும் மற்றபுறம் பெரிய சிக்கலாகிவிட்டே போலப் பட்டது. இந்த நிலைமைக்கு மேல்வரும் பிணியை மகம் இருக்கும் நேரத்ததைக் கப்பலிசை செய்து கொண்டதுமே அவர்களுக்கு அவமானம் பிடுங்கித் தந்தது. என்னென்ன அவர்களைப் பார்த்து உன்னதம் சிறப்பது போன்ற கண்ணீர்.

அவர்கள் விடு திருப்பும்போது குன்றித் தான் போய்விருந்தார்கள். கோவனையும் அவன் கணவன் குப்பையும் உரையுக்குத் தோததல் கொண்டு கொண்டு குற்றத்தைக் கண்டு அவர்கள் குற்றவாளிகளைப் போலத் தங்கிய குன்றித் தோண்டினார்கள். அம்மையும் அவரையும் இப்படித் தங்கி விட்டு விட்டு வெளியே சென்றது முதல் கோவன் போய்விருந்த உரை தாயாக விட்டதும், “அம்மா!” என்று பரிசீலிப்போடு முடிந்த சென்றது.

“குறையோ! என்மேல் வந்துவிட்டோ!” என்று யாழ்த்து உயிர்வாழ்ந்து இரண்டு எட்டுப் பிணியாகி குறுக்கித் கொண்ட கோவனுடையவரும், தங்கே வந்து தன் குறையிலே கிணற்றுப் பாதை யாழ்த்து சந்தித்து விட்டதாக அவன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான்.

உரை இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆகவே கோவன் முடிந்த சென்ற அவன் அப்படியே இடத்துக்குக் கொண்டு விழுந்தான்.

“குற்றத்தை ஆகாரமாக முடி வரும் போது சென்றது குறுக்கித் கொண்டான் என்று அந்தமும்!” என்று பரிகுடர் பார்த்துச் சென்றது உரையைத் தாக்கிவிட்டது. குற்றத்தையே சென்றது போய்விருந்தது தன்மேல் வந்துத் தோண்டி வந்தது.

கோவனையும் குப்பையையும் பார்த்து அவன் அவரோடு வந்து வந்த தங்கித் தோண்டியோது அவர்களுடைய பரம சாதுபுஷண புத்தம் புதிய கை குற்ற துறையுத வருவதைக் கண்டார்கள். அறிவிருந்து இன்ன காலப்பன் ஒருவர் இதில் பிப் படியேறி வந்தான்.

அவனைக் கண்டதுமே பரிகுடர், “குற்றத்தை! அழைத்துக் கொண்டு போய்க்கொ!” என்று கோவன் வந்தவனைப் பார்த்து முடிந்தது. (தொடரும்)

புத்தம் புது ரக
பட்டுச் சேலைகளுக்கு

கோ-ஆம்ப்ளக்ஸ்

பட்டு ஜவுளி மானிகை

2, எம் எச் ரோடு, எயிலாம்புடி, சென்னை - 4

ஆகப் கொள்ளையாகப் பட்டிசூட்டி
காத்திப்பூம், ஆரணி, தும்புகோணம்
திருப்பவனம், முதலிய ஊர்களிலுள்ள
கட்டுதலு சங்கங்களால் தவிர்த்தப்பட்ட

கண்ணாடி கவரம் கண்ணாடிகளில்
நெஞ்சை அழகும் தெரிநிலையில்
கவர்த்தியுள்ள வேலைப்பாடமைத்த
புத்தம் புதுரகங்கள் கிடைக்கும்

சென்னை இராஜா கடைத்தாள் தெருவாணி கட்டுதலு சங்கம் வீதி,
"பாசனகர்த்தா" கட்டிடம் - சென்னை - 3

உங்கள் பட்டுகளுக்குமே

எங்கள் மனமாரித்த

புது வருஷ வாழ்த்துக்கள்!

பாபாலால் & கம்பெனி

(சுதாந்திரம் 1910)

வைர, தங்க நகை வியாபாரிகள்

201, சி. எஜாதி

சென்னை

புதுருண் - 3

தர்ப்பு. "NECKLACE"

போன். 3696

புத்தாண்டு பிறப்பு!

தமிழர்கள்

*

புதியதோர் ஆண்டு பிறந்தது. — காலம்
புதுமையே ழுண்டு நெந்தது!

எதினுமோர் ஈக்கம் எழுந்தது. — இமை
எக்குமே ஆக்கம் விளங்கத்தது!

காலியக் கோலிலும் காணுதது. — அகல்
காலிய மோலி பெணுதது!

ஒலியம் சித்பம் உயருதது. — கலி
ஒவ்வொன்றும் தெய்விகம் ஆகுதது!

காலம் குறியுதது. — கவரக்
கொத்தத மால்களும் துவருதது!

காலம் கடக்கலித் தாடுதது. — தெய்வக்
கற்பனை வாக்லுக்கு உருதது!

கிளிக் பழக்குலி கோதுதது. — தெய்வக்
கிளையெ தெந்ததும் போதுதது!

தலிகளும் ஆடி அகையுதது. — கந்திக்
தலிக் தித்தத இலையுதது!

ஆடி அருகியும் ஓடுதது. — அது
அம்மாளிப் பாட்டுதல் மருதது!

உடி காணலும் குழையுதது. — துடி
கோது காணலும் துடிையுதது!

வேம்புலிக் பூமணம் கிதது. — இன
வேலிப்பன் வண்டுமேடுதது!

கம்பலும் கவலிதது உயுதது. — உடல்
கம்பல் கருமே உயுதது!

காண்டு புத்தாண்டு வந்ததது. — காலம்
பூரிக் இவ்வாண்டு வந்ததது!

உபத்தாண்டும் வரவுமேல் உண்மையது. — உயு
கால்கும் உலகமும் உண்மையது!

~*~

கடவுளருள் வேண்டுவோம்

என். எஸ். சிதம்பரம்

பெரியபுரமே பிறந்தோமோ
புத்தாண்டு விளங்கினால்

கலியுதலும் இடங்கிவி
கவ்வளவன் கிதழ்கி

மலிக் தபொருக் கிதயிடுதது
மகழமொழித் தயிலிக்

கலியேல் கலங்கடக்
கடவுளருள் வேண்டுவோம்

விட்டம் பக் கையத்தியரிச்
முத்திமதினயக் கேளுங்கள்

உங்கள் பற்களை

பாதுகாத்துக்

கொள்ள

1160.
Wisdom

உங்கள் பற்களை ஆரோக்கிய
மாடு கையத்துக் கொள்ளுங்கள்—
‘விட்டம்’ பிரஷ் கொண்டு உங்க
லிலும் இரத்திலும் பக் துலக்கவும்—
தொழுவாணும் காப்பாட்டித்தரும் பிர
ஷ் உங்காரதே துலக்கவும்.

உறுதியுடன் திட்டமாக உலகுப்பித்
தாண்டு ஆக்கப்பட்ட ‘விட்டம்’ பிரஷ்
பற்களை ரத்திலும் உலக உத்தம்
பெருந்தகமாக அமைத்துள்ளது. உங்க
காளை காப்பிடுக காக்கமாகப் பிரஷ்
கையாள் உத்தம். குறுகலான பிரஷ்
துலக்க பக் கால்களில் எத்தனையு
வனிலும் பழிவுப்படி அமைத்துள்ளது.
உம்பிரிஷ் உட்கட்டப்பட்ட பிருதுவான
கையாள் ரொம்க்கை பக் இடுங்குலில்
உத்தம் செயல்படுகிறது. அநுகூலம்
பிடுக்க உட்கட்டி ‘விட்டம்’ பிரஷ்
வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்.

நீடித்து
உலாழக்கும்
சித் பிரஷ்

Wisdom
Wisdom

பாண்டிமாடேவி

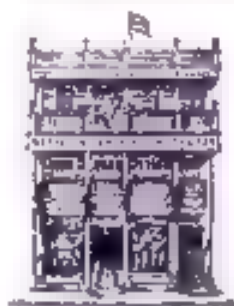

மேகாநாதர் பாகம்

மாதவம்

நா. பார்த்தசாரதி

இலட்சக்கணக்கான எமது வாடிக்கையாளர்
களுக்கும் அன்புகளூக்கும் மனங்களிந்த
புத்தான்டு நல் வாழ்த்துக்கள்

ஆனந்தத்தகக் கொடுக்கும் இந்த மங்கள
கரமான கல்யாண காலத்தில் எங்கிற
தங்கள் தலைக்காமம் இருக்க முடியுமா ?...

ஸ்பீக்கையாகவும், காண்பாளாகவும்
தந்தை அகலிகத்துக்கு ஏற்றதுமான
வெள்ளிச் சராமா களும், ச. ச.
உகந்த இடம்

நாதெள்ள சம்பத்து செட்டி
சன் & கோ. (பிரைவேட்) லிட்.
177, கைகு பதூர் ரோடு, சென்னை-1

தயைக் பெட்டி
No. 1025

தமிழ்
"தமிழகம்"

மேயம்
மேயம் நம்பு 2002
மேயம் ... 01126

- தட்டத்த ஸ்டார்ட்டிங்
- அதிக பிரகாசமான ஒளி
- நிறைந்த சக்தி
- நீடித்த உழைப்பு
- வாயுந்
- மீட்டர்
- சீக்கனமாவா
- விலைவாசி

மைசூர் சலக்ட்ரோ கெமிகல் லொர்க்ஸ் லிட்.
11 ஜார்ஜ் நகர் :: பெங்களூர்-3

எண்ணிலாத கேசத் தைலங்கள் இருப்
பினும் எளிதாக உங்கள் கேசத்திற்குக்
கருமைபூட்டுவது "லோமா" ஒன்றே

என்.சி.யுட் கண்ணியமான விநியோகர்கள்

லோமா

இது எவ்வு எந்தென்ற; கேசக் கரு
மைக்கும் கேச அழகுவாழ்த்திற்கும்
உகந்த உய்வாதான அருகு
சாதனம். தாத்திலுயர்ந்த கேசத்
தலைவளைய இருக்க வேண்டிய
கிரேஷ்யப் பொருள்கள் லோமா
விதும் அடங்கியுள்ளன.

ஏனென்கு ஏனென்கும்கு:

எம். எம். கம்பாட்டிவாசுலா, அகமதாபாத் 1.

ஏனென்கும்கு

ஸி. கரோத்தம் அண்ட் கோ., பம்பாய்-2.

TAM.MPS -

கனம், மனம் வரவேற்க வந்திருக்கும்
 மூலக்கு விதிகளும் அவற்றைப் பாது
 காய்பாடு எடுத்துச் சென்று அரங்கம்
 யில் சென்று விடுவார்கள். அதற்கு என்
 சொல்லி சம்பாதி செய்து விடுகிறேன்”
 என்று சக்கரேஜுபதி உத்தரோபதி உற்
 யமுதாய் துறையாளர்களுக்கு மனம்
 மார்தாண்ட வந்திட்டது.

கப்பலிலிருந்து இறங்கி மூலக்குடன்
 தனில் கால் வைக்குறும் கடைசியாகத்
 திரும்பிப் பார்த்தான் இராசசிம்மன்.
 கடற்கு வந்த கடல் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து
 கொண்டிருந்தது. நின்றென்று அந்தப்
 பெரிய கடல் மறுதலம் தன் தாய் வடிவத்
 தண்ணீரே என வாய் மனத்தே ஒரு
 பிரமை எழுந்தது. அப்பத்தொன்றை
 குள்ளேயே வாக்கில் கொண்டு மேல்
 தளத்திலிருந்து கீழே சென்று சக்கரோபதி
 பாதையின் கதாரலில் இறங்கினான்.

“சக்கரோபதி! இந்த இடத்தில்
 கடல் துறையாக அடிக்க உத்தேசித்தீர்
 இந்தப் புறம் சிவமுகம் உங்கள் என்
 னென்று வந்ததும் இங்குப் பாரகம
 காவலு என உத்தரோபதி இயங்கியே!”
 என்று சக்கர பகுதியில் அழகையி
 பார்த்து வெகுநேரம் வினாவினான் இராச
 சிம்மன்.

“இதுவரை பார்த்த வானத்தில் காமம்
 மோகத்தில் இப்போது உங்களுக்கு
 இதைப் பார்த்து விளக்க முடியாது. இன்
 னாலே இத்தப் பந்தனம் துறையாக
 பண்பாட்டைப் பெறும் துறையாகத் தொடங்க
 என்பதுதான். உங்கள் நாட்டில் கடல்
 கரைத் துறையெல்லாம் பாரகமனம்
 மோகம் எனக் கொள்ளுகிறார்கள். உங்கள்
 பண்பாட்டை உருவாக்கிவா இந்தப் பந்த
 னுடன் இப்போது கரைகளில் வந்தா
 னார்கள். இந்தப் பந்தமே உண்டு. அத
 குள்ளே அகற்றத் தா(து)தீர(து) ம
 துறையாகத் தொடங்க என்னெனவாய் உன்
 னாயிப் பெயர் குட்டி அழகாக அழகு
 சிவமேய் நாங்கள்.”

“மீதது! உங்கள் கட்டுவாய் என்று
 வந்து திரும்பியவுடன் தற்போதுமே
 பெரும்பான்மை உங்களைப் பார்த்துக் கொண்
 டிருக்கிறீர் உங்கள் இயங்குதல் சிவ
 மனம் புகழத் தொடங்கி விட்டிருக்கிறீர்”
 என்று சக்கரேஜுபதியை வம்புக்கு இறத்
 தான் இராசசிம்மன். ஆனால் அவரோ
 பேச்சை வேறு திசைக்குத் திருப்பினார்.
 “இவ்வாறே செயல்படுத்த நினைக்கிறீ
 ஒரு சேற நாட்டுக் கப்பலில் பார்த்ததாக
 சிவன் உதிகளினால்வவா? அந்தக் கப்ப
 லில் பந்திப் பெரும் சிவ சத்தெனவாய்
 இன்னும் என் மனத்தில் சிவமேய்
 இருந்து கொண்டே வருவதுத்துவ்வை.
 எந்த வாகனமாவது சூழ்ச்சி செய்து
 உங்களைத் துன்புறுத்துவதென்ற
 சேற நாட்டு ஆட்சி அந்தக் கப்பலில்
 எதையாவது பிள்தொட்டுத் துருவித்
 தீர்த்து என்று என் சத்தெனப்படுகிறேன்”
 என்று சொல்லிக் கொண்டே துறை
 பானையிலிருந்து முகத்தை உதூரப் பார்த்
 தார் சக்கரேஜுபதி. அவர் உதய வார்த்

“உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “என் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”

“உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”

“உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”

“உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”
 “உங்கள் சந்தி மீதேயு வார்த்
 திருந்திருக்கிறீர்!”

தலைக் கெட்டதும் இராசசிம்மன்
 திகைத்தான். அவன் முகத்தில் மருட்டி
 யும், அச்சமும் தென்பட்டது. சக்க
 ரேஜுபதியை அங்கங்கு சிவமே
 அதுவாக்கம் முடிந்தது என்று சொல்

அனைவருக்கும் எமது புத்தாண்டு தல்வாழ்த்துக்கள்!

JEYRAD
RADIO

ஜேரட்

ரேடியோ

சிறந்தவாறு செலவும்

ஒரு

கருவியான

அம்சம்!

ஒரு மட்டும்
இதன் விலை
உத்தமமாக

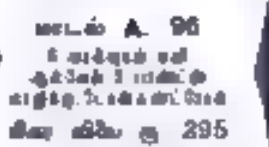
தயாரிப்பவர்கள்: ஜேரட் ரேடியோவில் இலகுவாக, மாதாந்திர

38, தங்கராஜ தெரு, சென்னை-3

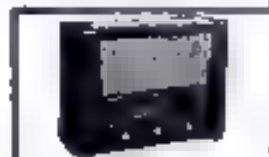
மாதல் B 102

5 வாக்குகள் வலி
ஆகியும் 5 மாதல்
விலை மீது ரூ 180

மாதல் A 96

5 வாக்குகள் வலி
ஆகியும் 5 மாதல்
விலை மீது ரூ 295

மாதல் A 95

5 வாக்குகள் ஆகியும்
5 மாதல் வலி
விலை மீது ரூ 285

"சிறந்தவாறு அடியோடு ஒழிப்பதில்

ஆயுர்வேத மருந்துகளுக்கு தீர்மானம்"

★

சிறந்த ஆயுர்வேத சிகிச்சைகளுக்கு தயக்கமில்லாத இடம்

ஆரிய வைத்திய ஆசிரமம்

குமரன் வீதி - திருப்பூர்

சுதாசனம் 1948

விதான கமிட்டியில் ஆரிய வைத்தியன் பி. ஜி. வாரியர்

பிரபந்த: சென்னை ரேடியோ, சென்னை ரேடியோ, சென்னை

சுயீரபலா (ஒரு முறை உணவிற்கு உணவாக)

இந்தக் கொதிப்பு, மாத நோய்கள், சிறந்த சிகிச்சைகளுக்கும் சிறந்த உணவு

விவரமான விவரங்கள் கேள்விக்கோருக்கு இலகுவாக அனுப்பப்படும்

நன்னை மற்றும் சுனைக்குந்தவை...

ஸாதேயின் ஸால்டெக்ஸ் பிஸ்கோத்துகள்

கேரளாவை, கரகரப்பள்ளாவை
மற்றும் குடியிருப்பவரை
உஷணமான அருமை நுகர்ச்சியை
சத்தையை பானத்துடனும்
ஸாதேயின் ஸால்டெக்ஸ் பிஸ்கோத்துகள்
செய்திட சிறந்தவை.

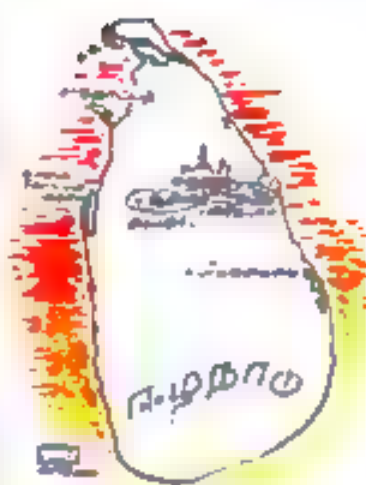

இன்றே
பரிசுஷி-
யுங்கள்!

ஸாதேயின் ஸால்டெக்ஸ் பிஸ்கோத்துகள்
மது 2

© 1998 SATHE'S

இடிதலுக் கொன்றிடுத்
போலக் குதிரையைச்
சொறுத்திக் கொண்டு
போகாதற்கு இருந்தான்.
நல்லவேளையாகச் சக்க
சொறுபதி அவனைத்
தடுத்த ஏறத்திக் குத
ிரையை விடுக்கின்றதுத்
திக் கொண்டு போக
வெய்தார். வயத்தின்
அடிக் பருத்திகுள்
போய் போகத்தான்
தன்னைப்பாது தனி
அடிக் குதிரை மர
தென்று இராசசிய
னுக்கு அடுத்தது. அ
போகச் சக்கசொறுபதி
கொண்டதக 3 கி.
மீ. குதிரை பெய்தத
அவன் உணர்வானான்.
இதன் மொக அந்த
பந்த மிக வந்தது
தடுத்த போதாவது
கொட்டிக்கலாமே என்று தன்னை
கொத்து கொள்ளும் சில அனாதை ஏத
யாட்டின. வயத்தின் கட்டி மீருள்
தனிக் குதிரைகளைக் காண் பாதத்தி
மிக அருகிலிட்டுத் தொடங்கின. இரு
வரும் மூலாகுகொருவர் பெரிக்கொன்
ளாமையே குதிரைகளைச் சொறுத்திக்
கொண்டிருந்தனர். இரண்டு குதிரை
முகத்தை மறிக்கொருவர் பார்க்க விடாமல்
சொறுத்து இரண்டு என்று பாய்ந்தது
என்பது சரியாகத்தான் இருக்கிறது.
அப்போது தன்னைத்துக் கொடுத்திருக்
காமல் உள் பாய்விட்டது பன் தவறு
என்று சக்கசொறுபதி கிதிது சினத்தொடு
கிதித்தார். அவருடைய கண்ணின்
பார்வை உரிமையாகி மறி ஏறியவரோ

உந்துப் பார்த்துத்
கொண்டு வந்தான்.

இன்னும் கிதிது
தொடர்ச்சி சொல்ல
தென் மிறக்கே கிதி
புத்திரிக்கு அனாதை
புத்திரிக்கு வரும் சாக்
போனது காட்டுச் சாக்
போடு ஒன்று உடும்.
அத்த இடத்துக்கு
போனதும் இவரை
தரக் கொடுப்பதாகக் கண்
பித்து கிதிபுத்திரி
க்கு குதிரை வழியாக
அனாதைப் போய்விட
போனதும் என்று மனத்
துக்குள் திட்டமிட்டிருந்
தார்க்க சொறுபதி கிதி
புத்திரி வழியும் இ.
சக்கன் உறுப்பினர்க
ளாகக் கொண்ட மக
போனதே என்று ஒன்று
உண்டு. அந்தக் கிதி
தன் மகன் தத்துப்போன அனாதை
சக்கசொறுபதிக்கு என்று தெரியும். அங்க
தன்னைக்கு கிதித்ததும் அனாதைபு
யானதனாகத் தொடர்ச்சிமேற்பது அ
திட்டம் மீருத்தது. ஆனால் அந்தத்
திட்டம் மீருத்தது மகன் போனதின்
மத்திரும் வேறு பாய்வு மீருத்தி
மத்திரும் உடும்.

காட்டுச் சாக், கிதிபுத்திரி சாக்
பு. சத்திரை தி. ம. வந்தபோது இ
முகம் போய் காணக் கிதிதுத் த
சொறு. பாய்விட்டது மறி ஏறியவ
காட்டு மீருத்தது மத்திரும்

இவ்வாறு குதிரைகளை மறித்து
என்று உட்காட்டிச் சக்கசொறு
பதி. குதிரைகள் கிதித்தான். கிதி
வழியை மறிக்கொருபோல் பந்திர
குதிரைகள் கிதித் தத்தங்கி அ
டிக் கொண்டு கிதித்தான். சக்க
சொறுபதி. "கொடுமல் கண் சொறு
போல் சொறுபதி" என்று இராசசிய
கிடம் கிதித்திருக் குதிரைமேல் மறித்து
கிதித்தான். அப்படி கிதித்தபின் மேல்
தாய்வாக இருந்த ஒரு மத்திரை அ
கண்ணைத் தட்டியது. அதன் பந்தி
கொண்டு மத்திரை மறித்து அவர்
இராசசியமறும் அந் தாய்வாகி மீ
பந்தி அதே மத்திரை மறித்து, வ
கண் மறம் மத்திரைகளைக் கா
கொண்டிருத்தது. "காட்டு மறி
உறுப்பினர் கிதிபுத்திரி கிதி. குதிரை
கிதித்த திசைகிதித்துக் கொள்ளுப
கிதி இருந்தான் கிதிப்போம்" எ
என்று குதிரை குதிரைபாண்டிய
கொண்டு சக்கசொறுபதி. தன்னை உ
கிதிப்பந்தி அவர்கள் கிதிக்கை மறி
கிட்ட அந்தச் சய்யத்தின் கிதிபுத்திரி
கிதித்தான். ஒரு போல் கிதித்த
கிதித்தது. (தொடரும்)

❖ விருளி வாங்குது ❖

வா. கட்டிடம் கட்டினால் உ
கிதித் கிதித்தபின் கிதி
குதிரைகள் கிதித் தத்தங்கி அ
டிக் கொண்டு கிதித்தான். சக்க
சொறுபதி. "கொடுமல் கண் சொறு
போல் சொறுபதி" என்று இராசசிய
கிடம் கிதித்திருக் குதிரைமேல் மறித்து
கிதித்தான். அப்படி கிதித்தபின் மேல்
தாய்வாக இருந்த ஒரு மத்திரை அ
கண்ணைத் தட்டியது. அதன் பந்தி
கொண்டு மத்திரை மறித்து அவர்
இராசசியமறும் அந் தாய்வாகி மீ
பந்தி அதே மத்திரை மறித்து, வ
கண் மறம் மத்திரைகளைக் கா
கொண்டிருத்தது. "காட்டு மறி
உறுப்பினர் கிதிபுத்திரி கிதி. குதிரை
கிதித்த திசைகிதித்துக் கொள்ளுப
கிதி இருந்தான் கிதிப்போம்" எ
என்று குதிரை குதிரைபாண்டிய
கொண்டு சக்கசொறுபதி. தன்னை உ
கிதிப்பந்தி அவர்கள் கிதிக்கை மறி
கிட்ட அந்தச் சய்யத்தின் கிதிபுத்திரி
கிதித்தான். ஒரு போல் கிதித்த
கிதித்தது. (தொடரும்)

— கிதிபுத்திரி, கிதிபுத்திரி

**இப்பொழுது என் உற்சாகத்திற்கு
அளவேயில்லை !**

வாழித்துக் கொள்ளுது
உனின் பெயர்து

ମାଟି(କ)

தாப்பிரட்டைகள்
சீக்கிரிதேவன் அகம்
அழகுபெறும் (ஆம் ?)

பிதாமகன் கோதாமையிடம் வந்தான்.
பிதாமகன், கரணி கூடுதலாக தந்தை
கொண்ட கோதாமன் தன்னை
கொண்டதற்குக் கோதாமன்

அதற்குமேலானதாகவும் மூத்த மனசு
தரும். உதாரணமாகவும் எழுந்தருளும்.
விதிகளுக்கும் பதிலாகவும், எழுந்தருளும்
பிறந்தனம் பெறுகிறது! எழுந்தருளும்
பெரும்பெரும், எழுந்தருளும். அதுமட்டுமே
உயர்ந்த அறிவுமே! உயர்ந்த, உயர்ந்த
உயர்ந்த அறிவுமே! உயர்ந்த, உயர்ந்த
உயர்ந்த, உயர்ந்த அறிவுமே! உயர்ந்த, உயர்ந்த

ஆதலால் தந்தை கட்டாயம் அதே அளவு அபி
மானம் அடையும் சக்தி வாய்ந்தவர். அது
திருத்தந்தைகள் முதலானவரோடு பெரியவர்
களை வைத்து ஒப்பிட்டுத் தான் பார்க்கப்படும் உத்தரவு.
மற்றோருக்கு அல்ல. ஆதலால் மரணம்
உடனடியாக வரவில்லை. ஆதலால் மரணம்
பெறாமல் உயிர் வாழும்.

நீ(எ) 'புது' ஸ்தலம் உங்களை நெருப்பின் ஸ்தலம்

மேலும் கருத்து: "பெரிய மரத்தில்" கருத்து வந்ததற்குக் காரணம்

Abstract *Objectives:* To determine the prevalence of self-reported mental health problems in a community sample of young adults. *Design:* Cross-sectional survey. *Setting:* A community sample of young adults. *Subjects:* A random sample of 1,000 young adults (18-24 years) was selected from the electoral roll. *Measures and main results:* The prevalence of self-reported mental health problems was 12.5% (95% CI 10.5-14.5%). The prevalence of self-reported mental health problems was significantly higher in females than in males (15.5% vs. 9.5%, $P = 0.001$). The prevalence of self-reported mental health problems was significantly higher in those with a history of mental health problems than in those without (25.5% vs. 7.5%, $P = 0.001$). *Conclusions:* The prevalence of self-reported mental health problems in a community sample of young adults is 12.5%. The prevalence of self-reported mental health problems is significantly higher in females than in males and in those with a history of mental health problems than in those without.

தமிழ் மருத்துவர்கள் (தமிழர்) மருத்துவம் செய்தனர்

தீர்மானம்
உறுதியாக
கருவியாக
எழுத உருவறு

கூல்ட் ரிப்பெட்டர்
14 ரெஜிஸ்டரேஷன் & Co.
221, அர்த்துல் நகரம்
சென்னை, மகாராஜ் - 3

RITESHARP Pens
GHORUPDEV, BOMBAY 10

வித்யா மற்றும் எலிஸ் ரெப்பரர்கள் :
மெட்ராஸ் கம்பெனி
325/326, சேதாஜி ரோடு சென்னை-1

தலை எழும்பும் போது
மேல் செல்லுங்கள். அங்கு
உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த
உயர்ந்த உயர்ந்த உயர்ந்த

EPHRILIME
எப்ரிலைம்

நீண்ட நாள்பட்டதும்,
மிகக் உயர்ந்த தரக்கூறு
வருமான மகிழ்ச்சி,
ஆஸ்திரேலிய மருந்து
கருவிக் குறி சிறந்த
தொழில்பற்ற மருந்து.

யூனியன் டிரக் கம்பெனி, லி.

மதராஸ் கம்பெனி :

2, ஜெர்மன் ரோடு : மதராஸ்-1

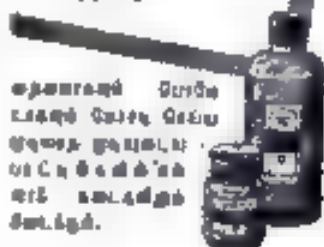
வாஸ்மால்

கருமநய வளக்கும்
உத்தம கருமம்

தலை மலிந்த கரும
கருமம் பருமம் கருமம்
கருமம் கருமம்

● கருமம் கருமம் கருமம்
● கருமம் கருமம் கருமம்
● கருமம் கருமம் கருமம்
● கருமம் கருமம் கருமம்

கருமம் கருமம் கருமம்
கருமம் கருமம் கருமம்
கருமம் கருமம் கருமம்
கருமம் கருமம் கருமம்

கருமம் கருமம் கருமம்
கருமம் கருமம் கருமம்

நாட்டு வைத்தியம்

பு. ஹரி
98. சித்தர் அருளியவை

சித்தர்கள் தமிழில் இயற்றியவைத் தவிர நூல்களிலிருந்து யாணைக்கால், அது சம்பந்தமான துரம், வீக்கம் ஆகியவற்றில் உபயோகமாகும் சில நக்க முறைகள் விடைக்கின்றன.

இலுப்பை என்பது 9-10 மரம். இதன் பூவைப் பற்றி 'ஆரீயவீரனா' ஊருக்கு இலுப்பைப் பூ சர்க்கரை' என்று ஒரு பழமொழியும் இருக்கிறது. அந்த இலுப்பையின் பூ யாணைக்கால் வீக்கத்தில் பயன்படுகிறது.

1. காய்த்து போன இலுப்பைப் பூவை வதக்கி இவ் வீக்கத்துக்கு ஒற்றடமிடுவது நல்லது. இதனால் வீக்கமாவது இடத்தில் வேர்வை தோன்றும், வீக்கம் குறைந்துகொண்டிருக்கும்.

2. இப் பூவையே "உபயோகம்" என்ற முறையில் உபயோகிப்பதும் நல்லது. காய்த்து போன இலுப்பைப் பூவை வதக்கி, வீக்கமுள்ள இடத்தில் கொண்டுப் பஞ்சிரும் மூடி கட்டி கட்டி விடவும், இரவு படுக்கப் போகும்போது இவ்விதம் கட்டி வைத்துக் காலைக் கட்டை அவிழ்த்துக் கத்தம் செய்துவிடவும். இவ்விதம் செய்வதை உபயோகம் என்றும், இலுப்பைப் பூவினால் உபயோகம் செய்வதால் யாணைக்கால் வீக்கம் மிகவும் கணிசமாகக் குறையும். சிலருக்கு இரவு படுக்கும் முன் ஒருதரம் கட்டிக் காலைப் கட்டை அவிழ்த்துக் கத்தமாகிச் சிறிது நேரம் காற்றுட விட்டு, மறுபடியும் ஒரு தரம் இதைப் போல் உபயோகம் கட்டி விடப்படும். இதன் மூலம் 5-7 மணிக்கு அவிழ்த்து விட்டுச் சிறிது நேரம் காற்றுட இரவு படுக்கப் போவதற்கு முன் உபயோகம் கட்டுவது என்று இப்படிச் செய்யவும் வேண்டி வரலாம். இது வீக்கத்தில் கடுமையைப்போட்டித் தீர்மானிக்க வேண்டியதாகும்.

3. கரிசயாங்கண்ணி என்று ஒரு பூண்டு. இதைக் கரிசயாங்கண்ணி, கரிசாலை, கையாத்தகரை என்று பல பெயர்களால் அழைப்பர். இதில் மஞ்சள் பூ உள்ள ஒரு வகையுண்டு. இதை மஞ்சள் கரிசாலை - மஞ்சள் கரிசயாங்கண்ணி - பொற்றாலைக் கையாத்தகரை என்றெல்லாம் அழைப்பர்.

பொற்றாலைக் கையாத்தகரையில் இவை வலச் சிறிது தல்லெண்ணெய் விட்டுக் கக்கம் போல் அரைத்து யாணைக்கால்

வீக்கத்தின்மேல் பத்திடவும். வீக்கம் குன்றும்.

4. கழற்சிக்கால் எனப்படும் கச்சைகாவைச் சிலர் கழக்கோடி என்று அழைப்பர். கடைவில் விக்கப்படுகிறது. இதன் மெல்லோட்டை நீக்கி உட்பகுப்பை உபயோகித்தல் வேண்டும். கழற்சிப் பகுப்பு, கச்சு, கவிப்பாக்கு ஆகியவற்றை முறையே மூன்று, இரண்டு, மூன்று என்றும் எடைகளில் எடுத்துக் கொழி முட்டையில் வெள்ளையை விட்டுக் கறுப்புக் கறுக்கவில்லை எம் போல் அரைத்துப் பற்றிடுவதால், யாணைக்கால் வீக்கம், முக்கியமாகவும் "தசையண்டம்" எனப்படும் [யாணைக்கால் சம்பந்தமான] இரை வீக்கம் குன்றும். "கரைத்து போய் கைக் கண்டுள்ளோம்" என்று நூலில் தெரிவித்துள்ளார்.

5. காக்கணம் என்று ஒரு செடி. இது சிறிதளவு கொடி போலவும் படரும் இயல்பு பெற்றது. இதைக் காக்கணம் கொடி என்றும் சொல்லர். இதில் வெள்ளை மூல் பூ. நீலநிறப் பூ என்று இரண்டு வகை யுண்டு. வெள்ளை நிறப் பூச் செடிகள் மருத்துக்குச் சிறந்தது. இதன் உய் கொத்தவரைக்காய்போல் இருக்கும். ஆனால் கொஞ்சம் சிறியதாகவும் அரிவாணிப் போல் வளர்ந்ததாகவும் இருக்கும். முற்றி நெத்தாகப் போன காயின் விவரம் இளம் வறுப்பால் வறுத்துப் போய், செய்து உபயோகிப்பது வழக்கம். இதுதான் இவ்விதத்துக்களுக்குச் சொல்லியுள்ள கத்திக் கிரமம். மற்றப்படி, "இளம் வறுப்பால் வறுத்து" என்று [கொண்ட தற்கு வேறு விசேஷ விளக்கம் ஒன்றும் இருக்கிறது. அதை தனிக் கட்டுரையாக எழுதி விளக்குகிறேன்.

இவ்வாறு வறுத்துப் போடித்த வெள்ளைக் காக்கணஞ் செடியின் வித்தில் ஒன்று முதல் மூன்று கட்டைகை வரையில் [10-15 குன்றி எடை] உட்கொண்டால் தங்கு [தண்ணி தண்ணியாக]ப் பெய்யும். மாதமொருமுறை இதைக் கொடுத்து வருவது யாணைக் காலில் விடும்படி தக்கது.

குதும்பு: பிக் குறைந்த அளவில் உட்கொண்டு, அதனால் ஏற்படும் பணைக்கண்டு, அடுத்த முறை முதல் வேறுமாதம் அளவைச் சிறிது அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் ஒருவன் துன்பமாய் சிந்துவோனாக இருந்தான். ஸ்ரீராம வரும் சந்தை வந்தப்பின்னரே, "ஐயா, பிச்சை போடுங்கள்!" என்றுன். வந்த கிண்பு அவனிடம் சொன்னது "இங்கே சிந்து கொண்டுக்குகிறாயா! பிச்சை எதைப் பிச்சை? பிச்சை?!" என்று சொட்டான்.

"மற்ற இடங்களுக்கு இங்கே பரவாயில்லை. உங்களைப் போல் தம்முகளுக்கே சிந்து இங்கே வாங்குக. கொஞ்சம் சில்லறை சிந்துவோ இங்கே கிடைக்குது!" என்றுன் குருட்டுப் பிச்சைக்காரன்.

"அப்ப கொஞ்சம் கருங்க" என்று சொல்லிக் கீழே துணிவை விரித்துப் போட்டு, "ஐயா, தம்மாறாக்கொ!" என்று சந்தை வந்தான் குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் பக்கத்தில் வந்தவனும் அவசரதான்.

6. மேற்சொன்னவீதம் தயாரித்த வெள்ளை காக்கையின் விவரம் தான் எழுபங்கு. வறுத்துப் போடித்த இத்தியப்பின் தான் 7 பங்கு. கக்குத்தான் ஒரு பங்கு என சிறுத்தெடுத்த தனித்த தனி துள்ளின ஒன்றுபடக் கைதவையத் துக்கொள்ளவும். இதில் அரை குதல் ஒரு வராகனெடை வரைவிய கொடுக்க தன்னாகப் பேசியாகும்; வாணக்காக நீங்கும். பெயை தெளித்த எச்செக் கையை மறுபடியும் தீர்ப்புட்டுகிறேன்.

7. கருட்டுரெகத்தைப் பகைன் குத்திரம் விட்டோ அவ்வது நெய்யாகவின் சிறு திரிவிட்டோ அரைத்து விக்கத்தின்மேல் பூசுவதால் வாணக்காக விக்கம் தீரும்.

8. வாணக்காக விக்கத்தின் மேல் சோதி சிரங்குகள் செடிப்பதும், சேமம் உம் படர்தாமரை [என்னைமா] போல் ஏற்பட்டு தன்மச்சையும் - சோதிச்சையு மாறி விரண்டும் ஏற்பட்டு விடும். தூர் தாற்றத்துடன் ஒழுங்காகக் கெடும். அத்திரி பருமிடமெல்லாம் புண்ணுவதும் இப்படி வாசப் பெரிய தொகையாகி விடுவ

துண்டு. இவ்விடங்களில் மட்டும் உபயோகப்படுவது சேரட்டைத் ததலம். இதைத் தனித்து மேற்பூச்சாக உபயோகித்தால் பட்ட இடம் புண்ணுவிவிடக் கூடும். விக்கமும் கவியும் அதிகமாகும். ஆனால் தனிக்குதிரிசுண் தைவத்தில் அவ்வது தூர்வா (அடுக்கப்பும்) ததலம் ஒரு அடிச்சட்டன் 10-30 துளிகள் இச் சோட்டைத் தைவத்தைக் கவத்து [குழைத்துக் கூட்டி] அளவோடு மேலுக்கு உபயோகிக்க இவ் வகையான படர் தாமரை, படை, சோதி சிரங்குகள் விரண்டுகள்கூடக் குணமாகும்.

சேரட்டைத் ததலம்: [செய்வது சிரமம். ஆனால் சேவடிசோதபம்] குழித் ததல மூலதப்படி செய்ய வேண்டும். ஒரு மண் தோண்டியின் அடியில் மிகச் சிறிய துவாரங்கள் 10-15 செய்ய வேண்டும். தோண்டியின் உள்ளே இருக்கும் நிரலம் கெடுத்து வெளியே கவியுமாறு இத் துவாரங்களில் மெல்லிய கம்பிசெய்யப் போகுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

முற்றின் தேய்க்காரில் ஒருகிரி [இதைக் கொட்டாக்கச்சி என்றும் சேரட்டை என்றும் அழைப்பர்.] இடித்துத் தாளாகக் கிக் குடத்தில் முக்கால் பாகம் வரைவிய தீர்ப்பவும். பிறகு குடத்தின் காய்க்குத் தக்கதொரு மண் தட்டினால் மூடிச் சீராயன் செய்து கொள்ளவும்.

பிறகு குடத்தின் அடிய்பாகத்துடன் போகுத்தி இடுக்கத்தக்க ஒரு மண் தூடியை எடுத்து, குடத்தை அதன் மேல் [குத்தினடியில் நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் கம்பிகள் தூடியின் உள்பேர் இருக்கும்படி] வைத்துக் களிமண் பூசிக் கேட்டியப்படுத்திக் கொள்ளவும். இதை திறவில் காயவைத்துக் கொண்டு சத்தமாய் பிரதேசத்தில் திவத்தைக் குழியினுள் குழியாகத் தோண்டி, அடியக் குழியில் தூடி போருத்தும்படியும் மேற் குழியின் மண் தோண்டி நீங்கும்படியும் வைத்து. சற்றுமுற்றமுள்ள இடை வெளியை மண்ணினால் நிரப்பி விடவும். குடத்துக்கு மேல் மொரர் ஒரு சான் குழியில் இடைவெளி இருக்க வேண்டும். இவ்விடத்தில் வறட்டாகவா அடுக்கித் தீயிடவும். நீ எரியும்போதே குடத்தினுள்ள சேரட்டைத் தானும் தீப்பற்றி எரியும். இதென்னும் கசியும் என்னைப் கம்பிகளின் கவியாக ஒழுவி மண் தூடியில் செரும். மறு தான் காலும் தன்னுறவாகத் தனித்த பிறகு, தூக்கிரதையாகச் சாம்பல் மண் முதலியவைகளை நீக்கி, குடத்தையும் எடுத்த பிறகு தூடியினுள்ள கறுப்பு நிறத் திரவத்தை எடுத்துக் கண்ணாடி அடைப்புள்ள கண்ணாடி புட்டியில் வைத்துக் கொள்ளவும். இதுதான் சேரட்டைத் ததலம்.

புதுமை பெருக!
புதுமை பெருக!
புதுமைப் புதுமை! புதுமை!

மனமுள்ள சாத்திரம் டாக்டர் பெருகி
உபயோகித்த பின் சிவந்த பெருகி
உணர்ச்சியை இவை. சாத்திரம்
குருகையும் புதுமைச்சரியும்
அறிவித்தது ... உணர்வு மனது
சாத்திரம் உணர்வு
பெருகிறது.

சார்மிஸ்
டாக்டர் பெருகி

டாக்டர். மனமுள்ள
பெருகிறது.

சார்மிஸ்

Kassels

காஸெல்ஸ் மினிநிபிள்கிழ்

**குளுமையும்
நிம்மதியும்!**

மாட்கெவல் எலக்ட்ரிகல்ஸ்

(இந்தியா) மினிபெட்

தபால் பெட்டி 156, புதுமுகம்.

தொழில்நுட்பம்: புதுமுகம் அகல்.
புதுமை மினிபெட் உருவமைச்சர்;
செய்தியை உணர்வு மனது மினி.
பெருகும் - உணர்வு - அகல் - மனது
உணர்வு - பெருகும் - மாட்கெ
இந்தியா - உணர்வு - பெருகும்

நாகரீகபெண்கள் நம்பிக்கையுடன் அணிவது

TRAYONS

"டிரேயன்ஸ்"
ரேயன் தூல்களினால்
செய்யப்பட்ட
ஆடைகளையே

இந்தியாவில் முதல் முதலாக
திறந்த ராணுவ முறையில் தயாரிக்கப்
பட்ட உடைகள் தான் "டிரேயன்ஸ்"
ரேயன் தூல்கள்,
"டிரேயன்ஸ்" ரேயன் தூல்கள் மிகை
தூய்மை - நிலைமையு - கெட்டதான
உடைப்பு - பந்தாடா உடைகளுக்கு
சேதம்.
"டிரேயன்ஸ்" ரேயன் தூல்கள் 120,
150, 180 வரையிலான தயாரிப்புகள். இ
வைகளால் மிகநிலைமைப்படுகிறது.

உலர்ச்சிக்குறை -

**ரேயன் டிரேட்சஸ்
பிளாஸ்டிக் மிமிடெட்**

81, சாந்திரா ரோடு, மைசூர்-1
தந்தி: "CELYARN"

மீசூர் :

புரம் : 253
தந்தி: "CELYARN"
88/15, சாந்திரா ரோடு,
மைசூர்-1, கர்.
மைசூர்

புரம் : 253
தந்தி: "CELYARN"
81/15, சாந்திரா ரோடு
மைசூர்

தந்தி: "TRAYONS"
விளாட்ட துறியை மேல் திசையில்
தாவினால் ரேயன்
விளாட்ட

மீடவரம் ஜக்ஷனில் இறங்கிச்
சாப்பிட்டு விட்டுத் திரும்பிவர்போது,
வண்டியில் மூன்றாவது ஆத்மா ஒன்று
என் தோல் பைபையும்துணிப் பைபை
யும் நடுவே நகர்த்தி என் இடத்தில் உட்
கார்ந்து பூரி உருகிக் கிழங்கு சாப்பிட்
டுக் கொண்டிருந்தது. வெறுமே சாப்
பிடவில்லை. உருகிக் கிழங்கு ஒட்டிக்
கொண்டிருந்த கிரய்களை ஆட்டி ஆட்
டிப் பேசிக் கொண்டிருந்தது. குரவா
வது குரவ்! தொண்டைக்குள் சென்
கலப் பட்டம் சுத்தத் குரவ். அதிகார
மும் வயசான பெருமையும் எக்கவித்துக்
கொண்டிருக்கிற குரவ்.

“எக்ஸஸ் இலாகாவாரு என்னை
டெஸ்கிசேஷன்?” என்று கனிப்பதற்
அழுத்தமுமாக அந்தக் குரவ் போட்ட
சேன்ஸிக்கு. அடக்கமும் புள்ளிப்புமாக
என்வமோ மேவதிகாரிக்குப் பதில்
சொல்லுகிறார் போல: “குப்ரீண்டு”
என்றார் மேலண்டைக் கொடியில் இருந்
தவர். கீர்காழிஸ்டேஷனில் ஏறி உட்
கார்ந்திருந்த என்னை டிப்சியேமே சேப்
யாரால் ரயிலிலே கைடுக்குள் முகத்தைப்
புதைத்துக் கொண்டிருந்த இந்த ஆசா
யிக்குப் புது ஆசாயிலைக் கண்டு என்னை
மரியாதை! என்னை வினாவம்!

“எதிரே ‘குப்ரீண்டிங்’ யிசை
காலை நீட்டிப் படுத்துத் தாங்கிக்கொண்
டிருந்தவர் என்னைத் திறந்து ஒரு
தடையை பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் மூடி
கொண்டான். காலடியில் உட்கார்ந்
திருந்த குழந்தைகள் இரண்டும் உருகிக்
கிழங்கு சாப்பிடுகிறவனரயும் அவருக்
குப் பதில் சொல்லுகிற அப்பாவையும்
மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டி
ருந்தனர்.

“எங்கேயுந்து வந்தீர்?”
“மெட் ராஸிலேயுந்து!”
“பசல் வண்டியிலே மெட்ராஸிலே
யிருந்து பாராவது வருவானோ?”
“இல்லை, நேத்து ராத்திரிப் புறப்பட்டேன்.
கடலூரிலே இறங்கி. என் மது
மாளுக்கு உடம்பு சரியாயில்லையென்று,
பாத்துட்டு இன்னிக்கி மத்தியானம்
கிளம்பினேன்.”

“எதுவரைவிலி இப் புயணம்?”

“தஞ்சாவூருக்கு.
தாவாருக்கு உடம்பு
சரியப்படவே. பாரக்கப்
போனோம்.”

“அப்படியா?...ம்!”
என்று எழுந்து இரையை
ஜன்னல் வழியாக விளி
எறிந்தார் வந்தவர்.
காற்று வரக்கில் இரவு
என் மேல்பறந்து விட்ட

அக்பர் சாஸ்திரி தி. ஜானகிராமன்

போகிறதே என்று உதவோரமாக நின்று
தான் சற்று உள்பின் நகர்த்து கொண்
டேன். வண்டி அப்போது ஸ்டேஷனை
விட்டுக் கொம்பி செவல்-கிராஸிங்கைத்
தாண்டிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

அவர் உதவதை திரைத் கொள்ளு
உள்பின் கைவலம்பப் போனார். நடுவே
நகர்த்தப்பட்டிருந்த தோல் பைபையும்
துணிப் பைபையும் நகர்த்திக் கொண்டு
காலியான என் சீட்டில் உட்கார்ந்து
கொண்டேன். கைவலம்பி விட்டு
வாசபத் துடைத்துக் கொண்டவர்
இடத்தை விட்டுக் கொண்ட என்னை
அவ்விசயமாகப் பார்த்து விட்டு நடுவில்
உட்கார்ந்து கொண்டார்.

“ஆன் ஆடி உயரத்துக்குக் குறை
யில்லை. இரட்டைநாடியில்லை. ஆனால்
ஒன்விடியில்லை சாட்டை மாநிரி முறுக்கு
ஒரேய உடம்பு. நேரான உடம்பு. உட்
கார்ந்திருந்தபோது கூட வளைவா நேர்

முதுகு. கறுப்பில்லை.
மாநிறமுயில்லை. அப்படி
ஒரு உடம்பு. சந்திர
வகைய வழுக்கையில்
ஒரம் கட்டியிருந்த தலை
மயிரி முடியும்தும் நரைத்
திருந்தது. நீள மூக்கு.
நீளக்கை, கால், குரலில்
தெறித்த அதிகாரத்துக்
கேற்ற உடம்புதான்.

காரணப் பெருகடல் விடை
யானிதர். இவ் வாந்தக்கடலின்
சந்தக் கிணியும் நீர்த்த
கைக்க போசனை உதும்
அனுபவஸ்தர். சந்த விவ
திகும அகியும் மருந்த
உண்டு. ஆனால்...

உட்கார்ந்துகொண்டவர் "நீ போடா கிடக்கு, சின்னப் பையா!" என்று சொல்வாமல் இவசாக எனக்கு முதுகைக் காட்டிக் கொண்டு திரும்பி உட்கார்ந்து விட்டார்.

"ம்.....தாயாரைப் பார்க்கப் போற ராக்கும? என்ன விசேஷம்?"

"போன மாசம் உடம்பாகக் கிடந்தா. அப்ப போய்ப் பார்க்கமுடியலே. எனக்கு இப்பத்தான் வீய் கிடைச்சது. நீங்க...?"

"அதே அடக்கம், புண்ணை."

"நானா? எனக்கு மதுரை. கோவித்த சாஸ்திரிணனு பேரு. அப்பகேட்டா வீடுக்குள்ளே. ஒரு கேஸ் விஷயமா பட்டணம் போயிருக்கிறேன். மாயவரத் திலே ஏங்க சகோதரிகளைக் கொடுத்திருக்கு. இறங்கிப் பாத்துட்டு வரேன். முதல் கிளாஸிலே டிக்கட் கிடைக்கலே. 'சென்னை' கிளாஸ்தான் இருக்குன்னு. வாகுமின்னு வந்து ஏறிப்பிட்டேன். ராத்திரி

சாப்பிடற திவ்வே. பலகாரம்பண்ணேறேன்னு அண்ணாணு. அடி போடி. பைத்தியம்னு வந்துட்டேன். பூரி இரண்டு வாகுமினேன். சாப்பிட்டேன். ஒண்டி ஆளுக் காடி பலகாரம் பண்ணச் சொல்வவாய்வுய்யா! இப்ப என்ன சேத்தா போயிட்டேன்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே கோவித்த சாஸ்திரி லண்டனையச் சுற்றி ஒரு நோட்டம் விட்டார். குழத்தைகளைப் பார்த்தார்.

"உம்ம குழத்தை களா இவர்கள்?"

"ஆமாம்."

"ஏன்ன வயசா தது இவர்களுக்கு?"

"அவஸ்தான் பெரி யவன். பத்து ஆறுது. இவ சின்னவ. இப்ப ஏழு நடக்கறது!"

"மபெரியா அடிச்சக் கிடத்தாப்பல இருக்கே ரண்டு. ஏயே இங்க வர..... வாடா.....பரவாகுவே வா...ஒண்ணும் பண்ணலேன்."

பையன் வந்து திங்குன்-குச்சி குச்சி யாக இருந்த கைகளைப் பிடித்தார் கோவித்த சாஸ்திரி. கை முழுவதையும் ஒருமுறை தடவினார்.

"நாக்கை நீட்டு. கண்ணைக் காட்டு."

"அதெல்லாம் ஒன்றும்மில்லை. சாப்பிடலே மாட்டான். சாப்பிட உட்காரத் தானா, பருப்பு நன்னுல்லே, நெய் தாத்தம் அடிக்கிறது. சூப்படி ஏதாவது சொல்லி எழுத்திண்டு போயிருவான்" என்றார் கோடி ஆசாமி.

"சட்டையைத் தூக்கு." பையன் சட்டையைத் தூக்கி வயிற் றைக் காண்பித்தான். அதை ஒரு அழுத்து அழுத்தி "ம்" என்றவண்ணம் அவனைப் பார்த்தார்.

"ஏண்டா! முழங்கால், முழங்கை பெல்லாம் இப்படி எழும்பு முட்டுறது? கண்ணு கண்ணும்பா இருக்கு...நித்யம் ஒரு முட்டை கொடுமையா."

"எல்லாம் பாத்தாச்சு. எதையும் தொட மாட்டேங்களுன் சார்."

"காட்லிவர் ஆயிடு?"

"அதையும் கொடுத்தப் பார்த்தாச்சு."

"காட்லிவர் ஆயிடு 'மாட்டா'க் கொடுக்கறது. தித்திப்பா யிருக்கும்."

"பார்க்கணும்."

கோவித்த சாஸ்திரி இன்னும் 'கைகளை விடவில்லை. பார்வை வயக்கும்பாடுக்களில்லை.

"இல்லாட்டா ஒண்ணு செய்ய தீரா இவனுக்கு?"

"என்ன?"

"கொங்கு தெரி யுமா கொள்ளு."

"...?"

குதிரைக்கு கைப் பானைய்யா அது."

"ம் ம்."

"அதைத் தினமும் இவ்வளவு எடுத்துத் தண்ணியை விட்டுக் கொடுக்க வைச்சு, அத்தத் தண்ணியைச் சாப்பிடச் சொல் லும். அப்புறம் அந் தச் கண்டலையுப் கொஞ்சம் உப்பைப்

போட்டுச் சாப்பிடச் சொல்லும். பையன் அரபிக் குதிரை மாநிரி ஆகியிருந் திருக்கிறார், பாரும். இப்ப தான் கங்க விட்டுக்கு அழுத்திண்டு போய் முணு மாசம் கொடுத்தேன்னு. அப்புறம் உம்ம பையன் தான் இவன்னு தான் சத்தியம் பண்ணினாலெழிய உம்மாளே நம்ப முடி யாது, என்ன! செய்வதீரா?" அதட்டு பவர் போலக் கேட்டார் சாஸ்திரி.

“செய்யறேன்.”

“இதோபாரும், தான் டாக்டர் இல்லை. அதுக்குப்படிக்கவெச்சு பால் பண்ணலே. அது எங்க விட்டேடுக்குது போற மருத்துவனும் அங்க வரவாரும் கணக்கு வழக்கு இல்லை. எவ்வாம் கட்டிலே பாட்டியம்மா வைத்தாய். கருவேப்பிலைக் குழம்பு வச்சப் பத்துநாள் வட்டம் சாப்பிடுவேன். ஏழுநாள் வட்டம் வேய்யம் பூவைச் சாத்தது மேலே வக்க ஆமணக்கெண்ணெயைக் காய்ச்சி அதுமேலே ஊத்தச்சொன்னைப் பிச்சைக்கு சாய் பிட்டுடுவேன். நீர் நம்ப மாட்டீர். இது வளரையில் டாக்டருக்கு மூன்று ஒரு தம்பிடி? பிச்சப்படாது. பெரியவா பண்ணாத்திலே பத்துக் காணி நிலம் இருக்கு. ஆளுல் அதிலே குத்து ஒரு நெய்யு லித்த காக டாக்டர் விட்டுக்குப் போனதிலேயே.”

“நல்ல புண்ணியம் பண்ணினவா நீங்க. நலி நலி நலி.”

“புண்ணியமாவது, புடலங்கா வாலது.

எல்லாம் நம்ப மனேபலத்தைப் போறது திருக்குய்யா.” ஊ.

“என்னோ, சார்! நான் தலைபெடுத்த நாளையிலேருந்து பாகுங்கோ, டாக்டர் வராத நாள் கிடையாது. இதைப் பாகுங்கோனோம். நீங்கதான் பார்த்துறேன். எதிர்த்தாய்பல, நிழிச்ச நாள் மாதிரி படுத்திண்டு கிடக்கா, கட்டூர்லே வண்டி ஏறினோம். படுத்திண்டா, இன்னும் ஏறிடுக்கலே. புருஷா முன்னடி நிக்கமாட்டா அந்த நாளினே. அவனே தான் இப்படி ஆயிட்டா. என்னத்தைப் பண்ணுது?” என்று மனைவியைப் பார்த்த தாள் “குப்ரிண்டு”.

குப்ரிண்டு மனைவி இவ்வளவுப் பாதிக்கண்ணைத் திறந்து பார்த்தாள்.

“என்ன உடம்பு?”

“அந்தக் காலத்திலே பம்பரமா கத்தி வந்து ஊரிலும் பண்ணின்னுக்குத்தய. திகர்னு ஒரு நாளைக்கு வயத்தை வலிக் கிறதுண்டு. டாக்டர் வயத்திலே கட்டி, ஆபிரேஷன் கேண்னார். செஞ்சது. அது தேவையாக்க. அப்புறம் பிரமை புடிச்சாப்பல எது கேட்டாலும் பதில் சொல்றதில்லே. அப்படி தூறு வகுஷன் கள் உக்காந்திருந்தா. அதுக்கு வேற ஊசி, மாத்திரை கொஞ்சமில்லே. அது தேவையாய் போயிடுத்து. இப்ப பத்து

வருஷமா தினம்போது விடிஞ்சா தலை வலி. கால் குணியாய் போயிடறது. எழுத்து நடமாட முடியலே. காப்பி சவையல் முதல் கொண்டு, கட நான் நீக்கவேண்டி விடுக்கு.”

குப்ரிண்டு மனைவி கண்ணை மூடாமல் இதைக் கேட்டுக் கொண்டே விருந்தாள்.

“வாரா வாரம் என்னெய் தேக்கக் கணும்” என்று, கொலித்த சாஸ்திரி.

“என்னெயா! ஒரு முட்டை தலையிலே வச்சாப்போரும். ‘நயோ கடப்பாறை

போட்டு இடிக்கிறதே இடிக்கிறதேன்னு’ அவை ஆரம் பிச்சிடுவ. என்னெய் தான் சக்கு அவளுக்கு.”

“என்னவ்யா ஆச்சரியம்! என்னெய் ஒத்துக்கரது ஒரு மனுஷா உண்டோ? நல்லென்னெய் தலை வலிக்குப் பரம சஞ்சிகை ஆச்சேவ்யா.”

“என்னெய் வயத்திர மீதி எது வேணும்னு தம் சொல்லுங்கோ, போடாத ஊசி

யில்லை. குடிக்காத மருந்து இல்லை. இத்தத் தலைவலி நின்றுப் போரும்” என்று படுத்தவாறே வாயைத் திறத்தாள் குப்ரிண்டின் மனைவி.

பேச ஆரம்பித்த பிறகுதான் தெரிந்தது. வயதுக்கு மீறிய குப்பு, முகத்தில் கோவை. வாயில் குழறல். அழகாக இருந்த அம்மான் இப்போது விகாரமாக மாறி விட்டிருந்தான்.

“தலைவலியைத்தானே திறுத்தணுய்?” என்று கேட்டு விட்டு வெளியே பார்த்த தாள் கொலித்த சாஸ்திரி.

விண்டி குத்தாவத்திஸ் நின்று. ஒரு அனாவுக்கு வேர்க்கடலைவை வாய்விடென்றவாறு யோசனையில் ஆழ்க்கிறுந்தார் அவர். வண்டி புறப்பட்டதும் தம் பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

“கொண்டிருமா?” என்று அவர் ஆரம்பித்ததும், அவசரம் அவசரமாக புங்கோட் கூப்பிடுகின்ற ஒரு டயரையை ஏம் பென்சிக்ஷன் எடுத்து வைத்துக் கொண்டார் “குப்ரிண்டு”.

“எழுதிக்கிறீமா? சரி வெப்பம் பருப்பு, வெண்ணி மிளகு, கசகசா, கஞ்சு....”

இன்னும் தாவித்து சொன்னார் அவர். எனக்கு அது மறந்த விட்டது.

"என்ன என்... அதுகொண்டால் நீங்கள் சேர்த்தால் போக விவரமாகச் சொல்லித்தான்... இப்பத்தான் நீங்கள் இங்குபோகும் சந்தை போட்டுப் பார்க்கிறேன்!"

"இப்பத்தான் கம்பம் வர ஆரம்பித்திருக்கிறது!"

"இதை வெல்லும் பால்கெ போட்டு காவலாக நகக்கி அம்பிசியே ஒட்டி உருண்டை உருண்டையாகப் பண்ணிச் சாவு வச்சுக்கிறது. அப்பறம் தித்யம் காலமே ஒரு உருண்டையைப் பால்கெ வலத்து தயாரிலே தேச்சு கந்தாஸம் பண்ணச் சொல்லும். ஒரு மாதத்துக் கப்பறம் எனக்கு எழுதும்."

அப்பிறும் கெடத்த மாநிரி சூப்பிண்டு எழுதிக் கொண்டு தாது தடவைகள் சந்தேகங்களைச் செட்டுத் தெரித்து, டயரிஸைத் திருப்பித் திருப்பி வசித்துப் பையில் போட்டுக் கொண்டார்.

"இதுதான் கம்பம். எல்லாக் 'கம்பம்' வெய்ண்டு'க்கும் சேத்திருக்கேன். அம்மா! உங்க தங்கவாசி இன்னியோட நீத்தது" என்றார் சாஸ்திரி.

அந்த அம்மாள் எழுத்து உட்கார்த்து, "அதை இன்னொரு தடவை தன்னுக் கேட்டு வச்சுக்குடுகோ" என்றான் தம்புரத்தையப் பார்த்து.

சாஸ்திரி இன்னும் பல ரகசியங்களை வெல்லும் சொன்னார், சொறிரெங்கு, சிதபெடி, ஆஸ்துமா, பாதுகண்ணி - இப்படியி் பல விவரங்களுக்கு அவரீடம் சஞ்சிகைகள் இருந்தன. சூப்பிண்டின் கண்ணெ மெயே அகவ இடயிலும். அப்படி ஒரு விவப்பு, தங்கவந்திரி, சித்தர்க்க- எல்லாரும் அவர் மேல் கருணைகொண்டு இரண்டாம் வருப்பெல் சக பிரயாணியாக வந்து காட்டி கொடுத்து வினை நீர்த்த பரவசத்தை அவருடைய மலிகாதை வினும் அடக்கத்திலும் காண முடிந்தது.

"இத்தனைக்கும் தான் டாக்டர் இல்லை" என்றார் சாஸ்திரி மீண்டும். "எனக்கு வயசு எத்தனை வீருக்கும்? எங்கே? சொல்லும், பார்ப்போம்."

விவப்பெல் ஆழ்ந்து கிடத்த 'சூப்பிண்டு' தவங்கிப் புன்சிரிப்புச் சிரித்தார்.

"கம்பமாச் சொல்லும்."

"ஐம்பது இருக்கும்."

"ஐம்பது? எனக்கு அறுபதாம் கவி யானம் ஆகியே எட்டு வருஷங்கள் ஆச்சுய்யா."

"அறுபத்தெட்டா! உங்களுக்கு!"

முதலைய் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எனக்கும் தம்பத்தான் முடிபயிலும்.

"பின்னே? என் பெரிய பெண் ணுக்கே இப்ப வயசு தாப்பத்தன்க. அவ பின்னே 'அக்கொண்டண்டன்ட்ஸ்' ஆபீசரா முத்தாதான்தான் வேலை ஒத்தினடியுக் காள். என் பெரிய கையணுக்கு வயசு தாப்பது முடிஞ்சுடுத்து... நீர் மாத்திரம் இல்லை. பாக்கெவா ஒங்கொருத்தருமே இப்படித்தான் ஆச்சுரிவப்பட்டுண்டிருக் காண்னென்."

"ஏ, அப்பா!" என்று அவனரயே ஒரு திமிஷம் பார்த்து, "சூப்பிண்டு" புன்சிரிப்புப் பூத்துக் கொண்டிருந்தார். "நீங்கள் காம் அத்தக்காவலத்து மறுகா."

"யாரு? நன்னுச் சொன்னீரே, எத்தக் காவத்திலேயும் முடியும்யா!" திடீரென்று கோவித்த சாஸ்திரி ஆங்கிலத் தில் பேச ஆரம்பித்தார். குரலும் தணிந்தது. "ரகசியம் என்ன தெரியுமா? எட்டாவது முடிந்தது பிறந்தது. என் சம்சாரத்தைப் பார்த்தேன். என்ன சரி தானென்னென். சீரின்னுட்டா. அநிலே வீருத்து ஒதுங்கிப்பிட்டோம். அப்ப எனக்கு முப்பத்தெட்டுவயசுதான்."

"அப்படியா!"

"அப்படியே தான். எங்க அப்பா அம்மா சேஞ்சு தப்பையும் உணர்ந்து ணுட்டேன். எனக்குப் பதினெழு வயசிலே கவிபாணம் பண்ணி வச்சானே... அதைச் சொல்றேன். என் பின்னாகளுக்குக் கெல் காம் முப்பது வயசிலேதான் கவிபாணம் பண்ணது. பெண்களுக்கு இருபத்திரண்டு வயசுக்கு அப்பறம்தான் கவிபாணம் பண்ணதுன்னு நீர்மாமம் பண்ணின டேன். அப்படியே தடத்தினும்வரேன். நீர் பாரக்கிறது எனக்குப் புரியறது. என்னடாது ஒரு பக்கம் கக்குக் கடியும், கருசெப்பினைக் குழம்புன்னு ரொம்பப் பாட்டியா இருக்கான். இன்னொரு பக்கம் பார்த்தா ரொம்ப "அக்டா"வா இருக்கானென்னு திணக்கிறீர், உண்டா, இங்கியா?"

"ஆமாம் ஆமாம், விவதிவி."

"அதனுலே தானே என் சம்பத்தி என்னை 'அக்பர்' சாஸ்திரி'ன்னு கூப்பிட ஆரம்பிசார்... ஏன்னென். அக்பர் சக்கர வர்த்தி எப்படி வீருத்தான்? உலகத்திலே இருக்கிற தவத்தெல்லாம் சேர்த்துத் தனக்குள்ளு ஒரு வாயறு முறைமை ஏற் படுத்தின்டான். அந்த மாதிரி நீங்கலும் இருக்கென்னு அக்பர். பொண்களுக்குக் கவிபாணம் பண்ணினென். புன்னைகளுக்

எக்லா

தென் இந்தியா விரும்பும் டால்க் !
தெம்பூட்ட, மணமளிக்க தனிப்பட்ட தயாரிப்பு

இந்த பரத நாட்டியக்காரியைப் போல், நீங்களும் தென்னாட்டின் அதி உஷ்ண நிலைவிலும்கூட குளுமையும் இதழும் பெறலாம்... மனோரமிய மணம் பெற்ற எக்லா டால்க் உபயோகித்தால். குளுமை பான நுண்ணிய கசுத்தத்திற்கு இந்த ஒப்புவர்வற்ற டால்க்கை அடிக்கடி தாராளமாக உபயோகிப்புகள்

மெக்ஸிய சக்தா ஒரு
கட்சிய ஒப்பவது
குக்கட

கால்கேட்

எக்லா
டால்க் பவுடர்

'அனாஸின்'

தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூசம்
மற்றும் தசைவலிகளிலிருந்து
நிவாரணமளிப்பதில் சிறந்தது

மனையில் அதில் நான்கு மருந்துகள் சேருதல்.

சைத்திய பிழைக்க, 'அனாஸின்' என்னு கட்டுவது அத்தனை
திரை சகதியாவது அதேக மருந்துகள் சிவான கத்தோசை
கவலை என்னு கட்டுவது. அது 'அனாஸின்' ஒரே மருந்து கவலை
கவலை. அதிநவீனமாக, அபாயகரமான தலை, தசைவலி கவலைகள்
கவலை. அனாஸின் மருந்து கவலைகள்! 'அனாஸின்' ஒரே மருந்து
குறிப்பிற்ற ஒப்பான கவலைகள். மருந்துகள் தாக்கீதப்படி, தானது மரு
தல்களை கவலைப்போது. அனாஸின் 'அனாஸின்' தகவல், இக்கோஷம்,
ஜூசம், பவலி மற்றும் தசைவலிகளிலிருந்து தடுக்கிறது, அதிலும் மன
மனப்பதில் சிறந்தது. அபாயகரமான கட்டுவது 'அனாஸின்' கவலைப்போது.

GEORGETT HANSEN & CO. PRIVATE LTD. REGISTERED WITH

இது மிட்லன்டாரின்
தயாரிப்புதானாவென்று
நிச்சயம் செய்துகொள்ளுங்கள்

Midland

அவ்வளவு அழகாகவும் அநேகவித பழங்களிலிருந்து மிக அருமையானது மிட்லன்டா தயார் செய்வப்படவேண்டிய பழங்கள், காய்கறிகள்—ஜேம், பழங்கள், ஜெல்லி முதலானவைகள் தயார் செய்வப்படுகின்றன. தேவைக்கு வேண்டியபடி தேர்ந்தெடுப்பதற்குரியதான நூறுபதெட்டு விதமான பழங்கள் கள் கிடைக்கின்றன. மிட்லன்டாருடைய தயாரிப்புகள் அவ்வளவில் கிடைக்கும் பழங்களைப்போல அருமை குறுகாதும் கிடைக்கின்றன. பழம், காய்கறிகளைக் கள் தயாரிப்பவர்களில் தாடயூலை மிகப் பெரியவர்கள் மிட்லன்டார்தான். ஆகையால்தான் தேர்ந்தெடுப்பதற்குரியதான மிகச் சிறந்த பழங்களைக் அவர் களிடமிருந்து கிடைக்கவாழ்கின்றனர்.

தயாரிப்பவர்கள் :

தி மிட்லன்ட் ப்ரூட் & வெஜிடபிள் ப்ரொடக்ட்ஸ் (இந்தியா) மதுரா
சிதிரோகஸ்தர்கள் .

காரன் ப்ரொடக்ட்ஸ் கோ. (இந்தியா) ரிசர்வேட் கிமிடெட், பம்பாய்

இந்தியாவிற்கான எஜெக்டர்கள் : பாரி ஆண்டு கோ. லிட்.

கூடப் பண்ணினோம். முதல் காரியமா ஊர்வலத்தை நிறுத்தினோம். அந்தக் காலத்திலே பத்து வயசிலே கவிபாணம் பண்ணினு நிரஞ்சு பட்டுப் போற பைத்து குழந்தைகளை வைக்க ஊர் கோவம் எடுக்கறது. இப்ப புள்ளைக்கு முப்பது வயசு. பொண்ணுக்கு இருபத் தஞ்சு. ஊர்வலமாவதப்பா? இரண்டாம் பொண்ணுக்குக் கவிபாணம் பண்ண போது ஒரு மிழை வந்தா. 'என்னவாணும் ஊர்வலம் இல்லைன்னுட்டிரா மே'ன்னு. 'ஊர்வலமா, உன்னை வானு வக்க தாது தெருவிலேயும் எத்தச்சொல் நெல்'னோன். அப்பறம் ஏன்யொன்று?...அ! நம்ம தாத்தாவும் அப்பாவும் பண்ணி லுங்கறதுக்காக எல்லாத்தையும் செஞ் கற முடியுமோ? காசே காசே நம்ம புத்தியை உபயோகிக்க மாத்தரட்டா நாம் என்ன மனுஷானா? மிகுக்கணா? ஒரு உதாரணம் சொல்றோம். புருஷா

சாப்பிட்ட அப்பறம் தான் பொண்ணுக்காசாப் பிடறதுன்னு வச்சிண் டிருக்கோமோ? அது எதி லேய்வா எழுதியிருக்கு? உனக்குச் சமைச்சம் கொட்டிப்பிட்டு, மீதி யிருக்கற அடி வண்ட லெய்வாம் அவ தனியா சாப்பிட்டுனுமோ? என்ன தியாயம்மா? என்னை நீட்டி யேன என்ன பழக்கம் தெரியுமோ? தானும் சம்சாரமும் சொத்து தான் சாப்படுவோம். நீட்டுக்கு வார வந்தா லும் சே.....ஆதற்கு

குறும்பொன்றும் என்னாரையும்செத்து உட்கார்த்தி வைக்கத்தான் சாப்பிடு வேன். அவரானோட என் சம்சாரத்தை யும் உட்கார வச்சப்பிடுவேன். கும்ப கொணத்திலே முணுசது சம்பத்தியிருக் கார். துஷணிக் கடை வச்சிருக்கார், சேர பாணி அப்பாணு. அவர் தான் இப்படி செய்வான் இருக்கறதைப் பார்த்துப் பிட்டு எதோ பரிபாசமா பேசினாராம். நான் சொல்லிப்பிட்டேன். 'ஊர்! இத பாருங்கோ, நான் உன்னை நீட்டுக்கு வந்தா இத்தமாதிரி செத்து வச்சத் தான் போட்டனும். இவ்வாணிட்டால் வரவேலில்லேன்'னோன். அப்பறம் கு வறிக்கு வந்தார். இத்தனை வயசுக்கு மேலே இத்தக் கிழவனுக்குச் சபலத்தைப் பாரும்னு, யாராவது சொல்லிண்டிருப் பன். சொல்வாட்டுமே. இதுக்கெல்லாமா பவத்து டுடியும்? முப்பத்தெட்டு வயசி யேருந்து தான் எப்படி யிருக்கேன்னு

எனக்குத்தான்யா தெரியும்! என்னாரோ டும் உட்கார்த்து செத்து சாப்பிட்டு, ஒரு மணி நேரம் என்னாரையும் பக்கத்திலே வச்சிண்டு வைக்கலன்னு பேசிச் செத்தாஷமா இருக்காடியிலேன்னு அவன் என்ன ஆன். ஐயா! யார் என்ன சொன்னாலும் சரி, நான் அப்படித்தான் இருப்பேன். இருத் துண்டு வரேன். அதனுலேதான் அறுபத் தெட்டு வயசின்னாலுமே நீர் பிரயித் தெதீர். தான் மாத்திரம் இல்லை. என் சம்சாரம் குழந்தைகளெய்வாம் இப் படித்தான் இருப்பா. டாக்டருக்குன்னு காலு கொடுத்ததில்லையா? சத்தியம் வேணும்னுதுப் பண்ணத் தயார். போகுமா?' என்று சொல்கிறீ.

சத்தியமே பண்ண வேண்டாம். உன் கணியார்த்தமேயோதும் என்று நினைத் துக் கொண்டேன். என்னை இவர் வட்சி யம் பண்ணுவிட்டால் என்ன? பேசா விட்டால் என்ன? அக்கறையில்லை. இந்த

வயசில் இவ்வளவு நேர் முதுகு - ஊர் ஊர் என்று இத்தக் குரல், டாக்டருக்கு ஒரு நெல் உடக் கொடுக்காத பத்துக் காணி.

எதிரே கும்பிண கையும் காதுமாத இரண்டு குழந்தைகள். தனியாகக் கிடத்த 'சூப்ரிண்டு' மனைவியின் சோகை பாய்த்த உடல். 'சூப்ரிண்டி'ன் முகத்தில் நிரந்தரமாகக்கொடிட்டு விட்ட குடும்பக் கலிசை. இத்தனைக்கும் நடுவில் அக்கபர சாண்டிரி,

சித்த புருஷர்கள் அனரக்கைச் சட்டை யும் வேஷ்டியும் அணித்து வந்தது போல் உட்கார்த்திருத்தார். அவருக்குப் பின்னால் வயிற்று வயி - அதாவது நான். என்னை முன்று உருக்கணாட வலதத் துக் கொண்டிருக்கிற வயிற்றுவலியை தான் சொல்லுகிறேன். சொல்லு சொல்லு என்று அது முனவிக குரல் கேட்டது. அது மட்டுமில்லை; இனிமேற்பலியா. இனிமேற்பலியா என்று என்மனைவி எட்டு வருஷங்களாக எனக்கும் அவனுக்கும் ராதி தூக்கம் வராமல் கண் பனிக்கப் பவிச்சிருமுறையாணதையையும்சொல்லு சொல்லு என்றது. சொல்லுகிறேன் சொல்லுகிறேன் என்று அவற்றைச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டிருந்தேன். நியர் என்று எப்படிச் சொல்கிறது? முகமும் இரண்டு வார்த்தையாவது அவருடன் பேச வேண்டும். அதற்குச் சமயம் கிடைக்காமலா போகும்?.....

“மதுரைக்கு எப்பவாவது வந்தீர்னு, வீட்டுக்கு வாரும். சத்தோஷமா எப்படியிருக்கிறது. திடகாத்திரமா எப்படி இருக்கிறதுன்னு புரியும். பாக்டரை எப்படி அண்டவிடாமல் வாழறதுன்னு தானே புரிக்கக்குயீர். பயத்தினுட வராம இருந்துடாதீர், அதுக்காக வந்த வாணுக்குக் குயிசு வெந்நீர் போடாமல் இருந்துடமாட்டோம். என்னோடதான் நீரும் எழுந்திருக்கணும்னு காவமே கூறு மணிக்கே எழுப்பிட மாட்டேன். கவலைப் படாதீர் என்ன, வறீமா?”

“கட்டாடும் வரேன்.”

“உம்ம சம்சாரத்தையும் அழச்சிண்டு வரணும். என்ன வறீமா?”

எனக்கும் அக்பர் சாஸ்திரி வீட்டுக்குப் போக வேண்டும் போல் தானிருந்தது. கூப்பிட்டாய்தானே? மனுஷன் தற்செயலாகக்கூடத் திரும்பமாட்டார் போலிருக்கிறது. ஓர் இடத்தைக் கொடுக்கணியை என்று மனுஷனுக்கு வருத்தமே?

திருவிடைமருதூர் வீட்டுக்கு வந்தது. “மலிழமாலை ஹிசுமி இங்கே?” என்று எழுந்தார் அக்பர் சாஸ்திரி, எதிர்துள்ளலடை எழுந்து போனார். “மலிழ...மலிழ...மலிழ” என்று பாதி பாதியாகக் கூப்பிட்டார். பேசின பேசிலும் தொண்டை சோர்ந்து விட்டது.

குழந்தைகளுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

“சார்!” என்று சொல்வாமல் என்னை ஜாடைகாட்டி அழைத்தார். அவர் விழையைப் பார்த்து அருகே ஓடினான். மார்பைத் தடவு என்று சைகை காட்டினார். சட்டசடவென்று பித்தாணிக் கழறி மார்பைத் தடவினான்.

“கும்பிகொணத்திலே.....” அவராக மேலே பேச முடியவில்லை.

“கும்பிகொணத்திலே என்ன?”

“சக்ர...சக்ர...சக்ர...”

பேச முடியாமல் அப்படியே சாய்ந்து கொண்டார். ஸ்பலனின் என அவர் முதுகுக்கும் ஜன்னலுக்கும் இடையே அகப்பட்டது. இழுத்துக் கொண்டான்.

“என்ன சார், என்ன சார்?” என்று ‘சூப்ரிண்டு’ எழுத்து வந்தார்.

“சார், சார், கொவித்த சாஸ்திரிகள்” என்று உரக்கக் கூப்பிட்டார்.

அவர் மிசை விழுந்து, “என்ன?” என்று கண்ணைத் திறந்து நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு எழுந்து உட்கார்த்தான். “இந்தக்கூட வாடா கிசு, கெளரி!” என்று குழந்தைகளைக் கூப்பிட்டான்.

தான் மார்பைத் தடவிக்கொண்டிருந்தேன். “என்ன சார், என்ன சார்?” என்று பதிலிதர் ‘சூப்ரிண்டு’.

மூக்கில் அக வைத்துப் பார்த்தேன். “என்ன சார்?”

“கும்பிகொணத்திலே அவர் சம்பந்தி பேர் என்ன என்று சொன்னார்?”

“சக்ரபாணி அப்பர். ஜவுனிக்கடை வைத்திருக்காராம்.”

“நீங்க இறங்கிப் போய் கட்டைகள் மாஸ்டர்விட்ட சொல்லி அவரைக் கும்பிகொணம் வீட்டுக்கு வரச் சொல்லி ‘மேக்ஸோஸ்’ கொடுக்கச் சொல்லணும்.”

“ஏன்? என்ன?”

“ஒன்றுமில்லை.”

“அப்படியேனா?”

அவர் மிசை அருகில் வந்தான். “அட, ராமா!” என்று சாஸ்திரியைப் பார்த்தான்.

“என்ன?” என்றார் ‘சூப்ரிண்டு’ மதுபடியும்.

பாக்பர் உதவியில்லாமலே அக்பர் சாஸ்திரி மனிதன் செய்வற கடைசிக் காரியத்தையும் செய்து விட்டார் என்று அவருக்குப் புரிந்தபடியில்லை.

குடும்ப நண்பன்

டஸ்ஸனூல்

இருமலுக்கும் புண்பட்ட இதாண்டாக்கும்

Arvind

QUALITY FABRICS

ஷர்ட்டிங்குகள்

பாப்ளின்கள்

கோட்டிங்குகள்

மற்றும் பல ரக கலர்

பிரிண்டுகள்

'SANFORIZED'
REGISTERED TRADE MARK
OF SANFORIZED CORPORATION, U.S.A.

அரவிந்த் மில்ஸ் லிட், அனாமதாபாத்

Registered User of the Trade Mark 'SANFORIZED'

திருடும் வந்தால் மறந்து
போயிடாமல் ஞாபகமா ழுவக்
கணுமாம்; நான் மறந்துபோய்
விடுகிறேனும். அதற்குத்தான்...!

வயலி : என்னப்பா பெரியவரே !
உங்க ஊரில் சேத்தப்பனார் சொக்
கியமா இருக்கிறார்?

பேயலி : அவருங்களை? அவர்
காலமாலி ரொம்ப வருஷமாக
துங்கின !

"பார்த்தீரா! போகப் போகப்
பிறப்பு உரிமையும் இவ்வாமல்
போயிடும் போல இருக்கு !"

"நான் குடிவிர்த்த வீட்டைக்
காலி செய்யும்போது வீட்டுக்காரர்
அப்படியே அழுது விட்டார் !"

"நோ! நோ! அவர் அதற்காக
அழுதிருக்க மாட்டார். நீங்கள் வாட
கையைக் கொடுக்காவிடல் அவரை
அழ வைத்திருப்பீர்கள் !

"உலகத்திலே 'தடக்கிற' நிலை விஷ
யங்களுக்கு முன்னால் நாம் கண்டினை
முடிவாடு இருப்பது தவறு !"

"அட! என்னப்பா நீர்! என்
கண்ணிலே போடியைத் தூவி
விட்டீர். கண் போக்க !"

என் மனைவி மிகுந்த
அவாஷடன் உன்னதம்
சிற்றுண்டிகளைச்
செய்கிறான் !

துஷார்

கடைபின் மிகுந்த வணம்பு

துஷார் வணம்பு எனப்
பழக்கு மற்ற சாதனம்
கூடுமென. இதில் ஏ. டி.
கடைபின் சத்துக்கள்
கூடுகிறது. சமைப்பின்
குணமும் வாசனையும்
கூட்டினாலும் சத்தி
யையும் அதிகரிக்கச்
செய்கின்றன.

துஷார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்., கர்தூல்

சுலையுடம் வாழ்க்கையுடம்

இரக்கப்படுகிறதெல்லாம் தடிப்பது
கூட. உட்கூடும் இரக்கப்பட்டால்
கூட கொடும்; கடிக்கக்கூடும்
இரக்கப்பட்டால்.....

இப்போதுள்ள பூக்களையெல்லாம்
கொட்டாவிடைய விட்டுவிட்டு, இத்
தாவது காய்கறியின் துணையுடன்
பத்தாவது கொட்டாவிடைய விட்டு
பட்டி கொடுத்த பிறகுதான் செய்வது
கொண்டிருக்கிறது. 'கொட்டா - அப்ப'
அளவைய விட்டு வெளியேறிய
குமார் குழந்தை, பாட்டி பழையபா
ண்டி கொண்டுள்ளனவே பிறவே
செய்தான்.

அடுத்ததாக கொண்டு - அம்ம
அம்ம, போகி; அந்தக் கொண்டு
கூடக் கட்டுவது மூலம் அருமபுகள்
- அம்ம அம்ம, போகி; காதல
கொண்ட கண்ணன் - அம்ம அம்ம,
போகி; கனி காய் இதுமேன் -
அம்ம அம்ம, போகி.....

ஒருவேளை அளவையுடன் காய்க்
கூட்டுவ போகியா பிறகுமே?

அதைப் பற்றி அவளும் சித்திரத்
தில்லை; அவளுடைய அபிமானி
களும் சித்திரத்திலில்லை!

இவர்களை இரக்கில் ஒளி வீசும்
தட்சதிரத்துக்குப் போட்டியாகக்
செயற்கை இரக்கில் ஒளி வீசிக்கொண்ட
சுருத்த அந்த தட்சதிரத்துக்குக்
கண்டதும் படத் தளாரிப்பாளர்
கைக்கொடுத்ததைப் பார்த்துவிட்டு,
'பரவாயில்லை; பத்து மணி 'காய் -
ஷ்ட்'க்குக்குப் பன்னிரண்டு மணிக்குக்
கூடுதலாகவே!' என்று திருப்பி
பூட்டி, "எங்கே கூடரட்டர்
காணாமல்போனது?" என்று கேட்
டுக்கொண்டே திரும்பினார்.

"ஓதோ, தாய் தயார்!" என்று
கொண்டிருக்கிறபோது அவர் இருபத்
தேறாவது சிகரெட்டை எடுத்துப்
பற்ற வைத்துக் கொண்டு, "குட்
மார்னிங்!" என்றார் தட்சதிரத்
தில் பக்கம் திரும்பி.

பதினாறுக்கு "குட்மார்னிங்"
என்று சொல்லிவிட்டு, "எங்கே
கூடா?" என்று தட்சதிரம்
திரும்பப் பார்த்தான். "ஓதோ!"
என்று கூடாகக் கூடிக் கொண்டு

சிந்தன்

தீட்டிவிட்டு உதறி விட்டாள். அதை ஒரு 'தட்டைக்கிரைப் பானை' பார்த்துவிட்டு, "சரி, இப்பொழுது தான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டாள் கும்பம்.

"உங்களுடைய ஒங்கொரு சொல்லிலும், ஒங்கொரு செயலிலும் அன்பு தரும்படி வேண்டும். அதற்கு முதற்படியாக, பாணரக் கண்டதும் உங்களுடைய உள்ளத்தில் அன்பு கரக்குமோ, பிரகாசம் எடுத்து ஒருமோ, அவர்களே நீங்கள் தீவிரத்துக்கொண்ட வேண்டும்!" என்று கட்டரக்டர்.

"இங்கனவுதானே. என்னுடைய 'பெயர்'யை தீவிரத்துக் கொண்டுதான்!" என்றாள் கும்பம், அன்பிசையாக.

"பெய்யா, உங்களுக்கா!" என்று கட்டரக்டர் ஆச்சரியத்துடன்.

"அதற்குப் பதத்து விட்டார்களா, என்? சென்ற காரணம் 'அய்யுடேவர்' ஒரேயடிச் 'சூக்கா'ய் பெய்களுக்குப் போயிருந்தபொழுது தான் வாகனம் கொண்டு வந்தேனே, ஒரு வாகனம் குட்டி....."

"ஓ, அதைச் சொல்விதீர்க்கா? சரி, எதை தீவிரத்துக்கொண்டாள் என்ன? எனக்கு வேண்டியது 'எபெயிட்'—உங்க ளனுதான்! அதோ பாருங்கள், அதைக் கண்டையகொக்கி நீங்கள் இங்கே காணீம் 'செல்விதீர்கள். கண்டைய தெருவில்தான் காண நினைத்தச் சொல்விதீர்கள்; காரி தீர்ந்தது. காரணம் இதற்கெக் அதைவத் திறக்கிறார்; நீங்கள் இதற்கு உங்களை சொல்விதீர்கள். இதுதான் முதல் ஈட்டி!" கும்பம் சிரித்தாள், "ஏன் சிரிக்கி தீர்க்க?" என்று கேட்டார் கட்டரக்டர்.

"ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுது தான் எதை தாங்கியுட்டியாக தீவிரத்துக் கொண்டு வேண்டும்? எதன் மேல் அங்குயக் கொரிய வேண்டும்? கண்ட

மீதா, கார் மீதா?" என்று கேட்டாள் அவள், மேலும் சிரித்துக்கொண்டே.

"மன்னியங்கள், அதற்குச் என்னுடைய கவனம் எங்கேயோ போய்விட்டது!" என்று அவர் அசடு வயிறு.

"வேறு எங்கே போயிருக்கும்? கவனம் பந்தவத்தின் மேல் போயிருக்கும்!"

"கரெக்ட், கரெக்ட்! ஏன், நீங்கள் யோவந்தியோ?"

"இதற்குச் சமயத்தில் படக் கயாரியானார் குறுக்கிட்டு, "அங்கே போகும்போது போயோமே, கார்!" என்று பரிதாபத்துடன் சொல்லியே, "அடென்ஷன் ப்ளீஸ்!" என்று

கட்டரக்டர் இரைத்துவிட்டு, "இதோ இருக்கிறார், பாருங்கள் — இந்தப் சமய தீவிரத்தின் நீங்கள் கவனத்துக்குடைய தீவிரத்துக்கொண்ட வேண்டும்; இவன் மேய்தான் அங்குயக் கொரிய வேண்டும் இவன் தான் தந்தையப் பற்ற அனுகூலம் இவனுக்கு ஏகப் பரி; இவன் கும்பித் திரும்கிப் பார்த்துக் கொண்டே வந்து உங்கள் காணர தெருவிலிருந்து; நீங்கள் 'சரி' 'அடி' மேல் தட்டியிருக்கும் கொட்டியை எடுத்துப் பிட்டுப் பிட்டுத் தீர்க்கிறார்கள். அப்போது இதோ இருக்கிறார்—இதன் போன்கொளரி வந்து, 'திருட்டுப் பவிரை, அகப்பட்டுக் கொண்டாது?' என்று இவனைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; அதற்குச் சமயத்தில் நீங்கள் வருவிதீர்கள்; கயவ கையும் போன்கொளரையும் மாறிமாறிப் பார்த்துவிதீர்கள்; நடத்தது இதுதான் என்று உங்களுக்குத் தெரிவித்தது; 'ஐயோ, ஸாயி!' என்று இவனைக் காணதாயம் கொண்டுவிதீர்கள்; உடனே உங்களுக்கு ஒரு போன்கொளரே தொன்று வித்தது; 'அவன் விடுங்கள்; அங்குக்குத் தீர்க்க ரொட்டி கொடுத்தது வான் தான்!' என்று சொல்விதீர்கள்; போன்கொளரே கயவின் விட்டுவிட்டுச் செல்விடுகிறார்; நீங்கள் இவனை தெருவிலிருந்து; 'ரொட்டி போதுமா, உன்னும் வேண்டுமா?' என்று கவிவடல் கொண்டுவிதீர்கள். இவனுக்கு ஒரே கயவியு; 'இப்படியும் ஒரு செயலும் உண்டா, இந்த உணக்கித்' என்று உங்களைப் பார்த்துவிடுகிறார். இவனுடைய கண்டனம் நீர் மட்டுமே; அதை நீங்கள் அன்புடன் துடைக்கிறீர்கள். இதுதான் இன்று எடுக்கப் போகும் ஈட்டி!" என்று கும்பம்மை சொக்கி.

"சரி, இவனுடைய கண்டனரத் துடைக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு இவனை

தான் காணவில்லையா?" என்று அவள், தன்னுடைய மோதா விவரத்தைச் சற்றே வெளிப்படுத்தி:

"அது எங்களுக்கு தெரியாது; கடாரி வந்ததற்குள் கேட்க வேண்டும்!" என்று அவர், தற்காப்புக்காக.

"அவருடைய இஷ்டத்துக்கு இங்கே என்ன வாய், நடக்கிறது? எங்கும் தம்முடைய இஷ்டத்தானே?"

"என்ன இருந்தாலும் வயது என்று இருக்கிறது. பாருங்கள். இவ்வளவு இளமன்! நீங்கலான வயது வந்தவர்கள்....."

"அதனுடையது, அதுவும் ஒரு புது சாமரம் யிருக்கட்டும்!"

"புதுசா!" என்று வார்த்தை காதி விழந்ததுதான் நாமதம். "புதுசா எதுவாயிருந்தாலும் அங்கே ஏற்றுக் கொள்ள ஏன் இருக்கிறேன்? நீங்கள் ஏதாவது, காரியம்!" என்று படத்தவாரிப்பாரன்.

அவ்வளவுதான்; வெற்றிப் புண்ணை யுடல் நடிக்க மும்மும் காரிக் ஏறி உட்காரத்தான்.

டைரக்டர் திரும்பித் திரும்பி அங்குக்கொண்டு, "கம்-ஆம், சிறப்பாக!" என்று தம்முடைய தொழிலைப் பரம லித்தார்.

அதைப் பொருட்படுத்தாமல், "எங்கே மேக்-அப்-மென்?" என்று குரல் கொடுத்தான் ஐயும். "டச் - அப்" சொல்லு கொள்வதற்காக.

அதுவரை பொது நாமத்திலிருந்து ஒளிப்ப திலானார், "மேட்ஸ்-ஆர் பர் லிங்!" என்று, நட்சத்திரத்தின் காதில் விழும்படி.

"என், த-ஆம் ரெய்!" என்ற அவள்.

இந்தச் சமயத்தில் எங்கிருந்தோ ஓடி வந்த பிரொடக்ஷன் மானேஜர், "என் திங் யு வான்ட்?" ஆப்பிள் ஐலன், ஆரஞ்சு ஐலன், ஐஸ் கிரீம், சோடா, காப்பி, ஒவன்....." என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனார், அவரை நேருக்கி.

படத் தவாரிப்பாரன் அவருடைய கழுத்தைப் பிடித்து நெரிக்கத் தயாராவ தற்குள், "இப்போது ஒன்றும் வேண்டாம், எங்கு!" என்று அவன் சொல்லி

விட்டே, "கவனம் ப்ளீஸ் ஸைடுவன்ஸ் ப்ளீஸ்!" என்று ஏற்கெனவே அங்கு நிகழிக் கொண்டிருந்த அமைதியைப் குலைத்தார்! அவர்!

"சரி, ஆரம்பிப்போமா?" என்று எவ்விதமானதும் பார்க்காத போல் கேட்டுவிட்டு, "ஸ்டார்ட் ப்ளீஸ்!" என்று டைரக்டர்.

கம்படைய நோக்கிக் கார் சென்று தின்றது; ஒத்திசையும் ஒருவாறு நடத்து முடித்தது.

"ஓ. கே. கேட்!" என்று டைரக்டர்.

இப்படியாக அந்தக் காட்சி முழுவதும் அந்த படமாக்கப்பட்டு முடிந்ததும், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அங்கிருந்து விரைந்ததைத் குறித்து கொண்டு விட்டார்கள்.

"ஆஹா, அது தம்!" என்று ஒருவர். "அவர்கள்!" என்று இன்னொருவர்.

"இன்று துடிப்பின் கிரத்தையே, நீங்கள் தொட்டுவிட்டீர்கள்!" என்றா டுடப் பேர்வழி: "தடிப்பின் கிரத்தை மட்டுமா, என் இதரத்தனக்கிடத் தொட்டுவிட்டார்கள், அந்தப் சமய லின் கண்ணரை அவர்கள் துணைத்த போது, என்னுடைய கண்கலிலூன் நீர் திறைத்து விட்டது!" என்று இன்னொரு பேர்வழி.

இந்தச் சமயத்தில் அங்கு வந்து உட்கார்த்து, "கா, கா!" என்று களாந்தகாசு கைகளை 'ஸ், ஸ்' என்று பிரட்டி. 'அமெலிக' லீஸ் மேல் தங்கி ஒரு மட்ட ஆத்திரத்தை ஒருவாறு தீர்த்துக் கொண்டார் லீஸ் பதிலாளர்!

எல்லோருக்கும் சேர்த்தாற்போல் ஒரு 'நட்சத்திரப் புண்ணை' புரித்து

விட்டு, கட்டுமேயான விட்டுக் கொள் பிழை குமாரி மும்மும்.

•

விழியி, "ஏன்யு, குப்பாயி! பேரிக் குப் 'லிக்மெட்' வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னியே!" என்றுப் பாட்டி.

"ஏன் பாட்டி, என்னைக் 'குப்பாயி, குப்பாயி!" என்று கூப்பிடாதே என்று உனக்கு தான் எத்தனை தடவை சொல் றிறது?" என்று எரித்து விழுந்தான் குமாரி குக்கும்.

"இனிமேல் சொல்வ விஷயம், அம்மா! இப்போது நீ 'டவு'லுக்குப் போகப் போகிறாயா, இல்லையா?"

"போகத்தான் வேண்டும்; இருந்த பிஸ்கெட்டுகளைத் தான் தேநீரே திரிந்து போய் விட்டதே!"

"சரி, வண்டியைத் திருப்பச் சொன்னு; வாங்கிக் கொண்டு போயோம்" என்று பாட்டி.

"அதென்ன பாட்டி, நீங்கள் சொன்ன திருப்ப மாட்டேனா?" என்றான் டிரைவர் முத்து சிரித்துக்கொண்டே.

"வாயை மூடா, உனக்குமா தான் பாட்டியாவப் போய்விட்டேன்?" என்று அந்த நித்திய உண்மை.

"இங்கே மேட்டம், இங்கே!" என்று சொல்லிக்கொண்டே சென்று, திருத்த வேண்டிய இடத்தில் வண்டியை நிறுத்தி ருள் முத்து.

அவ்வளவுதான்; அங்கிருந்த அருகைச் சிறுவன், சிறிய செல்லம்—பாரத புள்ளியை பூமியில் பூத்த வைத்த மயிர் கொள்கையின் அந்தக் காரைச் சூழ்ந்துகொண்டு, காயைவும் வயிற்றை யும் காட்ட ஆரம்பித்ததுவிட்டன.

"அவமானம், தரைத்துக்கே அவமானம்!" என்றான் கும்பம்.

"தரைத்துக்கு மட்டும்தான் என்ஸடி, நாட்டுக்கே அவமானம் என்று சொன்னா!" என்றான் கௌரவம் மிக்க படியும்பான்.

"இறங்கிவரும் இந்த 'அவமானங்கள்' என்னைய சாப்பிட்டுவிடும்போலிருக்கிறதே!" என்றான் குமார் கும்பம்.

"ஆமாம், நீ இறங்காதே! முதுகில் நுத்துகையக் சீமே இறங்கி அவத்தை விரட்டச் சொன்னா!"

முத்து சிரித்தான்; சிரித்துக் கொண்டே தன்னிடமிருந்த பத்த காகை எடுத்து அந்த 'அவமான'ங்களின் நுத்தை அழகுத்துக் கொடுத்தவிட்டு, "என்னிடமிருந்தது இவ்வளவுதான்; இதை எல்லோரும் பங்கிட்டுக்கொள்ளுங்கள்!" என்றான். அதை வாங்கிக் கொண்டு அவை விட்டாய்ப் பறத்ததும், "இறங்குவோமா?" என்றான் பாட்டி.

"எதற்கு, இன்னிடம் கொடுத்தால் இவைய வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுவோம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே இரண்டு பத்த ரூபாய் ரொட்டிகளை எடுத்து முத்துவுக்கு முன்னால் விட்டே திந்து, "ஒரு டன் பிஸ்கெட் வாங்கிக்கொண்டு வந்து வண்டியை வை!" என்றான் பேத்தி.

அப்படியே வாங்கிக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு, "போயோமா?" என்று முத்த.

"போக வேண்டியதுதான்!" என்று தடிவா கும்பம்.

இந்தச் சமயத்திம், "ஏன்டி, நாலு பாகைகளுக்கு ஷாட்டிலும் நாலு தாசு ஸீக்கை எதனாலும் வாங்கிக் கொடு, வாங்கிக் கொடு!" என்று நாலும் எத்தனை தாக்களாய்க் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறதே? இவ்ருவது வாங்கிக் கொடுண்டி!" என்றான் படியும்பான்.

"அதற்கென்ன, வாங்கிக் கொண்டால் போகக்!" என்றான் கும்பம்.

இருவரும் இறங்கி முக்காட்டை இருத்துப் போர்த்திக்கொண்டு எதிர்த் தாற்போலிருந்த ஸ்டாலிக் ஷாட்டிக்குள் நுழைந்தார்கள்.

அதுதான் சமயமென்று முத்து வண்டிக்குப் பின்னால் சென்றான்; ஒரு பீடியை எடுத்துப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு தின்று.

கும்பம், கும்பம், கும்பம்!

"ஆகா! என்ன கடிம், என்ன கடிம்! 'ஏர்' கண்டிஷன் ரூமில் குளுமை இயாதவ வாசத்தின் பெருமை என்னாய் இந்தப் பீடியைவவா இருக்கிறது, எங்கு!"

இந்த ராணியைக் கவாரசிவமாக எடுபட்டிருந்த அவன், "ஏய், என்ன அது?" என்ற கும்பம்மீன் குரல் திருக்கிட வைத்தது.

அவரன் அவரமாகக் கூலிவிடுத்த பீடித்துண்டை சீமேபோட்டுக் காலாக் மிதித்துவிட்டு, "என்ன அம்மா, என்ன?" என்றான் அவன், பரபரப்பினான்.

"அங்கே பாருடா, இடியட்டி!" என்றான் கும்பம், ஆத்திரத்துடன்.

முத்து பார்த்தான்; ஒட்டிய வயிறம் குழிவிழுந்த கண்ணாடிக் காட்சி பளித்த ஒரு சிறுமி, 'பேரி'க்காக வாங்கி வைத்திருந்த 'பிஸ்கெட்டுகளின்' நுண்ணு எடுத்த அவரன் அவரமாகத் தின்ற கொண்டிருந்தான்!

"ஐயோ, பாஸம்!" என்றான் முத்து.

"பாஸமாவது? உப்பிடு, போலீஸா!" என்று இரைத்தான் கும்பம்.

அத்துடன் அந்த வயிப்பா வந்த ஒரு போலீஸாரர், "திருட்டுச் சிறுக்கி, இங்கேயே உன் கைகளையைக் காட்ட ஆரம்பித்துவிட்டாயா? நட, ஸ்டேஷனுக்கு!" என்று அந்தப் 'பாரத புள்' பத்தைத் தன்னிடம் கொண்டு போனார்.

முத்துவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "ஏம்மா, என்னியோ அந்தப் பையன் ரொட்டியைத் திருடித் தின்றபோத, 'ஐயோ, பாஸம்!' என்று சொன்னது தக்கத்தானா?" என்று மேட்டான், திருதிருவென்று விழித்துக்கொண்டே.

"அது கை; இது காதுக்கையடா, முட்டான்!" என்றான் அவன்.

அப்படியானால் அப்படி...

தடிக்கத்தானா?

2000-2001
 2001-2002
 2002-2003
 2003-2004

தே. 1981-82-ல் 1000 க்கு மேல்
வெ. 1981-82-ல் 1000 க்கு மேல்
பெ. 1981-82-ல் 1000 க்கு மேல்
ம. 1981-82-ல் 1000 க்கு மேல்

பிரபுமென் மது
ஸூலேகா

இன் மூலம்
மிகவும்
தற்போதைய
பேரகத்தின்

பயிற்சி அமர்வுகளிலுள்ள கருவிகளைப் பற்றி
தேர்வுத்தொழில் அமைச்சர் வினாக்களுக்கு

PENMEN'S INDUSTRIAL SERVICES

© 2004 Wiley Periodicals, Inc.

മലയാളം പത്രങ്ങൾ
എന്നിവയാണ്

தஞ்சையிலுள்ள
குணம்
சுயத்திவினாதது

HEWLETT'S
MIXTURE

அபிஷேகம் செய்து, பின்னர்
சுமார் 6 மணிக்கு
10 மணிக்கு பரந்தரி
சென்றிருந்தார்.

உடனே ஓடும் தெரீபும்—எல்லா வகையையும் போக்குகிறது. நீரான சத்தியை எங்குகிறது. அநிகர்ப்பத யான புர்ப்பை நீக்கி வறிந்துப் போகும்படியும் போக்குகிறது. ஓடல் அம்மத்தமான நேரானது கனகத்துக் கனகண்ட ஓடலும். அவத்திலேக் கனகல் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது.

[illegible]

செ. இரா. வந்தியசூரியன் உ. ச. சா. இரா. வந்தியசூரியன்

இப்பொழுது
ஆஸ்வான்
150 வாட்களில்
கிடைக்கின்றன

அதிக வெளிச்சத்தை அளித்தும்,
கண்ணை உடையதில்லை

பெரிய போட்டி இடத்தில், விளையாடும்
இந்தியா, உலக அளவில், தொழில்நுட்ப
வெளியும், ஆர்வமுடன் 1950 களில் உலக
அம், உயர்வான கண்ணை உடையதும், திறம்
உடையதும், அதன் விளைவாக வெளிச்
சத்தை உடையதும், அதன் விளைவாக வெளிச்
சத்தை உடையதும், அதன் விளைவாக வெளிச்

இந்திய ஆர்வமுடன் 1950 களில் உலக அளவில்
பெரிய போட்டி இடத்தில், விளையாடும்
இந்தியா, உலக அளவில், தொழில்நுட்ப
வெளியும், ஆர்வமுடன் 1950 களில் உலக
அம், உயர்வான கண்ணை உடையதும், திறம்
உடையதும், அதன் விளைவாக வெளிச்
சத்தை உடையதும், அதன் விளைவாக வெளிச்

கிடைக்கின்றது, அதன்
விளைவாக வெளிச்
சத்தை உடையதும், அதன் விளைவாக வெளிச்

கிடைக்கின்றது, அதன்
விளைவாக வெளிச்
சத்தை உடையதும், அதன் விளைவாக வெளிச்

உங்கள் நரம்புகள்

வறுஷன்னதாக உறுதியுடன்
இருக்க வேண்டும்—அதாவது ஒவ்
வின்னாத உணர்வுமீதும் ஒழிபாத
கவிரையும் சிறந்த தற்கால
வாழ்க்கையில்

அஸ்வான்

கிடைக்காமல் மனோபலமும்
தேக நிதனம் விபர்த்தமாகி
விரும்பத்தாம் "ஓடு கொடுத்து
பொருள்கு அளிக்கக்கூடிய
ஒரு உயர்ந்த டானிக்

இந்தே ஒரு பருக்கி வாங்குங்கள். எம்
பெரும் கவிரையும் விரும்புங்கள்

சிறியோர்
•
முதியோர்
•
தோயாளிகள்
பாவருக்கும்
உகந்தது

பெங்களல் கொரிகல்

கந்தத்தா : மம்பாய் : கங்குல்

கெங்கல் சாஸ்ய கங்குலியுட்பட்டகம்
ஆர் எஸ். கெங்கல் & கோர.
59, மந்தி தெரு - கெங்கல்

கெங்கல் சாஸ்ய கங்குலியுட்பட்டகம்
சத்திய நாராயண பார்மஸி
கிளையர் & குல் 526, கிளையர் -

[ரோக்க விவாபாரகாரர் காவத்துக்காக கடன் கொடுத்தார். காரணம் நடக்கவில்லை, கடனும் திரும்பவில்லை.....]

"சூரியன் மெற்பே உதிக்கிற காலமாகவாவது இருக்கிறது?"

"இவ்வமேல் அப்படி உத்ததாதும் சூர்சாயிப் பழைக்குவீரே."

கார் முழுக்க இதே போக்க.

பாருக்குமே கடன் தராத ரோக்க விவாபாரக் கடைவீலிருந்து ஏழாவிரத்தி லுக்குக்குக் கடன் போன் விட்டது. முப்பது வருடங்களாகக் கட்டி கொடுப்பீரே தீர்த்திவை ஒரு தொடியில் பூலுதி யோடு புழுதியாய்த் தேவத்து விட்டார் தானுமானிக்கம்!

காரிடமேயே நிரவயமான கடை. "தனுக்கொடியா பிள்ளை அன் கன்ல்; மனிலை அன் கார்ப்; விவாபாரம்" என் றெல்லாம் நீட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். ரோக்க விவாபாரக் கடை என்று சொன்னால் போதும். கார் முழுக்கத் தெரியும். எல்லைக்கும் அப்படித்தான் சொல்வார்கள், ரோக்க விவாபாரக் கடையிலிருப்போருக்கு அன்னிலுதும், காக கல்லாப் பெட்டியில் விழுந்தாக வேண்டும். இவ்வெல்லாம் கையை விரித்து உதறி விட்டு தடைவைக் கட்ட வேண்டியது. 'ஷாப்'க் கடைவீதும் ஒரு நூறு இடுபுக்குக் கூறு கடைகூட வாய்க்கிட முடியாது. 'தானைக்கு.....முதல் தேதி... சம்பளம் வரவில்லை.....கடனாம்? அந்தப் பிச்சே கிடையாது. தேற்று இன்னும் விவாபார? முப்பதாண்டுகளாக இத்த சீயதிதான். இந்த முப்பதாண்டுகளில் எத்தனை எத்தனையோ தலைமே மாற் றங்கள். அதனால் என்ன? கடன்கூட வரவில்லைக் கொண்டே விர திர்ப் பில்லையா? கோபுரம் மாதிசீ, கற் கோட்டை மாதிசீ, அந்த வரிசையைச் சேர்த்துதான் இதையும்.

இத்தனை பெருமைவும் இத்த கடன் தெரியாமல் அழிந்து போய் விட்டது. இப்பொழுது!

கடன் பேச்சே பிவ்வாத ரோக்க விவாபாரக் கடையிலிருந்து கைவம் ஒரு துவைமம் குமாந்தர ஏழாவிரத்தி

றுத்தாது குபாய்க்குச் சாமான்களைக் கட்டிக் அன்னிக்கொண்டு போய் விடு வதா? வேடிக்கைதான்.

இவ்வமேல் தொத்துகொண்டு என்ன பான்? 'கேள்'! வேறு புறப்பட்டுக் காலைப் பிள்ளைக் கொண்டு விட்டதே. அப்பாவுக்கும் பிள்ளைக்கும் விவாபாரத் தைக் கவனிக்க தேரம் ஏது? 'கோர்ட்டு'க் கும் வக்கீல் விட்டுக்குறாக நடத்ததில் உள் ளங்கால் எதுப்பாடியதுதான் பிச்சை! பாவம் பிச்சை! என்ன செய்வார்?

"பிச்சைலாம்! அங்கே என்ன அது கவனி மாட்டி வைத்திருக்கிறது!" என்று கேட்டார் சாமான் வாய்க் கைத் தண்டி முதலர்.

தனுக்கொடியா பிள்ளை தலைதாக்கிப் பார்த்தார். கவனி, "ரோக்க விவா பாரம், கடன் கிடையாது" என்று எழுதிய போரிடு கொங்கியது. முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் கொடுத்த எழுத்துக்கள்!

"இவ்வமேல் அதைக் கழற்றி எறிவக் கூடாதோ?" என்று சிரித்தபடி கேட்டுக்கொண்டே, மேலும் பெரிதாகச் சிரித்தார் தண்டர்.

விவாபார் அன்றிரம் பாய்த்தது போலிருத்தது பிச்சைக்கு. அப்படியே தலைவைக் கவிழ்த்துக் கொண்டார். கண்க்கைப் பார்ப்பதாகப் பாய்வின. கண் கனிக் கரம் கசியிற்பொழுது என்னும் பழத்தும் தெரியவா போகிறது?

பிச்சைக் கடையும் 'ஷாப்'க் கடை யும் எதிரெதிரே இருத்தன. மனிலைக் கடையின் முகத்தில் சதா சிரிப்புப் போய்த் வறியத் தராக மூன்று நின்று கொண்டிருப்பார், பிச்சை. எதிர்த் கடையின் பிச்சையின் மூத்த குமாரன் சென்பகம் தாக்காலியில் அமர்த்திடுப் பான். இரண்டு கடைகளுமே தனுக் கொடியா பிச்சைக்குச் சேர்த்தமானவை.

மாலை கூலைகளில் இரண்டு கடை களிலும் கடன் மொங்கும், அதோடு

சுவத்துத் தாங்கிக் கொண் டிருந்தார். காமாகன் வாங்க வந்தவர்கள் அந்த இன பேரும் இத்தப்பக்கம் அடக் கடி நிரும்பீப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“ஓட்டு மன்னியாவி விட் டது. கூட்டம் கிளவதற்கு. கலியாப்பெட்டிக்கு அருகி லிருந்து வெளியேறிச் சு ளைபுள்ளே வந்து பாயில் உட்கார்ந்து கொண்டு, “சார்! இப்படி வாருங் களே” என்று அழைத் தார் பிள்ளை. பிள்ளையின் முன்னுக் சென்று அமர்ந்தார். ராஜமாணிக்கம்.

“ரோம்ப ரெம் கா த் திருக்கும்படி ஆகிவிட் டது.....” என்று மெது வாக இருந்தார் பிள்ளை. “பரவாயில்லை. அதனும் என்ன?” என்றார் ராஜமாணிக்கம். ஒரு நிமிஷம் மெனமம் நினைத்து.

அன்று கந்தை முன்று வேறு. கோட்டாவென்ற; வந்திரம். மாநிலிக் கைகள் லாபம் செலவு பட்டிக் கொண்டிருத் தன பிள்ளைக்கு. சதா வதரவயதான்! அப்போ முதுதான் ராஜமாணிக்கம் படி பேறி வந்தார். அக்க முழுவதிலும் தலைவயத்துக்குக் குறைவோடு, “வாங்க வான்க” என்று கரவேற்று உபசரித்தார் தனுக்கோடியா பிள்ளை.

“அடிசரயில்கு, சாவகாசமாகப் பேசிக் கொண்டேவோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டே, கடைத் திண்டையின் விட்டத் துக்காவி யில் அமர்ந்தார் ராஜ மாணிக்கம்.

இரத்தத்தை ஒட்ட உறிஞ்சி யேடுத்த விட்டு, வெய்யின் போட்டு வாட்டி பெருத்தமாதிரி உடம்பு. குரவையி லுழிக்க, எலுமிச்சைப் பருமன்! ஒரு கூட்டுத் திண்டையிர். அதிலும் பித்த கை. ஆனால் என்னென்ன போட்டுப் பீட் யவரையிப் படிய வானி விட்டிருந்தார்.

கூர டப்பா மாதிரி உயரம் குறைந்த முக்காளிலில் உட்கார்ந்ததில், காய் முட்டிகள் மார்பு உயரத்துக்கு வந்து விட்டன. அதிலும் முட்டிகளைச் சேர்த்துப் பாதத்தை அசை விடுத்தபடி உட்கார்ந் திருந்தார். காலினடைய குடைவைய தட்டுக் குடைப்பிடியில் இரு கைகளையும் வைத்து அழுத்தி, தாடியை அதன்மேல்

“என்னும் ஏதாவது ஆகவேண்டி யிருத் தாக் சொல்லவாமே!” என்றார் பிள்ளை கலியாண குறியில்.

“ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் ஒரு சிறிய உதவி செய்ய வேண்டும்.....” என்று அரைகுறைவாகச் சொல்லி விட்டு மின் டும் மெனனியானார் ராஜமாணிக்கம்.

என் இரத்த தயக்கம்? பிள்ளைக்குச் சந்தேகம் தட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது.

“முடிந்தால் சொல்லிடுங்கள்” என்று இருந்தார் பிள்ளை.

“முடிவாததைக் கேட்பேனு?” என்றார் ராஜமாணிக்கம்.

முன்செச்சித்தையாக அல்ல போட் டுப் பேசினார் பிள்ளை. “நீங்கள் முடியும் என்று தீர்மானமும் எனக்கு முடியாமல் இருக்கலாம்” என்றார்.

“மனசு இருந்தால் முடியாததும் முடியும்” என்று விடாமல் பிள்ளைக்கு ராஜமாணிக்கம்.

பிள்ளைக்குச் சற்று எரிச்சலாகவே இருந்தது. அதை மறைக்கக் ‘கடைட்’ வேண்டு போலிச் சிரிப்புச் சிரித்தார். கடைசியில் ராஜமாணிக்கம் விஷ

பதனத அவிந்ததார். அதுதான்
பெண்ணுக்குக் கயலானமாம். மனிதன்
சாமான் கடனாக வேண்டுமாம்!

"அதை மட்டும் என்னிடம் கேட்கக்
கூடாது" என்று பிள்ளை.

"ஓரே அடியாக அப்படிச் சொன்னக்
கூடாது. எனக்கு இக்கட்டான தீமை.
முடிந்ததும் குறித்தாதி விட்டது. இவ்வா
சிட்டாய் உங்களிடம் கேட்க மாட்
டேன்" என்று ராஜமாணிக்கம்.

"தவறுசெய்து அந்தப் பேச்சை
விட்டு விடுங்கள்" என்று கண்களை
ஒழுகப்படி, விடை கொடுக்கும் பாவனை
யில் நக உப்பினார் பிள்ளை.

"நான் சொல்வதைக் குறையும்
கெட்டு விட்டு..." என்று இரத்தினார்
ராஜமாணிக்கம்.

பிள்ளை பொறுமை இழந்துவிட்டார்.
"என் விஷயம் பேசவும் வேண்டாம்,
கேட்கவும் வேண்டாம்" என்று சொல்
லும்பொழுதே கூப்பிடுவதாகக் காப்பி
யிருந்து நெற்றிப் பொட்டுக்கு உலர்ந்து
விட்டன. பிள்ளை எழுந்து நின்று
கொண்டு விட்டார்.

"என்ன மனிதராய் தந்தை?" என்று
கெவ்வாறாகக் கத்தினார் ராஜமாணிக்கம்.

"என்னைக் கொடுக்காத விவரமறி"
என்று பிள்ளை.

ஓரே சொல்லிப் படிவிறலிக் சென்று
விட்டார் ராஜமாணிக்கம்.

"சார், உங்கள் தம்பை..." என்று
கண்டப் பாவகம்.

இருள்பி எடுத்து குடைவை எடுத்துக்
கொண்டு. பிள்ளையின் மூக்குை அடை
வியற்கை ஒரு பாரிவை பார்த்து விட்டுத்
சென்றார் அவர்.

இரண்டு நாட்கள் கெட்டு.

பேரின்பநாயகம் வந்தார். ராஜ
மாணிக்கமும் அவரும் ஓரே காரியமாகக்
தில் வேலை பார்ப்பவர்கள். பிள்ளை
கடைக்கு வழக்கமான வாடிக்கைக்காரர்

சிறிது நேரம் உள் சாமராரக்
களைப் பற்றிப் பேசி விட்டு.
"பிள்ளையா! உங்களிடம் கொஞ்
சும் தனியாகப் பேச வேண்டும்"
என்று பேரின்பநாயகம்

இரண்டு பேர்களும் கடைவீதி
யின் அங்குசுத் சென்றார்கள்.

"என்ன பிள்ளையா! கடைவேறி
வந்த சேதேவியைக் காவாய் எட்டி
யிழித்து விட்டார்களே?" என்று
பேரின்ப நாயகம்.

விஷயம் பீடிபடாமல் திருதிரு
வேன்று விழித்தார் பிள்ளை. விளக்கித்
சொன்னார் பேரின்பநாயகம்.

பிள்ளையின் புருவங்கள் தெரித்தன.

பேரின்ப நாயகம் சொன்னார்:—"ராஜ
மாணிக்கத்தான் தலைமைக் குமரஸ்தர்.
அத்தனை அதிகாரிகளையும் கைவிக்
பொட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் அவர்.
சொல்கிற இடத்தில் கைவெழுத்துப்
பொருவர்கள் அத்தனை பேர்களும்..."

"அதனும் துக்கு என்ன?" என்று
குறுக்கிட்டார் பிள்ளை.

அதை மூலையில் காணிக் கட்டுக்களை
அடுக்கிக் கொண்டிருந்த கைவிகைப்
பார்த்தார் பேரின்பநாயகம்.

"பெரிய பொருள் இரண்டு கப் காப்பி
வாங்கிக் கொண்டு வா" என்று அவரை
அழைத்து அகற்றினார் பிள்ளை.

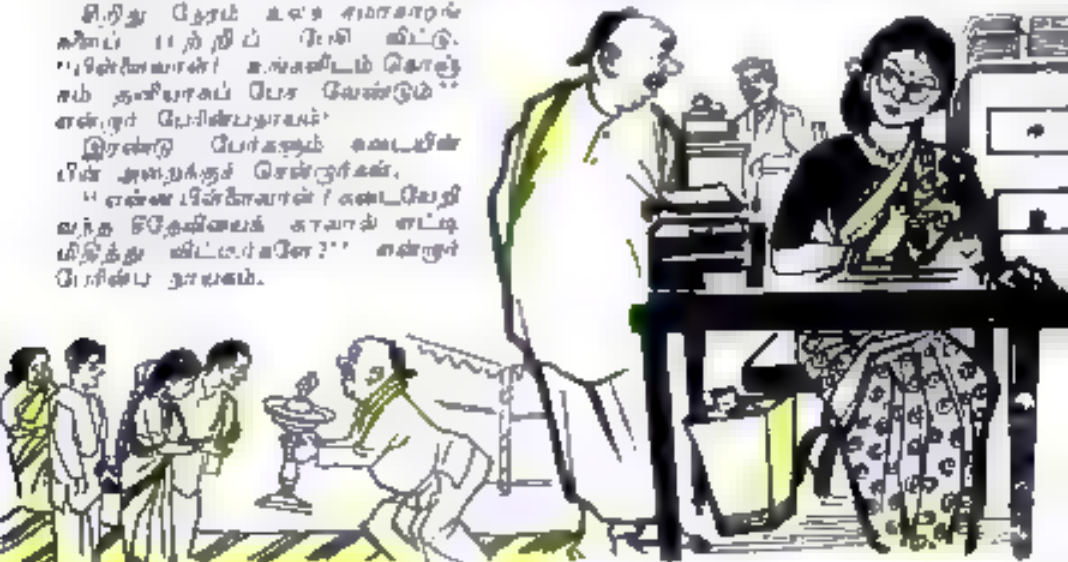
பேரின்பநாயகம் அங்கக் கடைவிகை
காத்திவிட்டு வந்து, கண்காண குறையில்
சொன்னார்: "எங்கள் காரியவாஸத்தில்
இறத்தாதி கைவிகை வழங்கும் பகுதியில்
அவந்தான் பிள்ளை செய்கிறார்..."

பிள்ளை ஒன்றும் சொல்வதில்லை.

"பிள்ளையா! கொஞ்சம் விட்டுப்
பிடிவங்கள், அதனும் உங்களுக்கு வாயி
உண்டு உங்க கதவை மாடு அது. கடை
கைவிகை சேகவாகுமே என்று நீங்கள்
கைவிகை வேண்டாம்."

பெரியவர்களின் பெயரையும் காரி
கைவிகை அடுக்கிறார் பேரின்பநாயகம்.
எக்காம் பிள்ளை அடுத்த விவரங்களைக்
கான். இறக்குமதி விவரபாரத்தில்
செய்யவே காணத்தில் துக்க நிலைமைக்கு
வந்தவர்கள். மகாரம் காரவாக அளி
வதாக கைவிகை பேசிக் கொண்டார்கள்.

"அவர்கள் கெட்டிக்காரர்கள். புத்த
சாஸ்திரமாய் நடந்து கொண்டார்கள்.
என்னம் இந்த ராஜ மாணிக்கம் மூலம்
தான் நடந்தது. ஒரு கார்ட்டை விதைத்
தான் பத்துக் கொண்டை அறுவடை

செய்யலாம். யோசித்துப் பாருங்கள்” என்று பேரின்பநாயகம்.

“யோசித்துச் சொல்லிறேன்” மஃதூர் பிள்ளை, காய்ப்பையைக் குடித்து விட்டு விடை பெற்றுச் சென்று பேரின்ப நாயகம்.

அன்று இரவு வெகுநேரம் சித்திரையில் ஆழிந்தார் பிள்ளை. “இந்த விஷயத்தில் தவறியே யோண்டாம். இருப்பதே போதும்” என்று ஒரு மனக் கூதியது. “விஷயபாரத் தந்திரங்கள் எவ்வளவோ உண்டு. அனாதச் செயல் ஏன் கவங்க வேண்டும்?” என்று இன்னொரு மனக் கேட்டது. தந்திரவிக் கங்கையாறியாய் துயிலிப் போனார் அவர்.

மறுநாள் பேரின்ப நாயகம் வந்தார்.

“ராஜமாணிக்கத்தை அழை வரச் சொல்லுங்கள்” என்றார் பிள்ளை.

பேரின்பநாயகம் முகமாகச் சிவியாடு நெயர்செய்த செவ்வார்.

மீதுநான் ராஜமாணிக்கம், மனைவி போடு வந்தார். அவரோடு கையாகக் கரையும் வந்தான்.

கையாக்காரன் மனினதக் கண்ட சாமான்களை அந் தின நான், மனைவி ‘சூரபி’க் கண்டபின் சாமான்களைப் பிராறுக்கினான்.

முதலில் மனைவிச் சாமான் மட்டுமே பொதுமேன்று செய்தல் விட்டது. இப் பொழுது சூரபித் சாமான்களை வேறு பொறுக்குவதைக் கண்டதும் “பிள்ளைக்கையிற்றை எரித்தது. ஆனால் அனக வெளியே காட்டிக் கொள்ளுவிக்க, கண்டபிளையின் விட்டு மூன்று ‘வரி’ குவியர் பாணம் காப்பிவரச் செய்தார்.

சொன்னபடி எதிர்க் கண்டபிளையிடுத்து ஒழிபடி வந்தான்.

“என்னப்பா இது? சாமான்களை எடுத்து விட்டுக் கண்டபின் எழுதச்

சொல்கிறான் அந்த அம்மான்” என்று மடபடப்போடு கேட்டான்.

பிள்ளை, ராஜமாணிக்கத்தில் முகத் தைப் பார்த்துக் கொண்டே, “இனரந்து பேசாதே. அவர் காதிச் சிறப்போகிறது. கண்டபின் எழுதித் கொள், விஷயத்தைப் பிள்ளைச் சொல்கிறேன்” என்றார்.

ராஜமாணிக்கம் சாமான் வாங்கிக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்.

மீதுநான் தொட்டு ராஜமாணிக்கத் திம் உதவியால் இறக்குமதி சிவியாட் பொருவதற்கான முயற்சிகளில் முனைத் தார் பிள்ளை. விண்ணப்பங்கொத் தலார் செய்து கொடுத்தார். மேயறிகாதிதல் பரிசெய்து செய்து கவங்க தெரிசெய்பார் கள் என்று தாசிலாவலத்தில் கொங்கி விட்டார்கள். காதலிந்ததார் பிள்ளை.

ராஜமாணிக்கம் மகனாகிக்குத் திருமணம் தடுத்தது. அன்பளிப்பாக வெள்ளிக் குத்துவிளக்கு ஒன்று கொடுத்தார் கனாகிகொடியார் பிள்ளை.

இரண்டே வாரங்கள் சென்றதும், ராஜ மாணிக்கத்தின் மனைவி வந்து சில சாமான்களை மீதும் கடனாக எடுத்துச் சென்றாள். அடிக்கடி கையாக்காரமூலம் வந்து சாமான்கள் கொண்டு போனாள். கடன் எதிக் கொண்டு. போயிற்று. ஆனால் இசெய்தல் காரிதார். நடக்கிற வழியாகிவிட்டே.

மூன்று மாதங்கள் சென்றும், ராஜ மாணிக்கம் கடன் கண்டபின் பாகிநி ராஜா இவ் கத்தத்துக்கு வந்து விட்டது!

ஒரு நாள் பேரின்பநாயகம் வந்தார்.

“பிள்ளைவான்! நீங்கள் விண்ணப்பம் எங்காள் கொடுத்து விட்டார்களா?” என்று கேட்டார்.

“கொடுத்து மாதங்கள் மூன்றாகி கண்ட” என்று பிள்ளை.

<p>சுயமாகக் களியல்</p> <p>ஸான்டலக்ஸ்</p> <p>சாந்த, சுவை</p> <p>உபயோககரமாக</p>	<p>நிதம்மித</p> <p>மதுமிதத்திற்கு</p> <p>அமிர்தவசன்</p> <p>சுவை, சுவை</p>	<p>வினாசுதந்த, கந்தபாதிக்க</p> <p>காவும்ர்-குஸம்</p> <p>சுவை, சுவை</p> <p>நெறுவியுங்கிள்</p>
<p>நஞ்சன்குடு-பல்போது</p> <p>மருந்துகள் மீபரம் வெண்புயங்களுக்கு</p>		
<p>கத்திமானது</p> <p>யூனிகான் தேன்</p> <p>திருவருகையானது</p>	<p>சுவை, சுவை</p> <p>புஷ்பகண்டன்</p> <p>சுவை, சுவை</p>	<p>தருசாஸூர்</p> <p>சேவல்</p> <p>சுவை, சுவை</p>

முக்கிதகருக்கு: காவும்ர், கிதும், பாசும், சிததும்

அடுத்த விட்டு முயற்சை கரைப்பினால் சாப்பிட்டுப்பொழுது என் சாப்பிட்டுவெள்ளை...

முத்திரை கையாள்
அனுகூலம் கார்பினால்
நாள் ஒருபொழுதும்
சாப்பிட்டு தவிர்த்தல்.
சாப்பிட்டு உபயோகம்
நாள் கருவியை
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்

கார்பினால் கார்பினால்
தவிர்த்தல் கார்பினால்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்
சாப்பிட்டு உபயோகம்

ஜென்டு கரைப்பினால்

பிரச்சினைகள் சந்தி கார்பினால்
ஜென்டு பரம்பரைகள் கார்பினால்
கார்பினால் கார்பினால் கார்பினால் 28

**எப்பொழுதும்
இன்பம்
தப்பாது அளிப்பது
பூஞ்சு பானாட்
தேயிலையே**

பூஞ்சு பானாட் இத்தியா சிவாசுவம் சிசிபெட்

"அப்படியா? 'ஐயல்' இன்னும் மேலே வரவில்லை, வந்தால்தான் கவனிக்க முடியும். காரியாவலத்தில் அந்தக் கோடியில் சன்னிலைாரத்தில் ஒரு அம்மான் உட்கார்த்திருக்கிறானே....."

"கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு....."

"ஆமாம்! அந்த அம்மானைப் பார்த்துக் கொஞ்சம் பைன் மேலே தள்ளி விட்டுச் சொல்லும். மேலே வந்துவிட்டதென்றால் நான் பார்த்துக் கொண்டுிறன்" என்ருர் பேரின்பநாயகம்.

பின்னை, கண்ணாடி அம்மானைப் பார்த்துத் "தாரக்குச்சி" போட்டார்.

அன்று மாலை கண்ணாடி அம்மான் வந்து சில ஷாப்பிங் சாமான்கள் கடனாக வாங்கினான். பணம் வாய்க் கேண்டா மென்று மகனுக்குக் காசைக் காட்டினார் பின்னை. ரொக்கக் கடையில் அடுத்த மான் கொன்னை தளர்த்து சென்னைத் துக்கொண்டு வந்தது.

மறுபடியும் ராஜமானிக்கத்தில் மூத்த பைன் வந்து ஒரு டைன் 'டெக்னிகல்' பந்து குக வாய்க்கிச் சென்றும்.

மாதுக்கள் பறத்தன.

"அப்பா, கண்கில் கடன் தொகை மிகவும் ஏறி விட்டதே!" என்ருன் சென்பகம். கடை டுட்டி வந்து, சாப் பிட்டுவிட்டு இருவரும் தின்னியைப் அணிந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"என்ன செய்வது? ஒரு காரியத்தை நினைத்துக் கொண்டு நிறுத்தியாவி விட்டது. பொறுத்துப் பார்ப்போம்" என்ருர் பின்னை. அவர் தமது விசைத்தை மகனிடம் காட்டிக் கொன்னவியில்.

இறக்குமதி 'ஐயல்' கண்ணாடி அம்மானைத் தாண்டி ஒரு விருதா மீசைக்கார ிடம் சித்திக் கொண்டிருந்தது. விருதா மீசை, பின்னை கடையிலே வேலை பார்த்து வந்த பைன் ஒருவனில் ஒன்று விட்ட அணை. அந்தப் பைன் ஒரு தான் சென்று 'ஐயல்'க் கொறித் தன்னினும்.

அன்று மாலை விருதாமீசை வந்து சிறிது சாமான்கள் எடுத்து விட்டு, "பணம் சம்பளம் வாய்க்கித் தருகிறேன்" என்று சொன்னபொழுது பின்னையாய் தட்டிச் சொல்வ முடியவில்லை. "விருதாமீசைக்கும்" கடன் கொடுத்தார்.

இப்பொழுது அதேகமாக வக்கைக் குமாஸ்தாக்களுக்கும் பின்னை கடையிலே கடன் கணக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. சிலர் கருராசப் பணம் கொடுத்தார்கள். தேட்டுப் பிடுங்கினார் சிலரிடம். வேறு சிலரைப் பின்னும் பார்க்கவே முடியவில்லை. நு மாட்டத்தைக் கூட வேறு பாணத்திற்குத் திருப்பி விட்டார்கள் என்று என்ன

"இந்தக் கடன் கொடுக்கும் பட்டைவிட விடக்கூட கொஞ்ச நாட்களாகவே என் காதிலும்!"

"ஐயல் பார்ட் மேலும் கடன் வாங்கி விட்டுத் தன்மனதையே இருப்பாங்க!"

வேண்டியிருந்தது. வருடக் கடைசியில் வருவாகாத சில்வரைத் தொகைகளைச் செயலெழுதித் தன்னி விட்டார் பின்னை. கடன் பாக்கியைக் கணக்குப் புத்தகத்தில் பார்க்க மீசையும் வேதனையாக இருந்தது. அப்படிப் பார்த்துப் பறக்க மீக்கி அவருக்கு.

பேரின்பநாயகம் வந்தார்.

"என்னவா இரு! கண்கில் தொகை கண்டபடி ஏறி விட்டது. நைசென்ஸ் விஷயமும் நடத்தபாடாக இல்லை" என்ருர் பின்னை. சற்று வருத்தத்தோடும் தான் இதைச் சொன்னார்.

"என்னம் தீர்த்து விடுவார். நான் சமயம் பார்த்துச் சொல்கிறேன். நீர் ஆன் விட வேண்டாம். 'ஐயல்' அவருடைய மேனாளுக்குமேல் வந்து விட்டது. வேண்டெல் திராவிட நு பொழுது தாழிலை உடைத்து விடாதேவும்" என்ருர் பேரின்பநாயகம்.

பின்னை இறக்குமதிச் சரக்கைச் சேமிக்க மண்டியென்று பார்த்து, முன் பணம் கொடுத்துச் சாவியும் வாய்க்கி வைத்துக் கொண்டார்.

மறுதான் ராஜமானிக்கத்தில் மகன் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்து இரண்டு டப்பா கிரெட் வாய்க்கி் கொண்டான்.

"பின்னையான்! கிரெட் என்று கண்கில் எழுத வேண்டாம். அப்பா வித்தி யாகமாக நினைத்துக் கொன்னார், வேறு எத்தச் சாமான் பெயரிடாவது பற்று எழுதும்" என்ருன்.

"ஏதேது, கணக்கும் குகமத்துபோகும் போகிறுக்கிறதே" என்று அங்கணயத் தார் பின்னை. மோட்டார் சைக்கிள் புதுப்படும் இரைச்சலில் பின்னையின் பேச்சு அவன் காதிச் விழவில்லை.

"எத்தப் பெயரில் பற்றெழுது?" என்று கேட்டார் கணக்குப்பின்னை.

"மண்ணுக்கப்பி. கொடுத்த வகை எந்தெழுதும்" என்று கத்தினார் பின்னை.

ஒரு நாள் திடீர்க்கிடும் செய்தியொன்று வந்தது. ராஜமாணிக்கம் வேறு ஊர் மாற்றலாகச் சென்று விட்டாராம்!

"அட பாவி!" என்று தலையில் கை வைத்தார் பிள்ளை!

ராஜமாணிக்கத்துக்குக் கடிதத்துக்கு மேல் கடிதமாக எழுதினர் பிள்ளை. பதில் வந்தது. தாமதத்துக்கு மிகவும் வருத்துவதாகவும், சில மாதங்களில் பாக்கியைத் தீர்த்து விடுவதாகவும் கடிதத்தில் ராஜமாணிக்கம் எழுதியிருந்தார்.

எப்போதும் இந்த விஷயத்தைப் பற்றியே புயம்ப ஆரம்பித்து விட்டார் பிள்ளை. ஒரு நாள் பதேச்சைலாகக் கண்ணாடி போட்ட அம்மாளைச் சந்தித்த பொழுது, வயிற்றெரிச்சலொடு விஷயத்தைச் சொன்னார். ராஜமாணிக்கத்தை லாயில் வந்தபடி திட்டினார்.

"சாரி! அந்த மனிதனைப் பற்றி அவதூறு சொன்னால் தாக்கு அழைப்போளும்" என்றான் கண்ணாடி அம்மாள்.

"என்னிடம் இப்படியா நடந்து கொள்வது?" என்று சீறினார் பிள்ளை.

"நீர் அவரிடம் சதுக்கைப் ஏதிர்பார்த்துத் தப்பு. அவர் ஆயில் வேலையில் நேர்மை தவறுதலர். மிகவும் கண்டிப்பானவர். ஆனால் ஒன்று. அவரிடம் பாக்கியை வசூலிப்பது சிரமமான காரியம். பெரிய சம்சாரி. கை ஒட்டடலாரி வாரிச் செலவு செய்து விடுவார்" என்றான் அந்த அம்மாள்.

"பேரின்பநாயகம் என்ன என்னவோ சொன்னாரே?" என்று கேட்டார் பிள்ளை.

"அவர் சாமாணிக் கடனாக வாங்கித் தரக் சொல்லியிருக்கலாம். அவரைக் காக்காய் பிடிக்க இவர் உம்முடைய தலை மீல் மிளகை அரைத்திருக்கலாம். நீச்சலமாக எதுவும் சொல்ல முடியாது" என்றான் அம்மாள். பிள்ளை வந்தமீதினாகக் கல் தூண் மாதிரி நின்றார்.

"இருந்தாலும் நீர் இந்தக் குறுக்கு வழிக்குப் போயிருக்கக் கூடாது" என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றான் அந்த அம்மாள். பிள்ளையின் கண்கள் நீரால் நிறைந்து விட்டன.

★

விக்கிலிடம் உவந்து ஆலோசனை செய்தார் பிள்ளை. பாக்கிக்கு ராஜமாணிக்கத்தின் மேல் "கேஸ்" போட்டுச் சம்பளத்தைப் பிடிக்கலாம் என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது தெரிந்தது.

பிள்ளை வழக்குத் தொடர்ந்தார். வழக்கு இரண்டு வருடங்கள் இழுத்து விட்டது. கடைசியில் பிள்ளைக்குச் சாதகமான தீர்ப்பு வந்தது. "சம்பளத்தைப் பற்றிப் பகுதியாகப் பிடிக்க வேண்டும்" என்று விதி வந்தது. ஆனால் மேற்படி தீர்ப்பு அநாவதக்கு முன் ராஜமாணிக்கம் ஒவ்வொரு பெற்றும்ப் பென்ஷன் வாங்கி விட்டார்.

"சம்பளத்தைப் பற்றிய தீர்ப்பு பென்ஷனைப் பாதிக்காது" என்று பிள்ளை வாதாடினார் ராஜமாணிக்கம். வழக்கு புனராலோசனை செய்யப்பட்டது. அதன்படி "பென்ஷனைக் குறைந்த தொகைதான் பிடிக்க வேண்டும்" என்று தீர்ப்பு கோரிட்டால் தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டது. அதன் பேரில் அப்பீல் சென்றார் ராஜமாணிக்கம்.

"அப்பீல்" செய்க ராஜமாணிக்கத்துக்கு விருப்பமிடப்பென்றும், அவர் தோல்வாய்ப்பு விட்டதால் அவருடைய சொல்லி மதியாது, அவருடைய மகன்தான் பிடிவாதமாக வழக்கு நடத்துவதாகவும் ஊரில் அநாவதும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

தனக்கோடியா பிள்ளைக்கும் மகனுக்கும் விவாபாரத்தில் கலாய் குறைந்தது. ரொக்கக் கடை என்ற பெயர் அழிந்து விட்டது. கேஸ்-க்கு வேறு புயல் உறைந்தது.

பிள்ளையின் மகன் செல்பகம் செல்பை என்று வழக்கை நடத்தி வந்தான்.

நாளைத் தீர்ப்பு!

வழக்கு வெற்றி பெறப் பிள்ளை, லேபியில் அச்சனை செய்தார். பிள்ளையாருக்கு ஆவிரம் தேங்காய் கூடக் கூடத்தார்.

மாலைமீல் சென்னைவிலிருந்து "கேஸ்" வந்தது. "கேஸ் வெந்தி, பென்ஷனைப் பிடிக்கிறது" — என்று அதில் கண்டிருந்தது. செல்பகம் அடித்த தந்தி அது.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் உள்ளூர் வக்கீல் குமாஸ்தா ஓடோடி வந்து, ராஜமாணிக்கம் திடீரென்று மாரடைப்பால் இறந்து போன செய்தி வந்திருப்பதாகச் சொன்னான்.

"கேஸ் தோல்வி அடைந்து விட்டது. ஊர் வந்து சேரு" என்று தம் மகனுக்குப் பதில் தந்தி கொடுத்தார் தனக்கோடியா பிள்ளை. மகனுக்குத் தந்தி கொடுத்த கையொடு "ரொக்க விவாபாரம், கடன் கிடைப்பாது" — என்ற பொர்வைக் கழுத்தி உன்னிப்போட்டார்.

**அழகு
கலையின்
அடிப்படை
தத்துவம்**

ஒரு பெண்மனையின் அழகிய கூந்தலை, அவள்
தினசரி உபயோகிக்கும் ஸ்வஸ்திக் பர்ப்பூம்டு
காஸ்டர் ஆயிலைப் போல் வேறு எதுவும் அதிக
அழகுடன் பரிமளிக்கச் செய்வதில்லை.

ஸ்வஸ்திக் பர்ப்பூம்டு காஸ்டர் ஆயில்

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் ரிப்பல் லிட்., மும்பை

நாளொரு மீனியாக...

சரும்
அழகின
ஒங்கச்
செய்வது

ரெக்ஸோனா சோப்

“ரெக்ஸோனா” சோப் “சுந்தர
மெழும்” போதும் அழகியுள்ளது.
அழகு, நெருப்பம் எண்ணெய்கள் துளைத்த
மெழுகு கதம்பை “ரெக்ஸோ
னா” என்று அந்த எண் மெழுகை உங்கள்
உதாத்திரம் உண்டாக்கிவைக்க
உங்கள் அழகுக்கு . . .
ரெக்ஸோனா

